

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TÎŞTEK NÎN E

Yıl: 11 / Sayı: 128 / Ağustos 1992 / 4 - DM

15 Ağustos Atılımı'nın 9. zafer yılına doğru yürürken

DÖNEMİN TAKTİK ESASLARINA ÖLÜMÜNE BAĞLI KALALIM!

...Hiç şüphesiz bu geçen savaş yıllarımız birçok acıya, bunun dayandığı kayıplara yol açmıştır. Çok eleştirdiğimiz, kabullenemediğimiz kayıpların acısıdır bu. Yoksa özgürlüğün bedeli olarak verdiğimiz ve daha çokça da vermeye hazırlandığımız kayıpların veya özgürlüğün bedeli olan kurbanların acısı değildir. Biz bu yıllara çok özgün bir biçimde kendimizi kattık. Bu yılları büyük hesaplaşma yıllarına çeviren, mücadelelerin çok azını düşmana, daha fazlasını kendimize karşı dayattık. Ve yapılanlara hep başlangıçtır dedik. Sizlere temel olarak verilmesi gerekenler, ilk başta yansıtılması gerekenler vardı. Kendinizi yitirerek tanınmaz hale gelmeye, daha çok sizlere yakıştırdığımız şeylerin neler olduğunu belirtmeye çalıştık...

YAZISI 14. SAYFADA

Dayatılan sahte demokrasiciliği, sağlam parti militan kişiliğiyle aşalım gerçek demokrasiciliği yaşamımıza hakim kılalım!

ABDULLAH ÖCALAN

Genelde emperyalizm ve özellikle de Avrupa, demokrasi maskesi altında devrimci mücadelede bir politika dayamak istiyor. Son zamanlarda artan bir ilgiyle ve bazı güdümlendirdiği kişilerle yoluyla bunu yapmak istiyor. Sözümona TC'nin militarizmi ve PKK'nin radikalizmi tıkanmayı yaratmış, bunun yerine demokratik bir yaklaşıma ihtiyaç varmış! Şimdi görünüşte demokrasi sözcüğü herkesin tepkisini fazla çekmeyecek ve hatta, "demokratik çözüm, iyi bir çözümdür" dedirterek, böylece göze hoş gelen bir görünüm yaratmak istiyorlar. Fakat bunun altında yatan niyetleri, arkasındaki güçlerin durumunu ve bu maske altında hareket etmek isteyenleri iyi tanıdıktan sonra göreceğiz ki, en alçakça ve belki de düşmanın özel savaş yöntemleriyle alamadığı sonuçlar, ondan daha tehlikeli bir yaklaşımın hainnamesi, gafilnamesi geliştirilerek alınmak isteniyor.

Aslında bu bitmiş-tükemiş grupçukları burada ağzımıza dahi almak istemiyoruz ama, özellikle Güney Kürdistan'daki seçimleri de bahane eden bu reformistler bir gazete çıkarıyorlar. İçericiyle dolu. Eleştirme gereğini bile duymuyorlar ama, şöyle bir manet atmış: "Ortadoğu'ya Demokrasi Dersi" ve bu yazı bütün sayfayı baştan başa kuşatmış... İçerici, ahlaki yönden sınırsız bir düşkünlüğü ifade ediyor. Siyasi kişilikleri olmamakla birlikte, Batılı istihbarat çevrelerinin kaleşörlüğünü yapıyorlar, onların jargon dillerini kullanıyorlar. Tabii esasta, bize yönelik eleştirilerini sıralamak istiyorlar. Ki, yazılanlar eleştiri değil; küfürnameler demek daha doğrudur... Güney Kürdistan'daki seçimlerin tarihi bir aşamayı ifade ettiğini, hiç kimsenin onun değerini takdir etmediğini ve Kuzey Kürdistan'a da aynı modelin uygulanması gerektiğini sıralıyorlar. Ondan sonra, "TC'nin militarist yöntemleriyle PKK'nin radikal yöntemleri tıkanmıştır, yeni bir müdahaleye ihtiyaç vardır" diye ekliyorlar. Sözümona birkaç diplomat veya birkaç siyasetçi

Devamı 6. sayfada

ŞIRNAK'TA KATLİAM!

- Üç günlük ulusal yas ilan edildi!
- Şırnak halkı direnişe geçerek dağlara yürüdü!
- Kendine insanım diyen herkes bu katliama sessiz kalmamalıdır!

TC'NİN ÖZEL SAVAŞI YILIN SONUNA KADAR VARMAZDAN İFLAS ETTİ!

Bundan sekiz yıl önce, 15 Ağustos 1984 günü ulusal kurtuluş mücadelemizin tarihinde gerçekleştirilen tarihi bir çıkışın, oldukça kararlı bir atılımın yeni bir yıldönümüne giriyorduk. Geçen sekiz yıl boyunca amansız zorluklar ortamında tarihin çok az tanık olduğu büyük direnmelerle bugünlere ulaşıldı. Bütün çabaların, fedakarlıkların, akan kanların bedelinde halk tarihimizin bütün zamanlarının en güçlü Kürdistan gerçekliği ortaya çıkarıldı. Bu gerçekliğin içeriğinin taşıdığı çok yönlü gelişmeler, 15 Ağustos 1984 öncesinin Kürdistan'ı ile 15 Ağustos 1984 sonrası Kürdistan'ının karşılaştırmalı olarak çok daha iyi görüldü. Kısaça ifade edilirse, bugünkü gelişmeler içerisinde yeni bir insan tipi ve yeni bir ülke kimliğinin uluslararası gündemin en önemli tartışma konusu durumuna geldiğini görüyoruz.

Sekiz yıl önce Eruh ve Şemdinli içilen, çok az sayıda gerilla grupları tarafından basılmış, bu çıkışın sürdürebileceğini sans vereni bir işareti; parmakla sayılabilecek kadar sürüldü. Sekiz yıl sonra, bir avuç gerilla ordulaşmaya yatkın, bu gerillanın öncülüğündeki Kürdistan halkı ise kendi vatanını sömürgecilere kaptırma girişimlerine basurca cesaretileri gösteriyor. Bugün, zamana, hayal bile edilmeyen görkemli gelişmelerdir.

15 Ağustos Atılımı 9. yıla giren, PKK önderliğinde Kürdistan halkı ile TC sömürgeciliği arasında ki savaş amansız bir şekilde tırmama göstergeleri oluyor. Özellikle gerek TC açısından olsun ve gerekse de PKK açısından olsun kararlı birleştireci ödemde olan 1992 yılında savaş yükselmeye göstergeleri oluyor olmasın önemli. Bunu bir süreç için hiçbir dönemde olmadıkları kadar yakın olan bir aşamadır. Bu yılın 15 Ağustos gününde Kürdistan halkının içlerine gireceği tarih, 1992'nin sonuçlarında birleştireci olacaktır. Çünkü savaşın son yıllarında artık TC devleti de halk kazanan tarafın savası da kazanacağına inanmıştı. Nitekim koalisyon hükümeti, savaş politikasını "Halka sefkat, PKK'ya şiddet" şeklinde formüle ederek işe başlamıştı. Gerçekte ise, iktidarı en zirveleşmiş biçimiyle uygulanan, birincisi hiç uygulanmadı. Sadece kendi devlet terörünü genişletmiş biçimiyle yaygınlaştıran yoğunlaştırılmış bir halk sefkatı, PKK'ya bir maske olarak kullanılabilecek. "PKK'nın vatan-dışlar üzerinde yarattığı korkuyu silmemesi" diyenler, gerçekte ise aynı vatan dışları üzerinde PKK etki-sini baskı ve terörle ortadan kaldırıp silmedi. Her şeyden önce yüzümleri olan oluştan duyulan, ne TC'de Kürdistan halkına karşı sefkatine izin verir ne de Kürdistan halkında TC'ye karşı bir güveni ortaya çıkarabilir. Özellikle de acımasız bir şekilde devam eden ve her iki taraf açısından mutlak kararlilikla kazanımlar istenen bir savaş ortamında bu tür klasik politikaları uygulama gücü bulamayacağı çok açıktır.

KÜRDİSTAN HALKININ BÜYÜK KALKIŞI

Nitekim 15 Ağustos günü bu bütün gerçekliğiyle ortaya çıkararak göz-

ler önüne serildi. TC, bu gerçekte tersine dönmüş olmak için 15 Ağustos'tan günler önce "Misak-ı Milli"nin hemen hemen bütün alanlarında var olan sömürgeci kurumlarını harekete geçirdi "15 Ağustos alarmı" nedeniyle iznleri kaldırdı, saldırgan güçlerini teyakkuz durumunda tuttu. "Güneydoğuda kritik günler" e hazırlik yaptı, "8. yılında PKK alarmı" askeri tedbirleri, daha fazlasını ise yaradılar. Yine kapalı dükkanlara dozer ve keplerle yönelerek büyük tahribatlara yol açtılar, çok sayıda esnafı gözaltına aldılar. İstedikleri kapsamda katliam zeminini bulamayınca halka karşı bir sindirme hareketina giriştiler. Olağanüstü Hal Bölge Valisi Ünal Erkan, "Yasalardan gereği neyse onu yapacağız" diyerek öldürme ve yaralama olaylarını meşru göstermeye çalıştı.

Elbette bunun anlaşılır nedenleri vardır: Halk ezici bir çoğunluğu PKK'nın çağısına uyarak, sömürgecilerin bütün başı uygulamalarına ve tehditlerine boyun eğmemişti. Üstelik bu kez, TC'nin planladığı geniş kapsamlı katliamlar da boşa çıkmıştı. Bir temelde 15 Ağustos günü, şimdiye kadar görülmemiş bir düzeyde Kürdistan halkı, toplu bir eyleme kaldırılmıştı. Yine 15 Ağustos, 8. yıldönümünde Kürdistan halkı için bir referandum olmuştu. Bu tavır, sadece sömürgeciliğe değil, aynı zamanda her türlü işbirlikçi ve reformist çizgiye karşı dayatılan ve ya savunulan gerçek özgürlük çizgisidir.

Kürdistan halkı, referandumda dönüştürdüğü 15 Ağustos gününde tercihini öncüsü PKK'den yana kullanırken, sömürgecilerin emperyalı destekli planlarını da boşa çıkarıyordu. Burjuva basında işlendiği ve kamuoyuna da yansıtıldığı gibi, "PKK terörü" ezdikten sonra demokratik reformlar gerçekleştirilmesinin sahteliği ve tasfiyeciliği için çok daha net görüldü. Nitekim bu planın uygulanma koşulları da yoktu. Çünkü, PKK'nın kendisi aynı zamanda bir demokrasi hareketidir. Dolayısıyla atılacak her demokratik adım, sadece ve sadece PKK'nın zorlaması sonucudur. Ancak TC sömürgeciliğinin amacı, PKK'yi tasfiye etme ve ardından çeşitli reformlarla halkı bir daha hiçbir gelişme içerisine girmemesine uyutup aldatmaktır. Bu konuda Erutug Özkök, 20 Ağustos 1992 tarihli Hürriyet gazetesinde, "Newroz'da kaçan fırsat" başlıklı yorumu yazısında şunları belirtiyor:

"Özal, Newroz olaylarından hemen sonra Başbakan Süleyman Demirel'e şunları söylediğini belirtiyor: 'Şimdi bazı hakları vermenin zamanıdır. Psikolojik üstünlük sizde, hiç beklemenden reform yapın. Ancak Demirel bu yola gitmiyor. Özal 'O dönemde büyük bir fırsat kaçırdı' diyor."

Demirel-bihrön hükümeti iktidara gelince demokratik reformlar vaa-dinde bulunmuştu. Geçen süre içinde ortaya çıktı ki, "demokratik reformlar" da PKK'ye karşı bir silah olarak kullanılmaya çalışılıyor. Nitekim İçişleri Bakanı İsmet Sezgin, Kürdistan'da yaptığı bir konuşmada, halka çağrı yaparak, "Bizi destekleyin, PKK terörünü ezerek arından reformlar gelir" diyordu. Yine

ugrattılar.

TC sömürgecileri 15 Ağustos öncesinden aldıkları yaygın ve yoğun tedbirlerle, sadece 15 Ağustos kutlamasını engellemeyi amaçlamadılar, Newroz'da olduğu gibi bir katliamla halkımıza ders vermeyi planladılar. Sömürgeci güçler bazı katliamların alanlarında halkın üzerine ateş açarak 10'un üzerinde yurtseven katlettiler, daha fazlasını ise yaradılar. Yine kapalı dükkanlara dozer ve keplerle yönelerek büyük tahribatlara yol açtılar, çok sayıda esnafı gözaltına aldılar. İstedikleri kapsamda katliam zeminini bulamayınca halka karşı bir sindirme hareketina giriştiler. Olağanüstü Hal Bölge Valisi Ünal Erkan, "Yasalardan gereği neyse onu yapacağız" diyerek öldürme ve yaralama olaylarını meşru göstermeye çalıştı.

Elbette bunun anlaşılır nedenleri vardır: Halk ezici bir çoğunluğu PKK'nın çağısına uyarak, sömürgecilerin bütün başı uygulamalarına ve tehditlerine boyun eğmemişti. Üstelik bu kez, TC'nin planladığı geniş kapsamlı katliamlar da boşa çıkmıştı. Bir temelde 15 Ağustos günü, şimdiye kadar görülmemiş bir düzeyde Kürdistan halkı, toplu bir eyleme kaldırılmıştı. Yine 15 Ağustos, 8. yıldönümünde Kürdistan halkı için bir referandum olmuştu. Bu tavır, sadece sömürgeciliğe değil, aynı zamanda her türlü işbirlikçi ve reformist çizgiye karşı dayatılan ve ya savunulan gerçek özgürlük çizgisidir.

Kürdistan halkı, referandumda dönüştürdüğü 15 Ağustos gününde tercihini öncüsü PKK'den yana kullanırken, sömürgecilerin emperyalı destekli planlarını da boşa çıkarıyordu. Burjuva basında işlendiği ve kamuoyuna da yansıtıldığı gibi, "PKK terörü" ezdikten sonra demokratik reformlar gerçekleştirilmesinin sahteliği ve tasfiyeciliği için çok daha net görüldü. Nitekim bu planın uygulanma koşulları da yoktu. Çünkü, PKK'nın kendisi aynı zamanda bir demokrasi hareketidir. Dolayısıyla atılacak her demokratik adım, sadece ve sadece PKK'nın zorlaması sonucudur. Ancak TC sömürgeciliğinin amacı, PKK'yi tasfiye etme ve ardından çeşitli reformlarla halkı bir daha hiçbir gelişme içerisine girmemesine uyutup aldatmaktır. Bu konuda Erutug Özkök, 20 Ağustos 1992 tarihli Hürriyet gazetesinde, "Newroz'da kaçan fırsat" başlıklı yorumu yazısında şunları belirtiyor:

"Özal, Newroz olaylarından hemen sonra Başbakan Süleyman Demirel'e şunları söylediğini belirtiyor: 'Şimdi bazı hakları vermenin zamanıdır. Psikolojik üstünlük sizde, hiç beklemenden reform yapın. Ancak Demirel bu yola gitmiyor. Özal 'O dönemde büyük bir fırsat kaçırdı' diyor."

Demirel-bihrön hükümeti iktidara gelince demokratik reformlar vaa-dinde bulunmuştu. Geçen süre içinde ortaya çıktı ki, "demokratik reformlar" da PKK'ye karşı bir silah olarak kullanılmaya çalışılıyor. Nitekim İçişleri Bakanı İsmet Sezgin, Kürdistan'da yaptığı bir konuşmada, halka çağrı yaparak, "Bizi destekleyin, PKK terörünü ezerek arından reformlar gelir" diyordu. Yine

Olağanüstü Hal Bölge Valisi Ünal Erkan da, 2000'e Doğru dergisinin konuyla ilgili bir sorusuna cevaplandırırken, terörün olduğu yerde demokrasinin olmayacağını açıklayarak, "İki tarafı idare edelim anlayışı bana göre yanlıştır. Evvela terörle karşı çıkmalıyız. Terör ortadan kalktıktan sonra zaten demokratikleşme süreci daha arzulanan bir çizgide ilerleyecektir... Yani hangi yönüyle ele alsanız, gündemin birinci maddesi terör'dür" değerlendirmesine yayıyordu.

Oyle anlaşılıyor ki, "Newroz'da kaçınan büyük fırsat" daha sonraki süreçlerde hep yalanlanmaya çalışıldı. Bu yaklaşımlar, TC'nin sorunu ne kadar ciddiyetsiz ve hafif ele aldığını gösteriyor. Gerçekte ise, Newroz'da öyle bir fırsat doğmuş değildi. Henüz gerillanın çok kollarından çıkıp atılma geçmediği bir geçici zaman kesitiydi.

İşte 15 Ağustos'un kanıtı olduğu önemli bir gerçek de, psikolojik üstünlüğün kolay kolay TC'ye geçmeyeceğidir. TC'nin kendisi de, uluslararası fırsatların ve komploların ortaya çıkardığı koşullar sonucu seçilmiştir. Eger bu kalıcı bir çözüm olsaydı, M. Kemal'in cumhuriyeti günümüzde olduğu gibi çürümeye mahkum olmazdı. "Çözümle, psikolojik ortamlara göre ayarlamak yanlıştır. Özal'ın Newroz olaylarından sonra, 'Şimdi bazı hakları vermenin zamanıdır' diye düşünün bu düşüncesi Demirel'e acınmaz, olsa olsa, sorunu perakende yönleriyle görmenin ve konjonktürlü izlemek bir şeyler yapmaya çalışmanın belirtisi olabilir. Sorun, şu ya da bu olayın yarattığı havaya göre düşünülmemektedir. Kadar önemli ve genel bir sorundur" şeklindeki görüşleriyle Mümtaz Soy-sal da, bu yaklaşımın gerçeklikten uzak olduğunu yanıtıyor.

Ulusal kurtuluş mücadelemizin gelişmesi, 15 Ağustos günü büyük yükselmeye gösterince sömürgecilerin son bir umutları daha kırıldı, PKK halktan koparılması ve "PKK halkı ter, halk da bizi" sloganı, hiç kimse-nin inkar edemeyeceği kadar gerçeğe dönüşmüştü. Halk ile PKK'nın nasıl iç içe olduğu, ikisini birbirinden ayırmının mümkün olmadığı, çok açıkça belirlenmişti. "Devletin iş zor" manşetli Hürriyet gazetesinde verilen bir haberde de bu gerçek itiraf ediliyor.

TC iç kamuoyunda olduğu gibi dış kamuoyunda da büyük prestij kaybına uğradı. PKK gerek askeri cephe ve gerekse de siyasi cephe-başı üstüne basarak kaydediyor. Gerilla gün geçtikçe taktik hakimiyetini daha da güçlendiriyor, planladığı eylemleri başarıyla gerçekleştirecek sorunu alıyor. Böylelikle 1992 yılının hedeflerine hızla ve kararlilikla ilerliyor. Halkın yüryüş, katliam bö gösterilerine onbinlerce katliamlar gerçekleştiriyor. PKK çizgisinin ortaya çıkardığı gelişmeler, devletlerin bile kolay kolay gerçekleştireme gücünde olmadığı gelişmelerdir. Örneğin Almanya'nın Bochum kentinde gerçekleştirilen "Uluslararası Kürdistan Festivali"ne 60 bin civarında kişi katılmıştı. Bu bile tek başına, PKK'nın nasıl halklaştığını, ne çok iyi gözler önüne seriyor. PKK hem Kürdistan'da ve hem de yurtdışı alanlarında "PKK terör örgütüdür",

"Kürt sorunu ayndır, PKK ayndır" vb. gibi iddiaları ve çözüm yollarını birer birer aldatmadan ibaret olduğunu, dolayısıyla hayat hakkı bulamayacağına fazlasıyla kanıtlanmıştır.

Şırnak katliamını da bu gelişmeler ve bunun TC cephesinde ortaya çıkardığı çözümsüzlük bağlamında ele almak daha gerçekçi sonuçlara ulaştırır. Şırnak, Newroz'da da benzer provokasyonla katliam alanı olarak seçilmişti. Aynı alanın ikinci kez katliama uğraması tesadüf değildi. Şırnak, özel savaşın kara çökün en çok yoğunlaştığı bir alandır. Çünkü ki, Şırnak'ın ikinci kez katliama uğramasındaki amaç, birincisinden çok daha farklı yönleri vardır. Çünkü Newroz'daki katliam TC'nin "ezme ve teslim alması" planının tüm şiddetli devam ettiği bir dönemde gerçekleştirilirse, Şırnak'taki ikinci katliam ise TC'nin bu politikasını boşa çıkardığı, psikolojik üstünlüğün kesinlikle dercesinde ulusal kurtuluş mücadelemizin lehine yereyettiği ve düşmanın yeni arayışları içinde olduğu bir dönemde uygulamaya konuluyor. Bu, TC'nin Kürdistan halkını kazanma umudunu tümden yitirdiğini açık bir göstergesidir. Çözüm gücünü kaybeden TC, çılgınca politikalar gerçekleştirerek umut işi gördüğü her şeyi dozer elle sarılıyor.

YOĞUNLAŞAN TARTIŞMALAR VE GERÇEKLER

Ulusal kurtuluş mücadelemizin durdurulmaması gelişmesi karşısında TC sömürgeciliğinin, halkımız üzerindeki şiddetini daha da artıracağı, Şırnak katliamı benzer provokasyonlara basurarak en küçük fırsatlarla bile yeni katliamlara girişmekten çekinmeyeceği açıktır. Ancak düşmanın bütün yönelimlerini tüm uluslararası bağlantılarıyla hesaplamanı partimiz, tedbirlerini her çevrede daha da yoğunlaştırıyor. Halkımız da bu oylarla, katliam uygulamalarına karşı sessiz kalmayacaktır.

15 Ağustos Atılımı'nın 9. yılında yaşanan gelişmeler, Kürdistan'daki savaşın kapsamına yeni boyutlar kazandırdı. Partimizin 1992 yılı taktiklerini sonuç almaya devam ediyor. TC için ise durum tersi geçerlidir. Karşısız bir taktikler boşa çıkarmış, faşist terör silahlı sahnine yönetilecek ters tepmiştir. Bu çok iddialı olarak uluslararası konulan özel savaşın yılın sonuna varamadın iflas etmesi anlamına geliyor. Yeni arayışlar kendisini daha fazla dayatıyor. Ordu içindeki düzenlemeler daha da hızlandırılıyor. TC'nin iç ve dış politikası, her dönemde daha çok Kürdistan sorununun etkisi altına girecektir. Sistem yaşatma sorununu bütün yakıcılığıyla gündeme ağırlığını koyuyor. Seçeneksizlik daha fazla derinleşiyor. "Arka bahçemizi temizlemekten, iç düzenimizi sağlamak zemline oturtmadan uluslararası piyasalarda öledigimize saygınlığı, aradığımız etkinliği yakalamamaya hayal değil mi? İçte güçlü olacağız ki, dışta sözüme geçsin." 24 Ağustos tarihli Hürriyet gazetesinde, haftalık yorumunun başında bu sözleri aktarıyordu.

Ote yandan TC'nin PKK karşısında başkası kalarak çürümeye daha çok yüz tuttuğunu gören emper-

yalızım, Kürdistan sorununa daha fazla ilgilenmektedir. Dolayısıyla TC, bu sorunun çözümünde söz hakkını daha fazla yitirecektir. Çünkü emperyalizm TC'ye "terörü ezmede" önemli destekler verdi. Ancak bu konuda verilen sürenin az kaldığı ve TC'nin birkakım "terörü" ezmesini, tersine bir yıl öncesine göre çok daha gerilemeye girdiği görülmektedir. TC, Batı'ya yedişer sözlerle "terörü" ezmeye çalışırken demokratik ilkelerle bağlı kalacağı mesajını verdi. Fakat sonuçta ne "terörü" ezbildi, ne de bahsedilen demokratik adımları atabildi. M. Ali Bırand, 14 Temmuz tarihli Sabah gazetesinde yer alan bir köşe yazısında, "Demirel-inönü koalisyonu, TC'nin konusunda da önemli değişiklikler yapıp etti. Anayasa'da ve yasalarla da yeni düzenlemelerle Kürt vatandaşların hakları da korunacaktır. Demirel bu konuyu kendini öylesine bağladı, öylesine kesin demeler ve güvenceler verdi ki, uluslararası kamuoyunda prestij birdenbire arttı. Bu vaatler üzerine de, Türk hükümetine tüm uluslararası kuruluşlarda önemli bir 'zaman kredisi' açıldı. Halen bu kredi sürüyor. Ancak tek farkla, Gittikçe kuşku artıyor. Nedeni de verilen sözlerin hemen hemen hiçbirini yerine getirilmemesi olması. Bol laf var. Hareket yok" diyerek, sömürgeci rejimi yarıyor.

TC, rejiminin artık yürütmeyeceğini görmek, bu temelde gerçekleri sorgulamak ve karşındaki PKK gücünü kabul etmek zorundadır. Bu istense de istenmese de böyle olmaktadır. Çünkü, Kürtistan sorununun boyutları uluslararası alanda da daha çok genişliyor ve bütün bunlar da TC'nin iradesini aşan gelişmeler niteliğindedir. Bu gerçeği görme eğilimleri gittikçe belirlemeye başlıyor. Ancak bu eğilim soruna gerçekçi yaklaşımın özünü taşıyor. PKK'ya: Kürdistan sorunundan ya da Kürdistan sorununu PKK'den ayrı düşünmenin ve bu konucaki çözümleri öylesine bir temele oturtmak, sadece sahplerinin çözümsüzlüğünü derinleştirir.

Ote yandan Sırnak katliamı ardından Kürdistan sorunu daha çok tartışılmasını gündemine oturtmaya başladı. Bu yönüyle Sırnak katliamı TC'nin aleyhine dönüştü. TC bu tartışılmalara neyi amaçlıyorsa amaçlansın, bunlar mücadelede lehine dönmüş gelişmeler oluyor. Her şeyden önce PKK'nın sıradan bir hareket ve yenilgi kolay kolay gerçekleşebilecek bir güç olmadığını gittikçe beyinlere kazandı. 24 Ağustos 1992 tarihli Milliyet gazetesinin manşeti şöyleydi:

"Özal: PKK'ın çok saldı."

Yine hükümetin ilk ayanında "terör"ü kısır ömür biçen Başbakan Süleyman Demirel, şimdi ise yaptığı bir milakatla, "Terör ne zaman bitecek" sorusuna karşılık olarak TC'nin sıradan veremem diye TC'nin nasil tüm gücünü PKK'ya yönlendirdiği ve şu sözlerle ifade eder: "Türkiye Cumhuriyeti devleti, hiçbir zaman bu kadar güçlü olmadı. Hiçbir zaman da terörün kökünü kazıyamaz. Bu kadar kadarı davanın da. Ayrıca Türkiye hiçbir zaman terörle mücadelede böylesine bir birliklik içinde olmadı. Parlamento-suyla, partileriyle aynı doğrultuda olmadı."

Süleyman Demirel'in bu açıklamaları bir yerde gerçektir. Gerçekten de ilk defa sömürgeci kurulum bu düzeyde "terör"ü karşı seferber olmuştur. Fakat TC devleti, kendisi için en güçlü olduğu bir dönemde PKK'ye karşı en zayıf bir dönemi yaşıyor. ANAP Genel Başkanı Mesut Yılmaz ise, Demirel'in yukarıdaki açıklamaları yaptığı gün şu sözleri

safediyordu: "Bu hükümet, Güneydoğu politikaları itibarıyla eksik ve hatalı bile değildir; yoksul. Bir siyasi boşluğa itilmiştir." Mesut Yılmaz aynı açıklamasında "Maalesef Güneydoğu'da yaşayan vatandaşlarımız devlete değeri, eşyaya sığınmak zorunda bırakılmaktadır" iftiraında bulunuyor.

12 Eylül cuntasının ANAP hükümeti, rejimin yıkılışı misyonu uğruna olarak görüleni ıcrı ederken, diğer düzeni için muhalefet güçleri de figüran rollerini oynuyorlardı. Örneğin Turgut Özal sürekli alternatifsizliklerini ıslıyordu. Bu düzen için güncel kapsamındaki deşim. Nitekim ANAP hem ıktıdır ve hem de muhalefet görevini yerine getiriyor. Bu böyle yapmayı gerektiriyordu. Nitekim onun, İcratın mimarı değil, onun sözcüsü ya da uygulayıcısı gücüydü. Rejimin yaşadığı sorunları, kendisini yaşatması günlerini nedeneyle, diğer kapitalist devletlerden farklı olarak temsillerini tüden yip-ranada kadar kullanan zorundaydı. ANAP bu, çevremde muhalefete alındı. Düzen işi sağ ve solu temsilen DYP ve SHP'den bir koalisyon hükümeti kuruldu. Bu ciddi ve riskli bir denemeydi. Çünkü, eğer bu deneme de TC'nin sorunlarını çözme kavuşturmasaydı, ne olacaktı? Sağ ve solu ızalıştırılarda denendikten sonra, elde hiçbir maskeli seçek kalmacaktı? Şimdi de Adnan Menderes'in oğlu Aydın Menderes e bun-lı misyonların yüklenerek, onun kamuoyuna umut olarak sunulması çabaları tasadüf değildi. Süleyman Demirel'in yanında yetişen Aydın Menderes de, "Türkiye'de sadece başbakan ve hükümet değişmiştir. Ne iş, ne de politika değişti. Bir de değişiklik var. İktidar daha önce eleştirildiğini hayati meselelerde bile farklı bir tutum sergilemedi" diyerek, bir muhalefet gücünün temsilsizi gibi bı konuşuyordu.

Ote taraftan bugünkü hükümetin başı Süleyman Demirel, "Kankir'da yaptığı bir konuşmada, 'Bizim aşamadığımız sıkıntıyı kim aşamaz. Bize güvenmeye devam edin' sözleri sarfederken, kendisine göre haklı nedenleri vardı. Yanı bir dö-nemler Turgut Özal'ın "alternatifimiz yok" dediği gibi, Demirel de "Bu kadar desteğe rağmen biz yapamıyoruz, başkası hiç yapamaz" demek istiyor. Yanı zamanda bir çözümsüzlüğü de yansıtır. Evet hükümet tüm gücünü görevleri yerine yürür olmasına rağmen başarısızdır. Diğer taraftan da bir gazetecinin deyişime "zaman azalıyor."

SAVAŞIN KAYBETME TELAŞI

Son aylara kadar, gerek hükümet cephesinde ve gerekse de burjuva başında Kürdistan sorununa yaklaşımlarda onun aktif hallettikleri yolunda bir hak vardı. Hükümet her vesilede "terörü ezmede" mesale aldığını açıklıyor ve basın da hükümetin bu "başarısını" kutlayarak alkışlıyordu. Nitekim sorunu bu çerçevede diledi getiriliyor, devrimci cephe den yükselerek savaş dalgaları inanılmıyordu. Kendilerine "PKK" den bile kırılmıştı, bazı emelleri olsa da, bunlar "PKK'nın sorunu çirpışmaları" idi. PKK'nın savaş kasırgası, TC'yi bütün kurumlarıyla sarıp sarınca zafır sarhoşlanı amansız yakaladı. Bunun telasıyla uyanan devlet yetkilileri, diğer askı hocaları adeta bir kuşatma altında ilk akıllarına geleni söylemeye başladılar. Süpüklük psikolojisiyle herkes kendini haklı çıkarma çabasıyla bir şeyler söylemeye ve yazmaya başladı. Ya da daha önce düşünüp de kafalarına sakladıklarını zaman zamanı deydip

dokmede yarıştılar.

"Böyle görerse PKK ile masaya oturmak zorunda kalacağız" başlığı altında M. Ali Bırand, bazı önemli noktalara dikkat çekerek, hemen tedbirlerin alınmasını öneriyor ve hiç olmasa bundan sonraki gelişmelerinin önünün alınması gerektiğini belirtiyor.

"Her şeyin başında PKK'nın artık basit bir terör örgütü olmadığı, yaşas yavaş, düzenli bir orduya geçme aşamasına geldiğini gösterme çabası var. Apo'nun hayali budyu."

"PKK başlarda gençleri bazen zorla, bazen korkutarak kendi safında savuşturmuş. Ancak bu dönem geride kalmıştır."

"Ölasyon gelişme şekli, PKK'nın halk arasında desteğini her yıl biraz daha artırdığını gösteriyor. Artık 'korkudan destekliyorlar' diye kendimizi avutmayız."

M. Ali Bırand, devletin gelişmeler karşısında hep aynı demecilerle zaman harcadığını, etki önlemde almadığı geç kaldığını belirtiyor ve şunları söylüyor:

"Aylardır, hem kendi kamuoyunu hem dünya kamuoyunu büyük bir beklentiye soktuk. Anayasa ve yasalar değışecek, yöre halkına rahai nefes alacaktır."

Oysa ne bir ses, ne bir neles. Üstelik her geçen gün adım atmak biraz daha zorlaşıyor.

"TC devleti bu aşamada PKK ile masaya oturamaz. Ancak dikkatli olalım, eğer yukarıdaki sözünü ettiğimiz mekanizmaları kuramaz, gerekli reformları yapamaz ve halkı yanımsa çekemese, günün birinde PKK ile diyaloga mecbur kalabiliriz." (Aktaran Hürriyet, 23 Ağustos 1992)

"Tüm Batı'nın reddettiği bir örgüt, istediğini başarmış" diyen M. Ali Bırand, TC'nin PKK'ye karşı nasil zorlandığını yansıtır. PKK hareketi, doğuşu ve daha sonraki bütün gelişmesi, sadece Batı'nın karşılığı değil, sömürgeci, işbirlikçi, reformizmi, sosyal-gövenizmi, bir çok çeyreni karşılığında rağmen engellenmemiştir. Bu nedenle de, TC'nin gelişmesi bir mucize olarak değerlendirilmelidir. Buna kimi çevreler inanmamakla, kimi çevreler de inanamak istememektedir. İşte en çok da bu noktada PKK'yi bir terör hareketi olarak görmek, onu ızarla reddetmeye çalışarak dış-talamak çabası anlamlaşıyor.

"Kurt ızları uluslararası planda giderek büyüyor bir media desteği kazanıyor. Dünyanın önde gelen gazete ve dergileri bu konuya geniş yer ayırıyor. Ünlü coğrafya dergisi National Geographic bu konuya kapak yapıyor."

Boylesine yaygın mediatik düzeyde yaygın bir hareketi artık, var olan düzeyde korumak mümkün de değildir. O nedenle Türkmenbaşkanı Özal, "Çesur adımlar atılmadı" derken haklıdır. Buna karşılık Bülent Ecevit'in bu sözlerle bakarak, "Özal devlet sorununu haline gelmiştir" demesini anlamak da mümkün de değildir. (Entügrü Özkök, Hürriyet, 20 Ağustos 1992)

İster emperyalist sistem olsun ve isterse de sömürgeci TC rejimi olsun kendilerine rağmen PKK, sorunu önce ızalıştırıyor ve ardından uluslararasılaştırıyor. Her kamuoyuna ve hem de dünya kamuoyuna bu sorunun var olduğunu kendi gözdelege dayanarak kabul ettirdi. Hem de birçok cephe den yenilenen saldırılara ve diklen engellere rağmen, bu başarıyı gerçekleştirme gücünü gösterdi. Böylece Kürdistan sorununu en doğal ve meşru taraflı olmaya hak kazandı. En açık deyişimle bir Kürdistan sorunu vardır ve bu sorunu gün yüzüne çıkaran ve önce kabul ettiren, şimdi de çözümünde

kararlı adımlar atan PKK hareketinin ta kendisidir. Bunu temel almayı hiçbir çözüm yöntemi, şimdiki kadar boşta kaldığı gibi, bundan sonra da boşta kalamaz mahkumdur.

Cengiz Çandar, "Demokrasi de neymiş Irak'tan fersah fersah ızla olan Türkiye'de kültürel özerklik! de şunılemeye? Körtlerin hiç değiles, 'kültürel özerklik' sahibi olacakları bir Türkiye'nin omesiminde bulunuyor. Yine Uğur Mumcu, Kürdistan'ı tüm den kaybetmenin telasıyla, emperyalizmin parmağını yokluyor ve bu endişesini, 'Bu sorun, çokulu desteklerle evrensel boyutlara ızalmıştır. Amerika'sından Fransa'sına, Fransa'sından Almanya'sına kadar birçok Batılı hükümet, bu sorunu kendi çıkarları açısından çözmeye çalışıyor' şeklinde dile getiriyor. Ve o da, 'Kürtlere, kültürel kimliklerini geliştirmek için gerekli olan bütün hak ve özgürlükleri verilmelidir.' M. Ali Bırand ve diğer bazı köşe yazarlarının önmeleri de benzer biçimlerde.

TC Cumhurbaşkanı Turgut Özal da adeta Sırnak katliamını ırstırtı birledek diğer siyasilerin farklı açıklamalarında bulundu. Meselenin, yanı "terörün" temelde fikir mücadelesinde olduğunu ve bu mücadeleyle iş yapmadıklarını açıklıyor Özal, "Her şey tartışılmalı. Federasyonu karşı olduğunu, fakat bunu anlatacak yapı mak gerektiğini savunun Özal, 'PKK'ya asla tavaz verilmese. 100 sene de sürse terörle mücadele edilmelidir' açıklamasında bulunuyor. Çesur adamların atılması sonı olduğu söylenen Özal, daha sonraki günler de 24 Ağustos 1992 tarihli Milliyet gazetesinde yer alan açıklamalarında, "Tabii ki PKK'ya sempati duyanlar var. Bunu ırk etmek mümkün değildir. Ciddi tahiller yapmak lazım. PKK'nın bolge halkı içinde çok tala bilmesinin nedeni mutlaka araştırılmalıdır. Eger çok salabilmeye, bunun sebebi nedir? Durumun tekrar bir analizinin yapılması lazımdır."

Özal'ın bu açıklamaları, rejim cephesinde sonuna kadar yaklaşan küklenin oluştugunu gösteriyor. Esasla ızlık dediği bu PKK'ya nasil teslim etmenin ve sorunu nasil rejim için tehlikeli bir konudan zararsız bir duruma gelirmenin arayışları sonucu gündeme gelen yaklaşımlar metodlarıdır. Bunun da ulusal kurtuluş mücadelemiz için avantaj ya da gelişme noktası olduğunu belirtmek gerek. TC'nin bir zorlamayı yaşadığı belirginleşiyor. Demirel'in son günlerde yaptığı bir açıklamada, "PKK ile asla diyaloga girmeyeceğiz" sözleri, gelişmelerin ağır da yatılması sonucudur. Özal'ın da hayalini gerçekleştirmesi beklenmemelidir. Çünkü, Kürdistan sorununda kabı edilecek her parça, PKK'nın bir parçasının kabul edilmesidir. Eger böyle olmazsa, Özal'ın bahsettiği "cesur adımlar"ın alınması için bir neden kalmayacaktır. Kürdistan sorunu benzerlerinden en önemli farkı, onun ölü bir konumdan PKK ile var olmasıdır. Bu, öyle yanama atılacak türden bir durum değildir.

SAVAŞIN OLASI SEYRİ

TC, sağlıklı ve gerçekçi bir çözüm yanasmadığı müddetce, gelecekte zaman süresi onun aleyhine işleyecektir. Zaman kayınları ağır bedellerle ız açacağı, sömürgeciğin yıkılını kendi de yakınılaştıracağı TC'nin kendisi de biliyor: "Zaman azalıyor" başlıklı yorumda Mehmet Altan'ın "Devlet, Kuşucu Mehmet Paşa'nın torunlarına yarışır bir şekilde 'sopanın her şeyi halleder'ini düşünüyor. Ama şimdi görüyoruz ki, devletin sopsı" devletin zaafı-

nı göstermeye yetmiyor" sözlerini, yine Milliyet gazetesinden Altan Öymen'in "Hükümetin, bu konuyu örtmek, gündeminin ilk sırasına almakta daha fazla çekimemesi şarttır... Sanırım artık, canımızın sıkılması paylaşına da olsa, onları görmeye kendimizi ız alışırma zamanı gelmiştir" şeklindeki uyarılarını devlet dikkate alarak zorunda kalacaktır. Derya Sazak, Özal'ın "PKK, Güneydoğuda kök salmaya başlamış" biçiminde sözlerini, 28 Ağustos'ta toplanacak Milli Güvenlik Kurulundaki tartışmaları seyrini göstermesi bakımından hayli çarpıcı olduğunu belirtiyor.

23 Ağustos 1992 tarihli Milliyet'te Yağın Çözümleri "Güneydoğuda yeni insan tipi" başlıklı köşe yazısında, "İzliyor, sorguluyor, öğreniyor. tartışıyor ve 'en dar anlamda oluşan diğer yarğaları ve dünya görüşüyle kendine yeni bir yüz çizer. Daga çıkıyor'. Güneydoğuda da yeni insan tipi beliriyor" sözlerine yer vererek, "Eğer, devlet bundan sonra yeni çözümler ızletmeye yönelmese, dil vavmıyor insanın söylemeye ama, başka isyanları" mayalanıyor" diyor.

Tüm bunlar devletin bugüne kadar politikasının sadece çözüm-süzük ızlettiğini gösterirken, yaşıyan bir iflasın da açık belgeleri durumundadır. Nitekim TC artık kendisi savunucuları tarafından tartışılmaya sunulmuştur. PKK'nın direnci karşısında yürüme gücünü gösteremeyen ve durgun bir enkazı andıran Türkiye Cumhuriyeti vardır. Bu cumhuriyetin yükünü, onu şimdiki kadar çok yönlü desteklerle donatan emperyalizm de taşıyamak istemeyecektir. Bu çerçevede politika değışikliklerinin gündeme gelmesi olasıdır. Ancak TC bir süre daha şiddetle asılacak hem de her denemeden daha fazla serpi bir tutulma. Gelenekmürlük'te yapılan tartışmalarda, gelişmeler devam etmesi durumunda, savas hükümleri ve kurallamın egemen olacağı noktada üzerinde durulmuştur. Bu durumda da, "Bunda artık görev lamenam askerden, kolluk kuvvetlerinin suçu araması söz konusudur" denildiği belirtiliyor. Bu Kürdistan'a karşı savasın resmileştirilmesi, sivil ve suçsız insanları da dahil herkesin bu savasın hedefi olarak görülmeye alınması geliyor. Yine bu, artık kelimenin tam anlamıyla halkımıza karşı çığınca bir savasın başlatılması demektir. Demirel, "Analarından doğuklularına pısmam edecektir" Türkçe, "Bölücülerle karşı herkesi savasa çağırıyoruz". Erdal İnönü, "Çuk kulanarak mücadelede devam edeceğiz" vb. gibi demeler, gelecek ayların, kuşmış bir savasın tanıklık edeceğini gösteriyor.

TC'nin en son kollarına başvurma girişimlerinde bulunması, mücadelemizin yekâne yaklaşıldığını göstermesi bakımından önemli bir işaret. Partimiz, karşısındaki rejimin her türlü çlgini savas yöntemlerine karşılık tedbir ve hazırlıklıdır. Bu çlgün savasla karşı koyma gücünü uyanlara yerleştirecek mevzilemiştir. Yine bu savasla beraber yakalayan taraf olmanın bütün faktörlerini ayırıntısına kadar belirlemiştir. Buna bütün partili kadro ve savasçılardan da hazır olması ve yurtsaver halkımızın da kurtuluş cephesinde gücünü konuşturması zaten kazanmada en önemli etken olacaktır. Zaferimiz her zamankinden daha çok imkân dahilinde girmiştir. Kaybımız olursa, bu düşmandan değil, ancak kendi hatalarımızdan kaynaklanabilir. Bu nedenle, çok önemli ve ciddi bir aşamayı yaşadığımız bu süreçte, en azından düşmana karşı olduğu kadar, kendi hafa ve yenilgiye zemin sunan her türlü yetmezliklerimiz karşı da acımasız olmak zorundayız...

ŞIRNAK'TA KATLİAM!

Katledilen insanlarımızın kanı yerde kalmayacak, eli kanlı TC devleti bunun hesabını ağır ödeyecektir!

18 Ağustos 1992 gününden itibaren Şırnak'ta TC'nin başlattığı katliam, savaşın verdiği düzeyi gösterdiği gibi, düşman cephesinin de artık kaybetmekten başka bir yolunun kalmadığını her yönüyle göstermiş oldu. Halkıyla bütünleşmiş olan bir önderliğin yeniliği tanımayacağı, zaferi yakalamak için güç ve olanaklarını seferber edeceği ve dökülen her damla kanın düşmanı biraz daha boğacağı inkâr edilemez bir gerçeklik haline gelmiştir. Faşist TC bütün gücünü, siyasetiyle, ekonomisiyle, dış ve iç ilişkileriyle halkımıza ayağa kaldıran, savaşır, ideolojik ve politik olarak donatan parti öncülüğümüzden koparmak çabası içindedir. Olanakların bunun için seferber ediyor, katliamların bunun için yapıyor. Bununla nereye kadar gidecektir? Kuşkusuz döküldüğü kanlar, yaptığı vahşi ve pervasız saldırılar onu daha çok halkımız ve dünya kamuoyu nezdinde tecrite götürecektir. İşte bunun için Şırnak'ta halkıyla birlikte yerle bir etmek istedi, ama ¹şunu kendisini bir kırmaz içine sokmaktan kurtarmadı. Bunalmı daha da arttı, çözümsüzlüğün bataklığına bir daha çıkmamasına battı. Artık şunu yice anladı ki, karşısındaki güç, halkıyla bütünleşmiş PKK, ideolojisi, politikası, stratejisi ve taktikleriyle kolay kolay tasfiye edilemez. Kürt halkı kolay kolay bu güçten koparılmaz. Daha doğrusu bu gücün bizzat Kürt halkı olduğuna bugün daha iyi anlamıştır. Bunun TC bir türlü kabullenemiyor ve katliamlara girişmekten başka çıkar yoli bulmuyor.

Şırnak katliamı öyle andiden olmuş bir olay değildir. Seçilen ortam bile bu barbarlığın, bu vahşetin belli hazırlık ve planların sonucu olduğunu gösteriyor. Askeri güçlerin mevzilenmesinden tutulma da basını konumlandırılmasına kadar her şey en ince ayrıntısına kadar planlanmıştır. Bir sömürgeci gücün boylesine geniş boyutlu kitlesel katliamlara girişmesi, onun halkımız karşısında çözümsüz kaldığını da göstermektedir. Sömürgeci TC'nin yaptığı hazırlıklara bakıldığında, eğer fırsat bulsa buna diğer alanlarda da yayacaktır. Sömürgeci cavarın ağır açığı halkımız bir hamlede midesine indirip sönmek istemektedir. Ama "büyük balığın kiloluğa da büyük olur", kimin gırtlacağı saplanısa onun parçalar ve soluksuz bırakır. TC'nin her alandan halkımıza yaptığı saldırılar karşısında nefes almak bile başı başına bir kavgaya gerektirilmekteydi. Yani Kürtistan'da en bastından bir insanı haklı elde etmek daha kan dökülmekten, bedel ödendikten kazanılmıyordu. İnsana ait, insana özgü ne varsa hepsi yeryüzünden silinmeye götüre ayaarlanmıştır. Sömürgeci kanunlar yüzyıllardır böyle işledi. Kürt halkının bu kanunların işleyişini ortadan kaldırması için daha fazla insandan direniş tavırını en kararlı bir şekilde dayatması, izlemesi gereken tek doğru yoldur. Bundan dolayı Kürtistan herhangisi sıradan bir ülke değildir. Kanunlar en acımasız yönleriyle işliyor, aklar göz yaşlarına dökülüyor, öfkeden dönüyor. Kürtistan'da savaşmayan, savaş

kendini vermeyen hiçbir insan yaşamaz. Kürtistan artık, "varılacak yere kanla varılacaktır" gerçeğinin kendisini dayattığı bir ülke haline gelmiştir.

Yüzyılların değerlerinin tarihsel kalıntılarının bir müzesi konumunda olan Şırnak, şimdi yıkılmış ve yakılmıştır. Şehrin her yanından dumanlar yükselmekte, sokak ortalarında katledilmiş insan ve hayvan cesetlerinin dayanılmaz kokuları yayılmak-

lımlardan, dümillerden korkmadığını, PKK önderliğine sonuna kadar bağlı kalacağını her fırsatta haykırıyor. Eger TC dediklerine bağlı kalıp normal savaş kurallarını uygulamayana gitse, gerillamızın vuruşları karşısında bir gün bile ayakta kalamaz. Ama tam tersini yaparak, aklın, hayalini bile kabul edemeyeceği yöntemlere başvuruyor ve 21. yüzyıl eşliğinde bulunmamıza rağmen toplu kitle katliamlarına giriş-

tiğinde bir otoritesi kalmamıştır. Gerillanın düşmanın en güçlü olduğu şehirlerde örgütlenmeye ve eylemliliğe girişmesi bu gücü de büyük oranda yitmiştir. 15 Ağustos'ta partimizin çağrısına uyan halkımız ulusal bayramımızı özüne uyan bir eylemlilikle Kürtistan'ın bütün şehirlerinde kepenkler indirilip, kontaklar kapatılarak kutlaması bu gerçekliği açıkça göstermiştir. Halkımız serhildanlarda düşmana ait

ne korku saldı. Düşman yenilgi ve korkuyu bir arada ve bir anda yaşad. Nerede, neyi nasıl ölmeyeceğini şaşırı. Daha 15 Ağustos gelmeden düşman, Kürtistan'ın çoğu illerinde denetimleri sıklaştırmış, giriş-çıkışları yasaklamış ya da kontrol altına almayı çalışmıştır. Bununla birlikte yurtseverler kontra cinayet şebekeleriyle katletme, yoğun tutuklama ve işkencelerle kitlelerin eylemliliğinin önüne geçmek istedi.

tadır. Şırnak'ta ortadan kaldırılmak istenen birkaç bin nüfusa sahip olan bir şehir değildir. İnsanlık alevine girmek isteyen ve bunun doğum sancılarını çeken bir halkı ana rahminden çıkarmak isteyenler, bugün Şırnak'ta yutmak istedikler. Halkımıza ibreti alem türünden örnekler yaşatılarak özgürlüğe olan duyumsuz isteğini bastırmaya giriştiler.

Genelde Kürtistan, özdele de Şırnak bir savaş alanıdır. Ama Kürtistan normal savaş kurallarının uygulandığı bir ülke değildir. Düşman, savaşını en kirli, en pırkık bir tarzda sürdürüyor. İçişleri Bakanı İsmet Sezgin, "PKK'yla mücadele için kurullarına göre yapacağız" diyor. "PKK'nın kurulları çok düristir" diyor. Genel Sekreter Abdullah ÖCALAN yoldaş ise buna suyanı veriyor. "Keşke PKK'nın kurullarını mücadele edebilsaydı. Kendisi kontrol-gerrilla yöntemleriyle mücadele yürütmeye çabalamaktadı. Bilemiyoruz, PKK'ya karşı mücadele için kurullarına yapmak ne anlama geliyor! Herhalde bu son Şırnak'taki katliam akla geliyor. Büyük ihtimalle, PKK'nın şehir taktik planları böyleydi, bizimkiler de böyle katliam biçiminde olur. Aslında İsmet Sezgin bununla kendi gerçek niyetini açığı vermiş olabilir. Yani bir katliam planından habersiz olmadığını da sanıyoruz ortaya koymak istemiş olabilir."

Evet günler öncesinde yapılan açıklamalar devlet'in katliamlara giriştiğini izlenimi taşımaktaydı. 15 Ağustos eylemliliğinin acısını sürdükten TC, bunu bir katliamla halkımıza ödettirirken hesaplanıyorduydu. Buna karşılık halkımız kat-

şıyor, hiçbir insanı geismeye fırsat tanımak istemiyor. Kürtistan'da bulunan mevcut askeri güç yetmiyor gibi, hala askeri güç ve araç sevkıyatı yapmaya devam ediyor. Bu kadar güce sözümlüne "Ülkenin bölünmesini koruma" değil, onca kitlelere imha edilebilir. Serhildanların yoğunlaştığı, halkımızın partimizle bütünleştiği bölgelere askeri yığınların yapılması başka ne anlam gelebilir? Madem "bölge halkının PKK'ya desteği yok, halk devletten yanadır" o zaman bu telaş, bu yığınak ve bu askeri yatırımlar niye?

Faşist TC, Şırnak katliamıyla ne yapmak istedi? Kenti kuşatma altına alarak neden yerle bir etme yoluna gitti? Bu soruların cevabı, önmüzdeki dönemden gerillanın savaş taktikine bakılarak ancak bulunabilir. Çünkü TC bu taktiklere göre kendisini konumlandırmaya çalışmaktadır. Gerilla savaşımız düşmanın siyasi saldırıya karşı savunma altına alarak çözümlere çekme özelliğine sahiptir. Çöküşün aşamasına gelmiş olmasına rağmen TC, bu siyasi çözümleri bir türlü kabullenemiyor. Hele Musul-Kerkük gibi petrol kaynaklarını da sömürgeleştirmek isteyen, bunun için Türkiye Cumhuriyetleri yarıtmaya yoluna bile giden bir düşmanın elinde tuttuğu parçayı da kaybetme durumuna karşı karşıya kalması öyle kolaylıkla kabullenileceği bir olay değildir. Gerilla savaşına hem TC'nin yayılmacılığının önünde bir engelidir, hem de Ort- Batı- Kuzey Kürtistan'daki otoritesini dağıtmıştır. Düşman bu katliamdan kurtulmak için "denize düşen yılanı sarılır", misali Şırnak'taki yerle bir ederek istemesini yeni baştan oluşturmaktadır. Zaten kırsal alanda zaman zaman operasyonlara çıkmamın

binaları, araçları taşı tutuyor, yakıpyıkırsa bu, siyasi bir tavrıdır, sadece baskı ve sömürden geçtiği bir ülke ve kınin dışı vurumu değildir. Önmüzdeki dönem en önemli özelliği kırsaldaki gerillaya dayalı, onunla organize, onun korumasında şehir gerillacılığının geliştirilerek, şehir devrimine gidişidir. Çünkü dağlarda devrim yapılmıştır, dağlar boydan boya gerillanın denetimi altındadır. Düşmanın buraya hükmedecek durumu kalmamıştır. Yaptığı operasyonlarda bile büyük kayıplar vermekten kurtulmamaktadır. Bundan dolayı şehirlerde silahlı veya silahlı direniş güçlerinin örgütlenmesi, donanılarla sağlanması demek, düşmanın bir daha dirilmemesine toprağa gömmek için gerekli hazırlıkları yapmaya demektir. TC haklarını bu yoldan olduğunu görünce halkımız ve partimiz alan yönelimini yoğunlaştırdı ve şehir devrimini bastırma için ilk adımı Şırnak'ta attı. Şırnak bundan dolayı sömürgecilik ilk boy hedefi oldu. 18 Ağustos öncesinde de Şırnak kuşatma altına tutuluyordu. Giriş-çıkışlar yasak, telefon bağlantıları bile kesilmişti. Bütün bunlar Şırnak'ta bir provokasyon tezahüratını gösteriyordu.

Yaygın 15 Ağustos eylemliliği düşmanı hemen hemen her yerde ininde vuru diyebiliriz. Şırnak'a pusuru kurdu düşmana, bu şekilde halkımızın iradesi dayatıldı. Bu, düşmanın bir yenilgi demektir. Çünkü istemediği ve ummadığı alanlarda darbe yemiştir. Basılan karakollar, atılan pusulalar, cesetlendirilen korucu çeteler, halkın yürüyüşleri, kepenk ve kontak kapatmaları, sokakları kırmayı protesto etmeler Kürtistan'da boydan boya sararak düşmanın yüreği-

Özgürükten başka yol, partimizin başka önderlik tanımayan halkımız düşmana her zamankinden daha fazla kin ve nefrette karşı koydu. Kadınlar, çocuklar, gençler ve yaşlılar sokaklara döküldü, esnaf kepenkleri indirdi, söforler kontakları kapattı. Eylemlerin Adana, İstanbul, İzmir, Antalya vb. Türkiye'nin metropol kentlerine de sıradığı, yayıldığı bir ortamda faşist TC Şırnak'ta kuşatma altına aldı ve burayı kamuoyuna kapattı.

Bir sırada bir saat gibi kurulmuş olan burjuva, ırkçı, şoven Türk basını çalışmaya, rotatiflerini döndürmeye, kan damlayan kalemlerini kullanmaya başladı. Manşetten hazırlanan planın senaryolarını birbirini ardına verdi:

"Güneydoğu kayıyor"
"Kürtler Almanya'nın iç güvenliğini tehdit eden bir potansiyel tehlike"

"Burası Şırnak değil, Adana"
"Şırnak savaş alanı gibi"
"Şırnak Beyrut'a döndü"
"Şırnak'a saldırdı"
"PKK güç denedi"

"Bölücü gruplar kent dışı ve içinden atomatik silahlar, roketler ve havan toplarıyla yoğun saldırıya geçti"
"İşte PKK'nın hayali: Kurtarılmış il"

"Demirel: 11 bin PKK militanı var"
"Demirel: Kendilerini devletten üstün sanıyorlarsa onların doğduklarına pişman edeceğiz"

"Savaş alanı Şırnak'a girdik"
"Devletin işi zor"

Evet bu birkaç gazete başlığı, burjuva basınının katliamın nasıl bir araç olarak çalıştığı rahatlıkla gör-

teriyor. Bosna-Hersek için kıyametleri koparan basın, hemen yanlarında hem de gözlerinin önünde katledilen yüzlerce insan için "ne kadar iyi oldu" dercesine kayıtsız bir tavır içine giriyor. Burjuva basını katliamların dünya kamuoyuna duyurulmasını önüne adeta set çekti. Türk halkının da göven duygularını körükleyerek katliama karşı sessiz kalmasını sağladı; onu da devletin işlediği insanlık suçuna ortak etmeye çalıştı. Barbar sömürgecilerin bir işten rahatlıkla kurtulmasını sağlama için aynı tavrını burjuva basını

leşleri ve insan cesetleri etrafa vahşetin dayanılmaz kokularını yaydı. Halkımız bu duruma dayanamayarak leşleri ve cesetleri bulundukları yerde toprağa gömmeye çalıştı. Yüzlerce insan böylece ailecele toprağa gömüldü. Şırnak büyük bir mezarlığa dönüştürüldü. Ve bu insanlarımız özgürlüğü ve bağımsızlığı arzıladığı için katledildi.

Faşist TC, "PKK Şırnak'ı bastı, askerleri de karşılık verdi, çatışma çıktı" diyerek halkımızı katletmede suç üstünden atmak için kılıfar bulmaya çalışıyor. Katlettiği çocuk

di, ya da milislere savunma emri verilseydi düşman güçleri kesinlikle böyle yapamazlardı. Gerillanın düşmanla teması geçmesi durumunda çatışması, en az kayıpla arundanda uzlaşması ya da düşmana zayıf olduğu noktalarından darbeler vurması onun savaşına yontemidir. Gerilla, düşmanı gördüğü yerde, düşürdüğü pusuda, yaptığı baskında mülaka vurur. İmha olacağına bilirdi ve bile bunu düşmana ağır ödetti. Şehide bir gerilla birliğimiz olacak, düşman katliam yapacak, yüzlerce insanı öldürecek, evleri yıkıp-yıkacak ama karşılık vermeyecek! Bu mümkün değildir. Eğer Şırnak'a gerilla baskını olsaydı tek bir düşman askeri mevziden dışarıya çıkamazdı.

Şırnak'ta gerilla birliği yoktu. Gerilla birliği olması en azından TC bu barbarlığının bedelini ağır ödemiş olacaktı. ARGK gerillalarından biri baskını olsaydı, bunu inkar etmenin ve saklanmanın da bir anlamı olmazdı. Şehirleri işgal etme, saatlerce, günlerce, hatta daha uzun bir süre elde tutma dönemin taktikleri arasında bulunmaktadırlar ve yapılabilmektedir. İste devlet bunu bildiği için taktiklerin geliştirilmesini engellemeye çalışıyor. Böyle bir sonuca ulaşmak için de katliamları, şehirleri yerle yerle bir etmeyi gündemine almıştır. Şırnak'a giren bütün gözlemciler haktan kiminle konuşmuşsa, kentte gerillaların bulunmadığını dinlemiştir. Kasrik Jandarma Karakolundaki bir astsubay devletin ne yapmadığını gazetecinin birine aktarıyor.

"Geçen Newroz'da bir kere yaptılar, yarılarına kır kaldı. Utuldu mu bütün bunlar? Hem kentin yıkılıp yıkılmaması katalıcağın, hem de bunun hesabını kimse senden soramaz! Yok böyle yağma. Unal Erkan Şırnak'a sabah gelmeseydi bütün Şırnak dümdüz olacaktı. Şimdi bir kısmı yıkıldı. Oranın hantadan silinmesi gerekiyor. Oranın halkı tüm bunları PKK yüzünden başına geldiğini anlatıyınca kadar bu böyle gidecek..."

Şırnak "haritadan silinmek" istenmiştir. Halkımız PKK'nin önderliğinde savışı için dünyaya gelirken pismam ettirilince, böylece PKK önderliği de tarihten silinmiş olacaktı! Hesaplar bunun üzerine yapılmış, planlar bunun üzerine kurulmuş. Faşist TC Şırnak'ı "haritadan silmiş" olsa bunu Kürdistan'ın geneline yayacak ve bir "baş belası" olarak gördüğü PKK'den kurtulacak! Şırnak katliamı, halkımızı düşmanın istediği ve arzıladığı böyle bir sonuca asla götürmeyecektir. Çünkü halkımız karşısındaki düşmanın ne kadar vahşi ve katliamcı olduğunu bile, ona karşı savaşta savaşmaya başlamıştır. Tam bağımsızlığı gittiği bir sırada yolumdan dönmeye artık mümkün değildir. Bundan sonra da TC katliamları başıvuracaktır. Ama ordulaşmasını sağlamış bir halkın bunlara asla sessiz kalmayacağı, tek başına da olsa dökülen kanların hesabını düşmandan soracağı unutulmalıdır! Kürdistan halkı faşist TC'yi döküğü kadar boğacak güç ve araçlara sahiptir. İlerici insanlığın tam desteğini alması olsa bile, kendisini koruyacak gücü de yaratmıştır. Bugüne kadar da kendi özgüçüne dayanarak kavgasını yürütmüştür. Bundan dolayı da halkımız yüce insanlık adına bir kavganın verdiğini de bilincindedir. Katliamlara yine uğralabilir, evleri yıkılıp-yıkılabilir ama özgürlük yürütüşünü kesintisiz sürdürecektir. TC hiç boşuna "bu yürütüşü engelleyelim" duygusuna kapılmasın. Kan aktarak yaşamını sürdüren sömür-

geciğin sevinci kursağında kalacaktır. Partimiz halkımızın üzerinde çevrilen dalımlar bir bir boşa çıkarak siyasete de sahiptir. Bu siyaset bugüne kadar TC'ye hep yenilgi üstüne yenilgi yaşattıysa, bundan sonra bu durum derinleşerek devam edecektir.

Şırnak TC için önemli bir karargah durumundadır. Yıllardır özel savaşın işi durumunda olan Şırnak'ta yaşanan gelişmeler, TC'nin kabul edeceği bir olay değildir. Şırnak'ın coğrafik konumu bölgeye anında müdahale etmeye oldukça müsaittir. Özellikle Botan-Behdinin Savaş Hükümeti'nin oluşumunu engellemek için Şırnak'ı tam kontrol altında tutmak istiyor. Rahat hareket etmek için Şırnak'ın yurtsever halkın temizlenmesini gerekiyor. Şırnak'ta yapılacak işin asıl amacı özel savaş karargahının oluşturulmasına yöneliktir. Oraya bu durumda istediği kadar askeri güç yığarak gelişmelere rahatlıkla müdahale etmeye amaçlanmıştır. Böyle bir alanın giderrek partimizin denetimine girmesi TC'yi istediği gibi hareket etmede engelleyen bir konuma soktu. İşte Şırnak'taki yurtseverlerin katledilmesi, geri kalan kesimin de ya teslim alınması ya da şehri terk etmeye zorlanması bu iş anlamına sağlama alınmasını da içeriyordu.

Katliamdan sonra sağ kalan insanlarımız Şırnak'ı terk etmeye başladılar. Buter tek TC'nin amaçladığı biçimde bir kaçış değildir. Saldırlara kalda hedef olmamak, kolay ölmemek için geliştirilen bir direniş hareketidir. Çünkü halkımızın çoğu Cudi dağına çekilip cadır açtı. Cüre gibi açar ilçelere gidip yerleşti. TC bu toplu tavır karşısında şaşkına dönmüş durumda. Halkımız katliadere korkutmayı hedefledi ama tam tersi oldu. Halk direnişine geçti. Şırnak'ta sömürgeciler yıkıyağıktı ibret belgesi harabelere başbaşa kaldı. Halkımız gerillanın kurumasına sınırağın sömürgeciliğe en iyi cevabı verdi.

Şırnak katliamı bir gerçekçiliği daha gözler önüne sermiştir. Dünya'nın hiçbir devletinde sivil siyaset adamlarının bizzat böyle katliamları yönetmesine rastlanmıştır. Ö. İ. İ. Hal Bolge Valisi Unal Erkan Şırnak'a giderek operasyonun başında bulunmuş ve yönetmiştir. Hazırladıkları senaryolara uygun o-

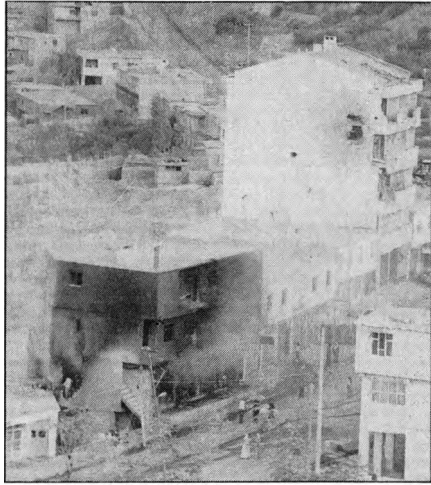
ken, öte yandan da katliamı, talan, göç ettirme, yoğun göçlerle ve işkencelerle yapılmaktadır. Bu uygulamaların demokrasiye hiçbir alakası yoktur. Aksine demokrasinin katliamının değişik biçimleridir.

TC, Şırnak'ta bir katliam yaptı ve halkımız da acı çekti. Halk olarak yıllardır acılara katlanmayı başardık, ama şimdi kayıplarımız bizi acılara gömmüyor, bizi özgürlüğe yürüme zorluyor. Partimiz şehitlerimizle bağlı olan bir gerçeği olarak Şırnak'a şehit düşenlerin anısına 23-26 Ağustos 1992 tarihleri arasında "Ulusal Yas" ilan etmiştir. Bu yas gözyaşları biçiminde değil, eylemler yapılarak gerçekleştirilmiştir. Kürdistan'dan Türkiye'ye, Avrupa'ya kadar uzanan "Ulusal Yas" eylemliliği yine TC'ye iyi bir cevap niteliğinde olmuştur. Şair TC yine halkımızı partimizden koparmayı amaçladı. Ama halkımız en güzel tavır olarak partimize daha çok bütünleşti.

İlerici insanlığa sesleniyoruz!

Şırnak'ta gerçekleştirilen katliama Kürdistan halkı sessiz kalmayacaktır. Gerillaların dökülen kanlarını hesabını mutlaka soracaktır. TC katliamları halkımızın yürüttüğü yitire insanlık kavgasını engellemeyeceğini sanıyorsa kendini aldatıyor. Halkımız bugüne kadar ilerici insanlığın desteğini almadan bu savaşta kendi özgüçüne dayanarak yürüttü ve bu aşamaya getirdi. Bütün bu gelişmeleri, elde ettiği insanlık mevzilerini partimizin öncülüğünde kazandı. Halkımız PKK'ye bir konuma yükselten partimiz BÖKE'ye sömürgeciler ve emperyalistler sürüklü Terörist" suçlamalarında bulundu. Ama bugün kadın-çocuk, genç-yaşlı ayrımı yapmadan insanlarımızı katledilen kınlar olduğu ortadadır. Terörist suçlamasında bulunanlar en güçlen teröristi kitle kiyı yaparak uğurlayanlardır.

İlerici dünya kamuoyu bu katliam karşısında hala sessizliğini koruyor. Hayvanseverler, doğaseverler katledilen insanları ölmesi bile Şırnak'ta telef edilen binlerce hayvanın, yakılan ormanların hesabını sorarak için Kürdistan halkıyla dayanışma içine girmek seslerini yükseltmelidir. Kenti terk ederek dağlara ve

bugün de devam ettiriyor. Bütün yazarlar, muhabirler gerçekleri bildikleri halde her şeyi tam tersine yazıyor devletin bekaası için uygun görüyorlar. Devleti devletten daha fazla koruyorlar. Burjuva basını şunu iyi bilmeli ki, Kürdistan halkı eskisi gibi dünyadan izole edilmemiş, insanlığın dan çıkarılmış bir halk değildir. Kendi mücadelesini, yaşadığı acıları, zorlukları ve katliamları dünya kamuoyuna duyuracak güç ve olanaklara artık sahiptir. Hiç kimse Kürdistan'da olup-bitenleri gizlemeye veya örtbas etmeye yolumuz gidemez. Bu halk artık kendini yönetecek duruma gelmiştir. Burjuva basınının gerçekte gizleme çabaları nafiledir, asla bir sonuç vermemektedir. vermeyecektir de.

Böyle bir hazzıktan sonra faşist düşman güçleri hiçbir gerilla grubumuzun Şırnak'ta bulunmadığı, bir anda savunmasız halkımıza ağır saldırılar saldırmaya başladılar. Top, tank, pânzer ve kariyerlerden açılan ateşlerle evler yerle bir edildi. Günlere devam eden top atışları yüzlerce evin yıkılmasına, yanmasına, yüzlerce insanın ölümüne ve yaralanmasına neden oldu. İnsanlarımız sokak ortalarında, evlerinin içinde özel tim, komando, Tatarlardan oluşturulan cinayet çetelerine gördükleri yerde kurşana dizildi. "Evlerden bize silahla karşılık verdiler, biz de ateş açtık" diyen bu caniler özellikle yurtseverlerin evlerini yakılın ateşine tutup, yakıyor. Gerilla baskını olduğu süsü vermek için de devlete ait binalar bizzat askerler tarafından tarandı. Gerillanın elinde bulunan silahların bu katliamda kullanılması da bu oyunun bir parçasıydı. Yaygın roket atışları çoğu ev ve işyerlerini yakı-yıktı. Bulunur sadece Şırnak'ın katliamı yapılmadı. Yurtsever olarak bilinen cavar köyler de aynı akıbeti uğradı. Halkın en önemli geçim kaynağı olan hayvanlar, kedi ve köpekler bile öldürüldü, telef edildi. Günlere geldiği yerde kalan hayvan

ve kadınları gerilla olarak gösteriyor. Tutuklanırlar içinde de çok sayıda PKK'lı militanların bulunduğunu iddia ediyor. Bu söylentilerin gerçekle hiçbir alakası yoktur. Şırnak'ta o sıralarda bulunan milisler bile tek kurşun atmış sonuçlandı. Provokasyon başanlı sonuçlanması için bu yalanlar uyduruluyor. Genel Sekreter Abdullah ÖCALAN yoldaş Şırnak'a hiçbir gerilla grubunun girmeyeceğini söyleyerek, Aktüel dergisiyle yaptığı röportajda şu açıklamayı yaptı:

"... PKK'nin gerilla güçleri şehre girmemiştir. Ne büyük grup, ne küçük grup, ne söyledikleri 1500 kişi, ne de 500 kişi. Böyle bir giriş almamıştır. Olsaydı zaten bu kendimiz ilan ediyoruz. Bu konuda yaptığımız herhangi bir eylemi saklamak gibi bir tutumumuz yoktur... Tek bir gerilla ne sağ, ne de ölü ile gerilmiştir. Yine vurulanlar haktan çocuklar, kadınlar ve ihtiyarlar. O, 400 kişi yakaladık dediklerine bakın, tek birisinin gerillaya alakasının olmadığı anlaşılacaktır. Orta yerde, sokaklarda hayvanlar bol bol öldürülmüştür. Kurumlarına yönelik saldırılar da kesinlikle PKK gerillalarından kaynaklanmamıştır. Bu da olayın provokasyon yönünün çok güçlü olduğunu ortaya koymaktadır. Kapsamlı bir provokasyon olduğunu ortaya koymaktadır. Gerçekten eğer, sonuca doğru gitmek istiyorsanız araştırmalarını derinleştirirleriniz. Yeraltı sığınakları denildi, ki tek bir tanesi ortaya çıkmamıştır. Yine İçişleri Bakanı, 'PKK 100'den fazla ölü verdi' dedi. Bilmem cenzazeleri götürüldü denildi. Bunlar doğru değildir..."

Görüldüğü gibi Şırnak katliamı TC'nin bir provokasyondur. Gerillalar tarafından öldürüldü denilen düşman askerleri de bizzat devletin kendisi provokasyonunun bir parçası olarak öldürülmüşlerdir.

Şırnak'ta gerçekten bir gerilla birliğimiz o sırada şehirde bulunsay-

arak da basına açıklamalarda bulunmuştur. Yani devlet yüzüne sivil maske takmış olsa bile, gerçekte askeri yontemini hala devam ettiriyor. Böylece parlamento, siyasi parti, demokrasi, ikinci cumhuriyet vb. konulu tartışmaların halkın gözünü boyamadan başka bir şey olmayacağı anlaşılıyor. Bu tartışmalar "Türkiye'de demokrasi var, TC demokrasidir" görünümünü vermek içindir. Halkın kafası bunlarla meşgul edilir-

civar ilçelere çekilecek zorlu bir direniş geçcen halkımıza yardım eli uzatmalıdır! Gıda ve tıbbi yardım kampanyasının başlatılması halkların mücadelesinin yanında yer almalıdır! Gösterilmelidir. İnceleme ekpleri oluşturularak Şırnak'a gönderilip gerçeklerin görülmesi, gerçek teröristlerin barışkarlıklarını ve vahşiliklerini yerinde görülmesi kendisine insanın diyen herkesin görevi olarak kabul edilmelidir.

Dayatılan sahte demokrasiciliği, sağlam parti militan kişiliğiyle aşalım gerçek demokrasiciliği yaşamımıza hakim kılalım!

Baştarıfı 1. sayfada

gelecek, tek bir örgüt yok, bir mücadele yok ve sonuna kadar usul kişilikler, bir "çözüm" gidecekler. Yine, "Anti-emperyalist tekerlemeler bırakılmalı, bu dünya yepyeni bir dünyadır, halk savaşı, devrim lafları bırakılmalı, bütün bunların modası geçti" diyorlar. Şimdi bunların yeni moda nedir? Bu, "demokrasi" modasıdır tabii.

Peki demokrasi nedir? Biz bunu da epey acıyaya çalıştık. Demokrasi bir halkın yönetimi ise, her şeyden önce bu halkın kendine sahip çıkması gerekir. Bir halk, adamı bile ağzına almayacak duruma getirilmişse, varlığı yokluğu belli değilse ve ölü bir kişilikten öteye gidemiyorsa, şimdi kalkıp "demokrasiye işe gireceğiz" demek ya çok sefil olmak ya da başka niyetle hareket etmek anlamına gelir. Aslında bunların niyetleri başkadır.

PKK demokratik bir harekettir. Bugün ortaya çıkardığı kitle gücü ile Ortadoğu'ya, dünyaya inanılmaz bir biçimde buno gösteriyor. Bunu da sözle değil, her gün kahramanca eylemleriyle gösteriyor. PKK'nın onerlik ettiği demokratik savaş, kuruluş savaşı ile, gerilla savaşı ile mümkündür. Bu da çok aşaktır. Demokrasi, bir halkın idaresi, bir halkın gösteri yapması, bir halkın kendine adına, kendi çıkarsa söz ve eylem sahibi olmasıdır. Bunu önünü de, kurtuluş gücünü ölmüne mücadele ederek açıyorlar. Şimdi böyle alırsanız, Kürdistan'da bir tek kişi bile, "benim ülkem var, adam var" diyebilir ya mıdır? Dimeyeceğimizi, çünkü yaptığımızı iyi biliyoruz.

Onlarca yıl Avrupa'da her türlü aşaklık yaşamın peşinde koşacaklar, ülkene bir merhaba bile gönderemeyeciksin, ülkeye gelmeyi yetmez bileceksin ve günün birinde ülmeni hatırlayacakslar! PKK'nın Kürdistan'da dengeleri zorladığını gören efendileri, kaçanları devreye sokmak istiyorlar. Sözümlerine politik çözüm, demokratik çözüm altında yapılan, Avrupa'nın vey emperyalizmin çıkarlarını sağlama alınırsınız. Bizim pınyonla bilecek vey bilemeyecek buno figüranlığını yapıyorlar. Şimdi düşünmek gerekir. Kürdistan nerede, demokrasi nerede! Kürdistan'daki demokrasi ile ABD emperyalizminin, Avrupa emperyalizminin ve hatta bütün diğer devletlerin ne alakası vardır? Onlar daha önce ki bir zalim - Türk sömürgeciliği, faşizm - sonuna kadar destekçiler değiller miydi? Her türlü tani ve topuylu bu rejimi, generalileri başa bile eden değiller miydi? Sadece demokrasinin katli de değil, bir halkın katli değiller miydi?

"Dönem değiştirdi", "dünya değişmiştir" deniliyor. "Yeni çözümler bulunuz; Talabani canbaza, Barzani usadı bir şeyler yapıyorlar, bunları daha da geliştiririz" diyorlar. Bazi böyle yeni usaklarla, demokrasici çözüm olarak başacakları! Şimdi Avrupa, Türk militanzimni eylemdeniz karşısında gerçekten zorlandığını, başanya gideceğini yeni farkettim. Çok istedi başanya gitmesin, yıllarca destekledi, fakat sonuç alamadı. ABD halen günlük olarak savaşın içinde. TC sömürgeciligi iyi kustrılmıştır, sonuç almıyor. Başarı sağlanmasa gerçekten zor. Şimdi kazanan PKK oluyor, onun

savaşımı oluyor. Bu savaşında büyük bir devrim olduğunu onlara iyi biliyorlar. Bu devrimin bölgedeki dengelerini zorlayacağını, devrimi ilerleteceğini çok iyi tespit etmiş durumdadır. Yoksa PKK'nın ne kadar demokratik olduğunu bilemeyecek durumda değiller. PKK, demokratik olmaktan da öte insanı bir hareket, bir halkın varlık hareketidir. Bunu bizden daha iyi bilirler. Fakat çıkarlarını ters düşüyor, hem de çok köklü bir biçimde. O zaman ne gerekiyor? Üçüncü bir yola ihtiyaç var. TC onları çıkarını tam sağlama alamıyor, PKK bu çıkarlarını yerle bir edebilir. O zaman üçüncü yol nedir? Evet, bunun adına da "demokrasi" yolu diyorlar, "diplomasi yolu" diyorlar. "iki taraf da artı yorulur" diyorlar. Onlara göre, PKK zaten yorulmuş, TC de yorulmuş, TC de yorulmuş, yeni fediler devreye girmelidir. Bunu Yugoslavyaya, Letonya'ya da yapmadılar mı? Tarafın önce savuşturıp gücünü düşürüyorlar, ondan sonra da Lord Carington gibilerle "çözüm" peşinde koşuyorlar. Tabii bunların diklatte değerlendirmek gerekiyor. Sağlama alınmak istenilen, Avrupa'nın çıkarlarıdır. Kocaman bir Arap alemini İsrail'e önde ezdirdiler, şimdi de "biraz dur" diyorlar. "Sen de yemazarsın, Araplar da yemaz, zaten imkânları kullana kullana mahvoldu" diyorlar. İşte onları ikisini de kendilerine böyle bahsediyorlar. Önce birer her şeyi ile desteksizler, şimdi de diğirine "sen de gel beni tut, ben seni desteklerim" diyor. Diğiri zaten zayıf, can kıyıyor; böylece bunları da tam etkileri altına alıyorlar.

Şimdi Sovyetler'e de aynı planı uyguluyorlar. Vey böylece Avrupa emperyalizminin yeni dönemi başlıyor. Bu yeni dünya nizamının Kürdistan'a düşen kısmını altlatmaya çalıştık. Irak'ı dizginlemeye alıştırıyorlar. Onun için de Kürten kullanyorlar. Kürten çok zayıf bir komunda oldukları için zaten böylesine bir bağlanmaya hazır; birkaç işbirlikçi de zaten onları kontrol edebilir. Sadam'ın da dört tarafa kırışarak teslim almaya ve onu da kendilerine bağlamaya çalışıyorlar. Türkiye için de plan budur. Bir Türkiye tehlikesinin dizginlenmesi gerekir. Bunu için de Kürt hareketi düşünülebilir. Ermeni hareketi düşünülebilir. Böylece iki taraf da tutan bir üçüncü yolu dayatır. Örneğin "TC 'demokrasi' yoludur, AGİK sürecidir. Bu sürecin budur zirvesi Helsinki'de geliştiriliyor; daha da oturtulmaya çalışılacaktır. Kendilerine göre pürüz olan noktalar, sıkıca savaş noktalarını modelleştirilecek. İnsan hakları maskesi altında, demokratik gelişme maskesi adı altında buno uygulamak isteyecekler. "Yeni Dünya Düzeni" bu temelde gelişecektir. Güney'deki işbirlikçilerin de kabul etkileri bu nizam işi bu sahte demokrasici modeli ile geliştirilmekte isteniyor. Bunu gidermek Türkiye'ye de taşıyarak almaya çalışıyorlar. Özellikle buno KDP işbirlikçilerine sadece öğretilmiş değil, bir şamdan tarzıyla benimsenme vardır. Şimdi bunları işlev'e semirip yetiştiriyorlar. Sözümlerinde de, gerçek demokrasici özsetiylorlarmış! Örneğin Siverek'ten birkaç yıl önce gitti, bunlara demokrasici öğretmişler! Öyle Güney'den de almışlar, Kuzey'den de almışlar, her taraftan bir sürü Kürdi

almışlar. Kasım'ı nasıl yaptılar? Şimdi de güya barış ödülü vereceklermiş. Mezardevan barış ödülünü ne yapmış? Maksud soyatlatmışlardır. Barzani de bir sarı lale demebiyat ödülüne önmüş. Çok emnim ki, bu ödül yolluna, bu ödül silahını kullanarak Kürt işbirlikçilerini mükafatlandırmak istiyorlar, güçlendirmek istiyorlar. Bunun için aday anıyorlar. Nobel barış ödülünü kim ne yapacak? Yeter ki, Kürdistan devrimine, Kürdistan edebiyatına karşı bir kişilik çıksın; Nobel barış ödülü, Nobel edebiyat ödülü onlara verilir. Emperyalizm para veriyor olmuyor, silah veriyor olmuyor, "daha nasil güçlendirelim" diyor. "Demokrat" diyelim bunlara diyor. Barzani gibi bir aşret ağası demokrat olabilir mi? Kendisi büyük demokrat, biz de İdi Amin! Bunu Avrupa südeyiyorlar. Bir Nobel barış ödülü, edebiyat ödülü bunlara biraz sayisi itibar sağlayacak, böylece ayakta tutulacaklar.

Şimdi bunlar MIT, CIA beyinle, ruhıyla yorulmuş, yapma kişiliklerdir. Avrupa bunların mamasını bir gün ağzından alsın, ölüdürler. İşte demokrasiler militanlar da bunlar oluyor... Bir tek Avrupa, örgütlenme olmayacak; Avrupa ile Ankara arasında mekik dokuyacaklar. Otellerde yerleri bile hak. Beni de çağırmasınlar mı? Güya tartışacaklar ve ondan sonra Kürten "demokratik" yolla mükemmel kurtuluş gidecek! İşte bu Avrupa'da yetiştirmeler olacak. Bizi demokrasiden anlamazlar, yaşamadan anlamazlar. İham ediyorlar. Peki sen ne yapıyorsun orada? Bir eleştirir de şu Güney'de bir Türkiye karşı söyleyormuşuz! Sanki çok büyük bir şey. Aslında bunların Kürteçüllükleri de birkaç kelime Kürteçilliktir. Bizim kadar Kürteç konusuyormuş. Kaldı ki, hepisi değme bir kemalist gibiler. Öyle Kürteç de alakası yok. Kaldı ki, Hindistan, Cezayir gibi usul kurtuluş savaşı veren ülkeler eğitimlerini sömürgeci ülkelerin dilinde yaptıkları gibi, bugün de o dile eğitim yapıyorlar. Sömürgecilerin bütün bir kısmı kurtuluşta onlara halen sömürgecilerin dilinde devletini, ekonomisini, eğitimini örgütleyebiliyor, usul bizi ki o kadar da değil. Zaten yasal Türkiye bilyor; okuyor, yazıyor. Tabii ki o dili de kullanacaklar, o dile biling verecekleri ki örgütlemeye yalısın, savaş verilsin. Nitekim bu dile örgütlemeye yapıp savaş veriyoruz. Bu alışkanlık bir durumdur. Çok normal, mutlak da yapılması gereken bir durumdur. Sadece Kürteç'e örgütlemeye yapmak istesek, yüzde doksanı örgütlemeye gelemez, bilinglenmeye gelemez. Çünkü sömürgecilik objektif olarak bu durumu sağlamıştır. Buradan sözümlerine bilmayarak yapıyorlar. "Ayrılmış" burada yakalamışlar! Sen onu bırak, sen en alçakça bir yaşamın içinde. Bunların halen buno yazmaları bile deşet veris. Maalesef bizim yazarlar da hiç yazı bilmediremiyorlar. Ele alınacak öyle konular var ki, bunların değil yazarak yapmaları, dilomatik yapmaları, kendilerine bir razık sayıları varsa dışarı bile kıymaları gerekir; halkın arasına da bir adım atmasınlar gerekir. Bu kadar sahtekarlık, bu kadar gerçekler'e oynama, bu kadar saygısızlık olur mu? Bunlara göre olur! Aslında dahası da var, fakat hepini anlatıcağımız duruma değiliz. Bütün bunların ar-

kasındaki güç belidir. Papagan gibidirler. Efendileri öte derse öterler, ne derse onu tekrarlarlar. Bunların da değeri o kadar.

Kürdistan'da gerçek demokrasinin yolu ancak, ilk iki sözcükten tutalım günümüzün militan savaşım eylemleriyle açılabilir. Demokrasi ancak ve ancak temelde vücut bulabilir. Sadece demokrasinin değil, insan olmanın, kendi kimliğiyle sahip çıkmanın tek yolu, PKK'nın yolu olduğu spattır. Geçen sen on-onbeş yıl içinde değerlerinin hepsi pes etti; Güney'dekiler, Kuzey'dekiler, demokrasik maskesinden sosyalist maskesine kadar hepsi pes etti, düştü. Ona düştükünü yaşıyorlar, bizi bir daha bu işte güya dercesine kendilerini yer attılar. Bir defa değil bir defa, bir biçimde değil bir biçimde en aşaklık yeliniği, teslimiyeti, boyun eğmenin her biçimini yaşıyorlar. Bunların teker kalıp da bir halk adına, üçüncü bir yol, demokrasisi yolu adına böyle yavaş yavaş ötmeleri, aldatıcı babalara girmeleri ya gafil ya da artıniyetli olduklarını gösterir. Bunların bu durumu iyi bilmeleri gerekir.

Şimdi burada bir çok kurtarmak için, sarız biraz demokratlaştırmak için, nazimiyet yolumuzu doğru koyuyoruz. Bu 14 yıl boyunca taş olaysay çattırdı, döküldü. Biz burada böyle bütün gücümüzle insanı kavayı, ulusal kimlik kavayısı kazanmak ve sizin bir güç sahibi olmanız için her şeyimizi ortaya koyuyoruz. Onlar işe, işlev'e, Paris'lerde kalvatisini yapacak, hem de saat 12'lerde. Beyefendilerin uykusunun bir saatini bile bozulmuş su. Mükemmel kalvatisi yapacak, istediği gibi uyuyacak, tabii diğer elçi yaşıntısına da hallettilerimiyecik. Neymiş, bunlar demokrasik düşünyorlarmış, demokrasik çözüm olablarmış. Bu liderler, bu kişilikler bir halkın en büyük talih-sizliğidir. Kürdistan son 10-15 yıldır bunların eylemleri tamamen ihanete uğradı, teslimiyete uğradı, boyun eğirdi, peşkeş çekildi vey aslı kırıldı, emeli ugratıldı. En az düşmanın vurucu gücü kadar, bunların bu durumu da bunda rol oynadı. Yargılanması gereken bir süreç, yargılanması gereken kişiliklerdir. Mesale kişileri adam etmiş değil, mesele anlayışlarını yargılama, anlayışlarının bir halkın tarihinde ne kadar kan ve bitirici bir sonuca yol açtığını göstermektedir. Anlayışı adam etmek lazımdır. Verilmesi gereken cezadan olmasın gerektiklerini göstermezsek, bile biraz gafiliz vey bizi de kötü devrimcileriz. Öyle olmadığımızı göstermek bounuzumuz burcudur.

Zindanda da hanler çıkmıştı. Bir çorbaya kırk arkadaşları satanlar çıkmıştı. Ama bunların yazarına büyük kahramanlar da vardı: Karan vermişler; şeref, namus, onur için, adımı kırarak etmemek için, davaya bağlılı sürdürmek için o büyük eylemi başlattılar. Şimdi kendi ihanetlerinin adına demokrasi, bizkinize işe terörizm diyorlar. Avrupa'da da aynınsı diyorlar. Kendi ihanetleri, teslim olmaları demokrasi, bizim eylemimiz işe terörizm! Korkunç bir değerdendirmeyle karşı karşıyız. Bunlar ahlaqsız, çifşil, nefis sanırlardır. Çok acı bir durum ki, bunlar biraz akıldandırdıydırk ama, bu kadar kahramanca eylem, bu kadar savaş, her birisi bir abide de-

gerinde direniş şehitleri ortadayken halen utanmazlık, halen iftihar olmak aklın, vıcdanın kaldıracağı bir durum değil. Vey maalesef halen de sürüyorlar. Ne yaşıyoruz peki bunlara karşı? Çok büyük kişilik işe bunun için gerekli diyorum size. Birakalım düşmanı, bu içimizdeki namussuzları serbest bırakırsak, başımıza düştüğünden daha kötü bir bela kesilecektir, düştüğünden daha kötüsünü başa getirecektir. İnsan önce kendi ailesi içindeki namussuzları tespit etmeli, ona gerekkeni yapmalı.

Şimdi bunlar bizi Türkiye konuşmakla suçlıyorlar, tam Kürteçülük yapmadığımızı söylüyorlar. Tek Kürteç kendidirler! Tabii ki! Türkleri de beğenemiyor, Türkleri üzerine öyle bir yazı yazıyor ki, Türkleri bitti sanırsın. PKK için zaten en kasabından bir hareket deriz. Peki o zaman sen kiminle iş yapacaksın demezler mi adama? Emperyalizme midenle bağlı değilsin? Ülkene bir hayatlı ziyarete gelmek kendi köyünde yaşayabilir misin? Değil onun savaşım vermek, gek misafir olarak yaşa bu ülkede. Bir hafta tahammül edebilir misin? Tahammül edemezsin, o zaman ne diye Kürt, Kürdistan kelimelerini ağzına alıyorsun, demokrasisi kelimelerini ağzına alıyorsun? Çuhku efendileri diyor ki, yazın, ötü. Bunu zaman zaman uyanlar yapıyoruz. Yine uyanı yapmaya devam ediyoruz. Akılların başlarına alınırsın. Artıniyet bize ne yapması istiyorsa gelsin yapsınlar. Avrupa hep Türk militanzimni desteklemişti. Bunu biliyoruzlar mı? Her gün desteklemiyorlar mı? Ardına kadar desteklesin, o güvendiği Türk gücünü, militanzimni desteklerken desteklesinler. Şimdiye kadar yaptıkları bir bundan sonra da yapsınlar. Destek de yetmiyorsa Avrupa'nın kendisi gelsin, Amerika'nın kendisi gelsin. Zaten "Çevik Kuşvetle", "Çevik Güçle" geleceyor. Daha da gelsinler. Ama bizim figüran ötmesin. Bizim figürana fazla ihtiyacı yok. Bizkinizi zaten basit bir işkibaret elemanı gibi kullanyorlar. Kürteçlümüş, demokrasicilikmiş, devrimcilikmiş, bunları da yapmasınlar. Bir maş gerekıyor ve onlara yetiyor. Bunlara söyleyünüz: Çıkmayın insanlık karşısına. Hayvan gibi yaşıyorsunuz. Bu yaşamı yaşadığınız yerden çıkmayın. Değil böyle Ankara'da konuşmak, iki kelime bile söylemeyin, çünkü siz en büyük sefersizlik durumunu seçmişsiniz. Anlamayacaklar durumda değiliz, değerdendirmeceğiz durumda da değiliz. Bizim, bunların yol göstermesiyle demokrasiye tanınmaya ihtiyacımız yok. Demokrasinin de, nefes alınması da ne olduğunu bizi iyi biliriz. Avrupa'nın demokrasinin de iyi biliriz, kimin ne kadar canavarlaştığını iyi biliriz. Demokrasi savaşımımız, hatta nefes alışımsı nasıl sağladığımızı, kendi adımı bile nasil kabul ettirdiğimizi iyi biliriz. O, önce uyanı bırıksın, Avrupa yolunu bırakın, kendi suçunun hesabını vermeye çalışsın. Avrupa nedensiz bizi İdi Amin'e benzetme çabası içinde? İdi Amin kimdi? Sen bu ağaları, bu canavarları bu kadar besle, bir halkın kanını emsin, canını çıkarsın! Şimdi de, "PKK terörist, can dokuyor, can çiyor" diyerek kendi suçunu bize mal edecek! Kendi yaratığın canavarı görmeyeciksin, baki canavar yerine koyacak! Olur mu? Bunlar bir çok gerçeği tam ter-

sine çevrerek yutturmasını; bilirlir ve bizzat buzar da başarmışlardır. Tabiri hesap soran pozisyonda her zaman canlı tutuk. Yani bu konularda gafli olmadık, ne bel bağladık, ne de yersiz taktil adim attik. Yerli yerinde, çok iyi hesap sorabilecek pozisyonlarda kaldık.

Alman devleti, Türk sömürgeciliğini, Türk militanizmini sonuna kadar desteklerler. Almanların kalkıp da bize demokrasi dersi vermeleri ne gerek yok. 150 yıldır bu canavarı başımıza onlar bela etmişir. Ve biz bu canavarın diğini, tınaklarını sü-künce, al senin canavarın senin ol-sun diyeceğiz. Onun elinden de zaman Anadolu gider, Mezopotamya gider, Ortadoğu gider. Bunu ken-disi de çok iyi biliyor ve bu durum-dan kurtulmanın telaşına geçmiştir. De-mokrasilik de bunun maskesidir. Bunu da İsvçe uyuşturuyor. Avus-turyaya uyuşturuyor. Uyuşturulan ABD, uşaklarına uyuşturuyor; uyuşturulan. Akli hocalığı da İngilizler geliştir-sin. Ajanlarını da devreye koyunsun. Kürt devleti de kursunlar. Lawrence de bir Arap devleti kurmadı mı? O da İngiliz ajanıydı. Başkasınlar, Kürt devletçiklerini de yaratsınlar.

Biz şimdiye kadar onurumuzu muhafaza ettik. Her halkın özgücnü, onurunu, değerlerini çok iyi görüp değerdendiren ve bu temelde ayağa kalkıp hareket olmasını bilen, eylem-olmasını bilen bir önder hareketiz. Kişiliğimizi bu konuda mükemmeldir ve kendisini iyi örgütlemiştir. Bunlar da bu durumu bildikleri için son do-nemin o saldırıları geçiriyor. Özellikle bizim ne kadar diktatör olduğumuz, demokrasiden anlamadığımız suçlamaları da bunun için yapıyor.

Kürtlülkle, demokrasiyle, kurtuluşçulukla, insan haklarıyla hiç alakası bile olmayanların en büyük insan hakları savunucuları, insan hakları kahramanları kesilmeleri, Kürt halkının savunucuları kesilmeleri şahtektirlik. Bir Fransa bugün Türkiye ile her türlü anlaşmayı yaparken, bir Bayan Mitterrand Kürtlerin anısı gi-bi yutturulmaya çalışılır. Devleti ge-lip Türk sömürgeciğiyle her türlü anlaşmaya varacak, bir kocakarı da gelip Kürtlerin anısı geçenecek. Biz ne kadar daha gelececek bir halk mıyız? Ama badeki uşaklar, "nasıl güzel uşaklık yapıyoruz ve nasıl gü-zel Fransızca konuşuyoruz" diyorlar. Bayana yö gösteriyorlar. "Bizim Kürt-ler o kadar ger değil artık, ehli-lemişler" diyorlar. Bunu ispatlamaya çalışıyor, bir-iki de afenri alıyorlar. Uşaklık bu, başka değeri var mı? 20 yıldır kendilerini Avrupa'ya beğendir-meye çalışıyorlar. Halkların böyle beğendirmeye ihtiyacı yoktur. Halkın öz kişiliğini, varsa bilincini tanıhını kavratmak, öz kişiliklerini konuştur-mak, varsa yitilmiş kendi yitilmişliklerini konuşturmak, dilsiz de yapılsa, bun-ların yabancu dillerle veya yitilmişlikleri yaptıklarından bir kat daha değerdendir. Bir coban bile biraz ulsal onu-ru, kişiliğini taşısin. o Avrupa'da yetmişimlerden bir kat daha değeri bir insanıdır. Bir halk yantılmak istiyor. Bunlar son yirmi yılda çok kötü bela ediliş badeşması. Şimdi de sonuç almak istiyorlar. Hem de zo-aki bir Kürt devletçiliği yaratırlar. Şimdi PKK'ı Kuzey'de devletleşme-yeye gidiyor ya, bunlar da Güney'deki devletçiliği ortaya çıkarıyorlar. Bu çok önemli, çok tabi bunlar değerdendirebilecek durumda değil. Ama şimdi bu işi değerdendirenler. Güney'deki istem şimdiye kadar oto-nomiydi, şimdi ise, "her devlet de olmalıdır" diyorlar. Çünkü yanbaşında PKK bir devlet temellerini atmaya çalışıyor. Eğer bir bazar daha ba-şarılı olarsak, devletleşmeye doğru birkaç adım daha atarsak, Güney'de

kiler devlet ilan ederler ve Birleşmiş Milletler'e üye de yaparlar. NATO koruması altına da alırlar ve her türlü desteği de sunarlar. Neden? Çünkü PKK'nın yaratacağı devlet onların kırk yıllık planlarına, çıkarına darbedir.

Şimdi neye her gün uğruyorlar bu işbirlikçilerin yanına? Her türlü ih-tiyaçlarını, yiveceklerini karşılıyorlar; yol açıyorlar, hava köprüsü kuruyorlar. Eğer biz kendi bizzat savaşımı-za büyük şahiplik edersek, kendi de kendimize kaybettirmişsek, başa-rya gideriz. Düşmanın dayatmalarına, oyunlarına dayanamazsak, onla-rın işbirlikçileri kolaylıkla başarıya ulaşır. Sahte demokrasi işi gerçek demokrasi, sahte Kürdistan ulsal kurtuluşçuluğu işi gerçek Kürdistan ulsal kurtuluşçuluğu, sahte Kürdistan ulsal gerçek Kürtlülük, yuduruk, sahte ve demagojik kimlik şahipliği ile öz kimliği kazanma arasındaki fark ancak bu günlük savaşımıyla ayrışır. Burada bir tehlike de var tabi. Or-tam bunlara birakılsa girmeyecekleri-ni renk, girmeyecekleri kıltı yoktur. Halk da zaten kendine sahip çık-maktan uzak. Onun için de öñci ha-reket, PKK öncülüğü hayattır. PKK devrim için hayattır, kutsalı, büyü-lüğü önemlidir, savaş taktileri önem-li-dir. Oneminden bir şey yitirmek şurda kalsın, çok daha büyük bir maharetle taktil önderliği soyun-mak gerekir. İşte düşmana karşı da, bu uşaklara karşı da böyle ayasla kalinabilir. Ama ağızdan laf yapma-sın, eliniz iş yapmasını bilmezse, iki tane numarayı da zamanında ala-mazsa, en önemlisi de pratik ve tek-niki geliştirmesiz onlardan daha beter olursunuz.

Bu iş bu temelde yitilmiş öncülü-k, kişilik istiyor, günümüzü zamanımızı amansız vermiyor istiyor. Onlar cin gibidir, çok imkanları da var. Sizin gibi zavallılar onların karşısında ka-zanamaz. Benim kişisel savaşımıyı yanlış yorumlamayın. Sizin gibi yap-mıyoruz ben; kendimi sürekli hazır tutuyorum. Düşünce ve hareket tar-zına, başından başına bir fırsat ver-meyecek bir tarzda düzeltmeyi da-yatıyorum, yetkilnesime dayatıyo-rum. Çoğunuzun kişiliğide bakiyo-rum, enkaz. Ve başıma bile. Bakın, hangi savaşımı karşı karşıyaysınız, kimlerle siyasiyorsunuz. İdeolojik aşkırı, siyasi, örgütsel konularda de-nirlik kazanın. İyi niyetlisiniz, fakat savaş yalcıdır. Biraz delikanlı, yitmiş gençniyorsunuz. Ama onun ölcü-lü, düşmanlarıyla ve onun her türlü hile-yişine baştemeyi bilmekten geçeri. PKK tarzı bir militanlık böyledir. Oralı bile olmuyorsunuz. İstiyorsu-nuz ki, bir asiret ağacı gibi size önderlik edelim. Mümkün değil bu. Sizi öyle bir gün bile idare etmek bitirir bi-ri. Önderlik gerçekçiliği böyle bir duruma fırlatır vermez. Onun için ol-dukça açıyoruz bu konuları cin doğu-kı kavrayıp yürütüyorsunuz. Ben ken-di işlerini yürütürken, kimlerle yol aldığımı tayin ederken gerçekleri planlıyım, gerçekçiyim, göçen hatırı için değil militanlık için arkada-şılığımı yapıyorum. Hatta kendimden daha çok onların görevi sahibi olma-larını isterim. Bunun başına türü an-laşımına sınıra fırlatmıyorum. Önce sa-vas arkadaşlığı, her düzeyde mük-mel arkadaşlığı, yoldaşlık; ondan sonra yarelik, dostluk. Ve önce görevede tam başıyını temal alırım. Bu konuda asla geriyi, kaybetmeye fırsat vermemen kişilik tarzı kendini ispatladısı, o zaman senin yerin var bizim katımızda, bizim yoldaşlık safımızda, Kemal Pîrî'lerin, Hayri DURMUŞ'ların bu konudaki yerleri çok anlamıdır. Onlar borçlardan bahsederken, bu eylemleri bizim yapmamız gerekir dersen, bizim tarzımızı uygulamak zorunda oldukları-

nı biliyorlardı. Başka tür bir yaşam tarzını kabul etmeyeceğimizi bilerek eylemlerini düzenlemişlerdi. Onlara saygılı olacağız. Unutulu, onların kişisel kahramanlık eylemleri diye-mezsiniz. Eylemleri, partinin yaşı-yaşının özünü dışavırmıydu. Gör-düğünüz bütün kahramanlık kişi-sel marifetler kaynaklanıyordu. PKK-yı PKK yapan temel değerler esas-tır, egemendir ve tamamen uygulan-mak içindir. Bunları böyle anlaya-caksınız ve kendinizi artık yetiştir-me işine, eğitim işine ve her sahadağı görevlere hıztırlamaya böyle yönele-ceksiniz. Anlatımlar açtık sanyo-rum. Biraz kendinizi yolasınız, bi-raz sarırsı yaratınız kişiliğinizizde, bu çerçevede yürümünüz zor de-ğil. Görüyorsunuz ki de gerilemeye fı-rsat vermemiş, bende ilerleme esas-tır. Lafımızla, özümüzle, yürüyüşümü-zle böyle kişiliğimizi böyle yapıyoruz. Öyle elimizde fazla silah da yok. Eğitim silahını kulanyoruz, propa-ganda silahını kulanyoruz. Siz ben-den daha fazla silaha sahipsiniz. Parti silahıyla ben bir bölgeye gre-

ceğim de, o bölge aylarca-yıllarca geri kalacak veya savaşa çekilme-yecek... PKK özgisinde yürüten bir savaşçıının bu durumu yaşaması: o-nun bilmisliğini ifade eder. PKK mili-tanlığında sonuç almak için bazi te-mel ilşikiler ve kısa bir zaman süresi yeterlidir. Siz nereye giderseniz gi-din bunu yakalayacaksınız.

Zindandaki direnişinin büyük an-lamı nedir, bir Mazlum'un direnişinin anlamı nedir? Her şey yitilmişğinde, ölümden başka yapılabilecek hiçbir eylem imkanı kalmadığında onun ya-pımak... Bunu bileceksiniz. Kaldı ki, si-zin bir hücreden daha fazla muca-dele imkanlarınız var. Dev gibi bir örgüt var, savaşın bir birlik var, sila-hın her türlü varı. Özgürsünüz, iste-dğiniz kadar plan, taktil yönelim içinde olacaksınız. Bütün bunlar PKK tarzı ile yaparsanız kazanma-mak mümkün mü? Onun için sabır, onun için bilinc, onun için kendini hazırlama sizin asıl, öz görevidir. Zamanınız var, parti de bir şeyler veriyor. Birçokları karşıya geliyor-lar, suçlu gibi duruyorlar. Özü gibi yapacaklarını, defolup gitsinler. Biz-zim kampımızda böyle kılmaz. Ba-sarılar adını, kişiliğini kaybetmiş a-dım olarak kılmayacaksınız benim karşıya, kaçaksınız buradan. Ken-dinizi bu temelde hazırlayacaksınız, eğer, burada durmayacaksınız bile. Bizim tarzımız Mazlumlara, Kemal-lerin, Hayri'lerin tarzıdır ve buna ba-ğılı kalacaksınız. Bu gücü kendinizde görmüyorsunuz, ne görüyorsunuz bu-rada? Yeni bir tarz mı dayatacağı-nız, yeni bir kişilik mi dayatacağı-nız? Ben durdukça bu mümkün mü-dür? Biraz alkali olalım. Biz öyle sara-

dan bir bekiç değil burada. Sizi ürkütme istemiyorum, zorlamak iş-temiyorum ama, dünya uğraşı bizi sarsamadı, siz bu yetmezliklerinizle mi bizi sarsacaksınız? Ürkütmeyiniz diye, zorlanmayınız diye çok bir şey yapmıyoruz. Yoksa bu adamı hamur gibi yuğurmasını da biliniz. Kesinlikle dürtül olın, PKK tarzında savaşmasını bilin.

Bu tarzda başından başka hiç-bir şey fırsat vermem. PKK tarzı budur, PKK savaşçılığı budur. Bu si-lahla biz savaşıyoruz ve kazanıyoruz. Bazıları gelsin üzerine ucuz yat-sın diye yapmıyoruz bunu tabi. Daha fazla başkanı için kendine yüklen-diğini diyor ve ben kendime yük-leniyorum. Günlük başarıları bun-la sağlıyoruz. Ben bunu bu kadar yıldırdı gittikçe artan bir tempo-la, yoğunlukla yaptığımıza göre, siz sira-dan bir görevi niye bu temelde ele-meyacaksınız. Her türlü yetmezlik-le yaşamak düşünülebilir mi? O za-man bizimle görüşünüz. Çelişirseniz de aşırınsınız, altırınsınız.

Çeşitli değerdendirmeler yapmış-

kani bile boş aktarmasınız. İşte partimiz, böyle disiplinli bir partidir. Tabiri bazılar bırak kan aktırmı, on-larca yoldan kanına gıyıyor. Bunlar kişiliktir.

PKK'de kazanan tarz budur, ka-zanan kişilik budur. Günderlin bunu açıyoruz, bunu vurguluyoruz. Biz, bu kazanan kişiliğin amansız takip-çisiyiz, onun savunucusuysuz, onun kendisiyiz. Sizden de beklenen, gü-cünün oranında bu kişiliği kaltırmak, bu kişiliği özdeşleştirmek. Kürdistan'da tek çare olan kişilik, bu kişiliktir. Gençsiniz, yerin kendiniz. Bunden başka çareniz de yok. Başka tuku-larınızın olamayacağı da kendinize tam yedirin. Sonra bakacaksınız ki, bu kişilik hem kazanyor ve hem de kazandıyor, yeniyor, yenilmiyor. Bu-nu da böylece bağlıyoruz.

Evet, başarısızlık misiniz? Ken-dinizi aldatmayn, vereceğiniz cevap tatminkar olmalı. Başka türlü kende-nizi saltmaya kalkarsanız kimse sizi almaz. Ben ne yapayım! Değersiz böyle düştürülmüş. Utañz duyuyo-rum, acı duyuyorum. Ama başkaları yapmış, ben bunu ne yapayım! İğsü-cünüzu satmak, istiyorsunuz, kimse metelik değeri vermez. PKK'ye ken-dinizi satmak istyorsanız, ben adam satın almam! Küçük-burjuvaz gibi bir şeyler verip bir şeyler almak iş-tiyorsunuz, ama ben hiçbir değili! İnsanlara böyle yaklaşmam en büyük hakaret kabul ederim. Kendi ye-lemimiz, sosyalist eylemimiz bunu kabul etmez. Kendinizi bir ücretli gibi, bir küçük-burjuvaz gibi farklı bir tarzda pazarlamak istiyorsunuz. Her pazara da ağa gibi el koymak iş-tiyorsunuz. Burada bir kandırmaca var, PKK kandırılacak bir hareket midir? Gerçekten kimin kimi kandi-racagını bir düşünelim. Ben ya-sadıkça, bu büyük hareketi kandıra-mayacağınızı hepimize gösterece-gim. Birbirimize saygılı olalım. Kür-distan', sizin kişilik gerçekçini bu kadar anlama çalışacağı da, siz hala bizi en keyfi yorumlara tabi tuta-caksınız. Yapmayın bunu.

Görülüyor ki, günümüzü de bu çerçevede değerdendiriyoruz. Mili-tan kişilikte ısrarlıyız. Bu nedenle hep bu konu etrafında dönüp-do-lanıyoruz. Demek ki, buna oldukça ihtiyacıyız mı? O halde başarmaya çalışsın. Büyük bir kimsizden benden daha gençtir. Ben, bütün bu süreçle-ni zorlu, en dezavantajlı koşullar-da aşmaya çalıştım. İyinci, kolay-laştıran elkenler fazla, ortam ve ola-nak da iyi, bütün bunları değerdendir-dim. Ama böyle ucuz, basit değerdendirmelere tabi tutmayın. Madem düşman karşısında yenimez kişilik istiyorsunuz, işte o kişilik, yenimez kişilik bu anlamın çerçevesindedir. Yüzeysel yaklaşımlarla asla yenil-me kişiliği ulaşamazsınız. İlikeye, esasa ve öze bağlanarak büyük öy-nemalısınız. Kendinizi başa yöne-l-direceksiniz. Neleri nasli yaşaya-caksınız, neleri nasli duyacaksınız... Yenili nerede, güclük nerede, ba-sın nerede, yucileme nerede? Bu-tün bunları bilince çıkaracaksınız. PKK tabiriyle sabırsız savaşa, kendi-nize güveninizi varsa gelin! Gece-gündüz uğraşın, işte düşman kar-sınızda, yenimez kişilik budur!

Ben bunu biraz yapmaya çalış-tım. Benden yararlanarak daha faz-lasını yapmaya çalıştık. Eğer gerçek-ten düşmanı düşman bellemişseniz, gerçekten bir yucük sorunuzun ol-duğunu silyorsanız, artık bir şeyler yapabilirsiniz. Eğer dost düşmanı ay-nı silmişse, özgürlük, yucük, öbe-kliklik ayırını silmişse, elettek fazla gelişme şansınız olmaz. Bunu hiç unutmayın ki, ne kadar "kavı-ryoruz" diyorsanız da, özü kavrama-

Devamı 25. sayfa

Bağımsızlık yolunda kararlıca yürüyen halkımız, Kürdistan'ı satmaya kalkışan işbirlikçi-ihanetçilere izin vermeyecektir!

Mayıs ayında, Çekiç Güc'ün himayesi altında gerçekleştirilen sahte seçim ile, Güney Kürdistan parçasında geleneksel işbirlikçi-ihanetçi önderliklerin eliyle, tamamen emperyalist çikarlar temelinde bir meclis oluşturuldu. Meclis'in işlevi, halkın çıkarlarını ve en doğal insan haklarını esas almadan uzak, talan ve sömürüyü daha da geliştirerek kitlelerin emeklerini, özlem ve istemlerini bir avuç ağa-şefar takımının çikarları için ikliklerine dek emen, onunla oynamada büyük bir çüretkarlığı gösteren, Çekiç Güc'e bağlı askerleri daha fazla rahatlattık için ahk-şizliği-yozluğu ayıyuka çıkaran bir oluşum oluşturma öteye gitmediği; halkımızın tarihinde en kötü bir rolü ifa etmeye çalıştığı, bu geçen kısa süre içerisinde çok açık ve net olarak ortaya çıktı.

İşbirlikçi-ihanetçi önderliğin yasanın felsefesi: Vatani satma

Güney Kürdistan'daki geleneksel işbirlikçi önderlik neyi amaçlamaktadır? TC ile geliştirilen ilişkilerin emperyalistlerden alınan desteklerin üstü çiziyi nedir, ne hedeflenmektedir? Türk silahlı kuvvetleri her türlü istihbaratı sağlayarak ve silahlı güçleriyle halkımıza yönelik saldırılara öncülük ederek gerçekleştirildiği operasyonlarda neden içgüçlerini aritık gizleme gereğini duymuyorlar? Halkın malı, mülküne ve canına bu kadar saldırmak, kompo ve ihanet neresine kadar devam eder? Halkın, uyanık, insanlık onurunu ayakları altından kurtarmak için bile olsa, arkı bu yapılarına bir dir dur demek gerekmez mi? Kısa cıkılmızın parçasında ne mut durumda yaşananlar ve yaşattıkları istenen nedir, emperyalizm ve TC ne istemektedir? Kısa cıkı olsa bu sorulara açıklık getirmek gerekcektir.

Güney Kürdistan'daki gelişmeler hiç kuşkusuz başta TC olmak üzere bütün emperyalist-sömürgeci güçlerin ilgisini üzerine çekiyor. "Kürtlerin haklarını koruma, güvenceye almak" adı altında, PKK'nın önderlik ettiği ulusal kurtuluş savaşımıza karşı kompo, teçrite alma ve imha etme politikalarının bir ürünü olarak ilginç daha da arttığını ve bunun için de her türlü yoldu yöntemim halkımızın imhasında mübah görüldüğünü söylemek mümkündür. Abdullah ÖCALAN yoldaş bu konuya önemle dikkat çekerek, "Burada ilk anlaşılması gereken şudur: Emperyalizm, siyozizm ve kemalizme elele vermektedir, sözümün Kürdistan sorununu çözmez çalıyşorlar. Saddam önderlikli Irak rejiminin Körfez Savası'ndaki tutumuna karşı Güneyli işbirlikçileri kullanarak bir denge oluşturma ve sonuçta her ikisini de kendine bağlama çabası içinde olan emperyalizm, meseleyi Irak rejimine karşı kullanarak bu rejimi küçük düşürme ve tasfiye etme çabası içine girdi... Diğer yandan da sorunu küçümse Kürdistan parçası sorununa indirgeyerek ve sorunu Arap sahası içine çekerek, böylece asıl sorunun ağırlık noktası olan ve baskı, imha yöntemiyle tasfiye edilmek istenen Kürdis-

tan ulusal sorununu örtbas etmek istiyorlar" diyor. Kürt halkının adeta "hamis" kesilen emperyalist güçler ve TC, halkımızın çağdaş, demokratik, ulusal kurtuluş savaşını, varlık yokluk mücadelesini imhaya uğrattırma için, işbirlikçi-ihanetçi genci önderliği kullanarak sınıs, kompoçu yöntemlerle, tamamen özel savaşın başarısı için ne lazımsa onu yaparak sonuca gitmek istiyorlar.

Emperyalizm ve TC, ulusal bağımsızlık savaşımıza karşı bu kadar yoğun bir destekle işbirlikçi-ihanetçi önderliğe güç sunmakta sınır tanımıyor ve Saddam rejimine karşı bunları temel dayanak olarak ele alıyorsa da, zaman zaman tam güvenmediklerini ifade etmekte de çekinmiyor. Bir ABD'li yetkili, "Eğer Güney Kürtleri kendilerine biçilen statüye zorlar, özerklik için bir yöneline girerlerse, bu durum büyük dostumuz olan Türk devletini zorlar ve biz buna karşı duracağız" diyerek hem Türk devletine güvence vermek ve hem de işbirlikçi-ihanetçi önderliğe biçilen rolü açıkça ortaya koymaktadır. ABD emperyalizminin, ulusal bağımsızlık savaşımıza karşı bu güçlüleri nasıl bir paravan olarak kullanmak istediği Türk burjuva basınına da sık sık yansımaktadır. Türk basını, devletinin tam güvenceye sokmak istediği bu, belli bazı noktalarda, işbirlikçiliğin nasıl kullanılmasını istendiğini ortaya koymaktadır.

31 Temmuz tarihli Milliyet gazetesinde, "Kürt-ABD yakınlaşması" başlığıyla soru soruldu. İhtilafın, şu görüşlere yer verilmektedir: "ABD'nin stratejisi, Saddam Hüseyin'i devirmek için, Irak'taki muhalefetten ve güçlü durumdaki Kürtlerden yararlanmaktadır. Bush yönetimi, Saddam rejimini alıyarak etmek için şimdi bu yolu denemek istiyor... Saddam'ın kontrolünden çıkan bölge, Saddam'a karşı bir sırımca tahsis olarak kullanılmaktadır. ABD'nin işbirlikçileri hangi amaçlar doğrultusunda kullanılmak istediği açıktır. İşbirlikçilik kullandığı kadar kullanıldıkdan sonra, bunlar tutulup bir kenara atılacak. Kürdistan halkının ulusal çıkarları için bağımsızlık mücadelesinde en ufak bir adıma bile tahammül göstermeyecektir. Çikarları için gerekirse katliamlar bile gerçekleştirileceklerim hem tarihi dersler ve hem de güncel somut yöntemler ve amaçlar bize göstermektedir."

Güney Kürdistan'da konumlandırılan Çekiç Güc, ABD ve TC'nin çikarları için bu alana yörünce bir devletim altında tutarak işbirlikçi-ihanetçileri güçlendirmeye çalışırken, öde yandan bağımsızlık ve özgürlük davamızı emzelmek görevli. Güncümüze kadar KDP-YNK önderliklerini TC'ye yaptıkları ziyaretlerin hemen ardından kamplarımıza yönelik yapılan hava ve kara saldırıları tesadüfı değildir. Bunun için MIT karargahlarında yapılan toplantılarda konuşulan temel konu PKK olmuştur; PKK nasıl edilecek, kirlili özele savaşı bozulmazlık kitleleri kendine düşen görevler ne olacak ve TC'ye nasıl girilecek. En büyük devletler bile entegrasyon ihtiyacı duymuyorlar."

Bu işbirlikçilerin "demokratik hukuk devleti" dedikleri TC, özel savaş güçleriyle her gün onlarca insanımızı Kürdistan'da katletmektedir,

la Kuzey'deki halkımız arasındaki birliği parçalamak için suni ayrılıklar daha da körüklenmekte, özellikle ulusal bağımsızlık çizgisi içinde uyanık kitlelerin sindirilmesi için KDP-YNK güçleri köylere yönelik operasyonlar gerçekleştirmekte, yurt-sever köylüleri ve aşiretleri geleneklerini katletmektedir. Bütün bu saldırılar fuyasına Çekiç Güc kuvvetleri hem hava denetimleriyle ve hem de istihbaratıyla katılmaktadır. Son dönemlerde Güney Kürdistan'a yapılan hava saldırıları, ARGK birliği tarafından duyurulmuş TC savaş uçağında Çekiç Güc'e bağlı bir pilotun da bulunması, bağımsızlık savaşımıza karşı emperyalist güçlerin hedef ve yönelimlerini ortaya koymaya yetmiştir. Ve yine bu örnek Çekiç Güc'ün hangi amaçla Kürdistan'da konumlandırıldığını ve kirlili özel savaşın nasıl tek merkezden yönetildiğini ortaya koymaktadır."

İşbirlikçi-ihanetçi önderlik, emperyalizme tam bir bağımlılık ilişkisi içinde ve dünyaya eşine rastlanmamış biçimde halkımız katliam korkusuyla kendisine bağlamaya çalışmaktadır. "Bize bağlanırsanız ABD'den, Türkiye'den her türlü gıda-giyimce maddelerini sağlarsınız, köyünüz-kasabanızı yeniden imar edersiniz, güvenliğinizi sağlarsınız" vs. denilerek halka yüklenildiği yüklenilmektedir. Tabii emperyalizm ve TC de bunların amaçlarına ulaşabilmeleri için her türlü ihtiyacılarını göndermekte ve dolaylı olarak işbirlikçi-hainlerin ceplerine aktılmaktadır. Sözde bunları halkın zindinde denetim sağlayacaklar! Oluşturulan sahte meclisin halkın çıkarlarını koruduğunu, ihtiyacılarını karşıladığını benimseseçler ve kendileri devlet dışı dünya insanlığına yutturmaya çalışsalar! Ama aynı zamanda politika yapmasını bilmeliklerinden dolayı ne kadar zavallı olduklarını da yine kendileri ortaya koymaktadırlar. Değil devlet temsilcileri olmayı, ABD'siz, Türkiye'siz bir dakika bile ayakta kalmalarını mümkün olmadığını, halkın çıkarlarını kendilerini ilgilendirdiğini, daha fazla dolar kazanmak ve emperyalist-sömürgeci baltasına daha fazla yarınmak için ne lazımsa onu yapacaklarını, ulusal bağımsızlık fikrinden vazgeçirmek için gerekirse halkı katliamlara göçüreceklerini, sindirebilecekleri açılayacak kaduzyede niteliklerini ortaya koymaktadırlar. Kirlili özel savaşın nasıl birer aleti durumuna düştükleri doğrultusunda verdikleri demeçler, birer ibret belgesi olarak karşımıza durmaktadır.

30 Temmuz 1992 tarihli Tercüman gazetesinde Talabani-Demirel arasında yapılan görüşmedeki bu ibretlik duruma kısaca değinilmektedir: "Talabani Demirel'e bir-iki ay içinde sınırda ve Kuzey Irak'ta güvenlikli sağlama taahhüdünde bulunuyor. Bu güvenlikli sağlan, bundan emin oluyor. Türkiye güçlü demokratik bir hukuk devletidir. Biz sizleri kardeş sayıyoruz... Bugün bağımsızlığa karşıyız. Biz tek başımıza kalamayız. En büyük devletler bile entegrasyon ihtiyacı duymuyorlar."

Bu işbirlikçilerin "demokratik hukuk devleti" dedikleri TC, özel savaş güçleriyle her gün onlarca insanımızı Kürdistan'da katletmektedir,

Kürtlük namına en ufak bağımsızlık bir gelişmeye müsaade etmemektedir. Bir HEP ve ona bağlı milletvekilleri bile biraz TC sorununa değindiklerinde inçin idam tehdidi altında bulunmaktadırlar. Böylece gaddar bir devletle girilen bu ilişki başka neyle izah edilebilir? Türkiye'de "demokrasi"nin olduğundan dem vuran bu işbirlikçi güruhlar biraz kendilerini gellmeler.

İşbirlikçi güçlerin son iki ayda Türkiye'ye ve emperyalist devletlere ziyaretleri sıklaştırdıkları ve bu ziyaretlerin halen devam ettiği bilinmektedir. Demirel ile yapılan görüşmelerde ortaya çıkan sonuç şu: "PKK bizleri zorluyor, sosyalizme ve ulusal kurtuluşçuluğa sen de karşısın ben de. O zaman bu sorun bizim ilgilendiriyor. Seninle Güney için halledelim, bir başla birçok kuş vurmuş oluyor. Ne de olsa Güney misak-ı milli sınırlarını içeriyor. Bunu başarısız oradaki güçleri PKK denilen baya karşı savuşturacağız." İste aşiretçi-feodal işbirlikçi çikarları için vatani satma, ulusu bilime mahkum etme bunları yaşam felsefesi haline gelmiş. Güney Kürdistan'da yaşanan gerçek durum bu.

Emperyalist çikarları dayalı otom bir Kürdistan için Çekiç Güc denetiminde oluşturulan "Milli Meclis" in güvenliği ve uydurlarını sağlamak ve bu temelde kulanılan sahte hükümeti güvenceye almak için TC'ye daha çok yaslanarak işbirlikçi önderlik, tüm uşakça çabaları na rağmen, TC devletine tam güveni veremiyor. Hatta TC devletinin Musul'a kadar girmesi halinde her türlü destekten çekinmeyecekleri, kendileriyle birleşeceklerini teminatını vermelerine rağmen, TC daha temkinli davranmayı yeğliyor. Tırnsal olma ve koşullar elverirse, ele geçirmeyi her zaman amaç edinecekliktir. İşbirlikçilere karşı TC devleti her ne kadar Irak'ın topkai bütünlüğünü savunuyorsa da, bu sadede bir aldatmacadır. Eğer TC, Körfez Savası'yla birlikte ortaya çıkan olanakları değerlendiremezse, bunun en temel nedeni PKK önderliğinde gelişen bağımsızlık savaşımıdır. Kendi bünyesinde ciddi boyutlara varan bir ulusal kurtuluş sunuyları karşı karşıya olan TC'nin kalkıp da böyle bir maceraya girmesi ölümünü yaklaştırmaya demektir. Yine işbirlikçilerine güveniyorsa bu da nedeni, yine ulusal kurtuluş savaşımızdır; Kürdistan halkının bağımsızlık çizgisine uyanmasını ve işbirlikçilerin kaybettikleri kitle tabanını yarattığı ürküttür. Günlük Türk basınında bu konunun sık sık tekrarlandığı görülmektedir. Bu konuda TC'nin aklı hocaları uyarılar yapmaktadırlar.

4 Ağustos tarihli Hürriyet gazetesinde Oktay Ekşi de soruna önemli dikkat çekmektedir: "PKK'nın başı elezcek ve bu örgütün bir Kürt devleti kurmasına hiçbir şekilde izin verilmeyecektir."

"Özel meclislikanın yanına, Turut Etil tarafından konulan ve şimdi DYP-SHP koalisyonu tarafından benimsenen 'Kürt politikasını koynu ve bakın... Güney Irak'taki Kürtleri koruma gerekçesiyle önce bir 'güvenlik kuşağı' oluşturulmasını,

sonra da Türkiye'de konuşlandırılmış bir uluslararası güç (Çekiç Güc) aracılığıyla Kuzey Irak Kürtlerini güvenliklerini sağlamlasını isteyen Turgut Özal değil miydi? Daha sonra 'bu bölgedeki Kürtleri de himayemiz altına alma' özlemini ifa eden sözler söyleyen, Musul-Kerkük rüyaları gören, böylece 'Yeni Osmanlı' olmaya soyunan?..."

"... Şimdilik 'Irak'ın topkai bütünlüğü korunuyormuş gibi' gösterilecek. Kuzey Irak'taki Kürt devletinin 'bağımsızlık' tan söz etmesine belirli bir süre -belki beş, belki on yıl- izin verilmeyecek. Ardından, Kuzey Irak'taki Kürt devleti bağımsızlığını ilan edecek. O Kürt devleti Türkiye ile federasyon kuracak. Böylece Türkiye -tipik Osmanlı İmparatorluğu gibi- çok uluslu bir ülke haline gelecektir."

"Bu hayallerinin görüşlerini öğrendikçe sizin aklınız, ölümlü değindikleri Osmanlı İmparatorluğu'nun dilediğini imkeren, tümen baltaran maceraperest itihatchılar gelmiyor mu?"

İşbirlikçi ihanetçi güçlere dayanan ve emperyalizmin onayı ile TC devleti Güney Kürdistan'ı işgal edebilir mi? Emperyalizm, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin imhasını temel hedef olarak önüne koymasa, askeri-siyasi-ekonomik her alanda TC'yi bütün gücüyle destekler ve bu temelde onay verirse, doğabilecek muhtemel sonuçları da göze alırsa bir işgal hareketi gerçekleştirilebilir. Güncümüzde bunun tartışması yitirmekte, ABD, İngiltere, Türkiye ile Barzani-Talabani arasında sürdürülen görüşmelerde konunun önlenile ele alındığı bilinmektedir.

ABD Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü, 31 Temmuz'da yaptığı açıklamada, Irak muhalefet güçlerinin -işbirlikçi-ihanetçi güruh- Irak için öngördükleri çözüm planını ABD'nin tamamen desteklediğini ve bu doğrultuda sık sık görüşmelerin yapıldığını belirterek, ABD'nin soruna yaklaşımını ortaya koydu.

Yine Saddam'ın askeri bir harekatta devrimisi için Güney Kürdistan'ı bir sırımca tahsis, işbirlikçi feodal önderliği de kulanmada bir dayanak noktası olarak alan Bush yönetimi, askeri müdahaleye yönelik ABD Kongresi'nde onay istemesi bu doğrultuda bazı şartlar vermektedir. Kongre'nin Bush'a verdiği talimat şudur: "Ancak hareket için acele etme, ancak Saddam'ın güvenlenmesi önlemek için inisiyatif ele al. Birleşmiş Milletler'den destek alarak askeri harekatta Kongre'de destek ver." (1 Ağustos 1992, Tercüman) Bu yaklaşımlar İngiltere de benimsiyor. Zaten Türkiye biraz meçkar parçası kapabilmek için enflendilerini ayaakları önünde dolanmaktadır. Eğer BM ve ABD Kongresi onay verirse ve Saddam politik çizgisinde ısrarla dirmeye devam ederse Kürdistan'ın askeri işgale uğraması mümkündür. Tabii emperyalizm Ortadoğu'daki politik güçlerin durumu ve varolan statüye de gözönünde bulundurmamak ve çikarlarını temel almak durumundadır. Ama gerçek TC ve gerekse ABD açısından bir işgal büyük bir batallığı gömlme anlamına gelecektir ki, bundan en çok zarar gören söz konusu bu

yanasmadıkça, sinsi ve alçakça kompolarla yurtseverleri, devrimcileri: tutuklayarak kilitlemekten vazgeçmedikçe, bunlara karşı etkin önlemler geliştirilince ve yaptıklarına müsaade edilmedikçe.

Bu tarihi ihtesâsleri son vermeleri için, bir kez daha uyarı yapan, bunları dostluğa ve insanlığa davet eden Abdullah ÖCALAN yoldaş şöyle demektedir:

"... PKK önderliğindeki ulusal kurtuluş mücadelesi tarihi bir aşamanın içine girmiştir. Kürdistan devrimi alevlenmiştir ve daha daha bütün Kürdistan'da da yayılmaktadır. Geçmişte yetersizlikleri, hataları ve hatta gaffetleri ne olursa olsun, elleri hata ihlalleri ne olursa olsun, eğer bu noktada samimice yaklaşırsanız onlara dostane yaklaşınız. Hele hele saflarda yerini alıp savaşmak isterlerse, bidden destek, dayanışma görürler; onları omuzlamazda taşıyıp, bize birşey olursa, onlara birşey olmasın biçiminde korumaya alırız, yavaş savışın içinde tutarız. Bu bizim yurtseverlik anlayışımızdır, buna dikkat! edeceğiz."

"Kürdistan halkı PKK önderliği etrafında gitmekte kenetlenmektedir ve sonuca girmektedir. Türk sömürgeciğin giriştiği amansız baskı ve özel savış bütün yönleriyle sürdürülürken, ona karşı devrimci kurtuluş savışını nasıl ilerletilebilirdiye ve hergün yeni mevziler kazandırarak Kürtçülük adına -özellikle Güney'de- geliştirilmek istenen ve daha Küzey'de de yaygınlaştırılmak istenen sahte cepheyi, tutarı devrimci politikalarla başa çıkarmak ve bu sahalarda da devrimin güçlü mevzileri haline getireceğiz. Bugün her zamankinden daha fazla devrimci, yurtsever bağımsızlık cephesi kaçarak, onun birleşik askeri gücünü de geliştirilebilecek güçteydi. Ve bu siyahlara her zamankinden daha fazla devrimin üzerine doğru temelde yürünebilir ve bu görev de her zamankinden daha fazla başarı ile yerine getirilir. Hiçbir özel savış yöntemi, hiçbir öyun şimdiki kadar başarıya gilemediği gibi, bundan sonra da asla başarıya gilemez; kazaran her zamankinden daha fazla bağımsız, birleşik ve demokratik bir Kürdistan siyasi olacaktır."

ARGK'nın uyguladığı ambargo 20 Ağustos günü sonuçlandı. Konuya ilişkin Haftanın Karargah Komutanlığı bir bildiri yayınladı. Konumuzla bağlantılı olduğu için, bildiride aldığımız bazı bölümleri konumuzla noktayalım:

Kürdistanlı yurtsever şoför-esnaf, tüccar ve yiğit Kürdistan halkı!

"KDP ve Kürdistan-ı Cephe'nin Kürdistan halkı ve Küzeyli yurtsever şoför-esnaf ve tüccarları yönelik sert, yadmacı, tehditkar ve düşmanca tavır; bu tavrın ABD ve TC'den alınan destekle daha üst boyutlarda tehlikeleri doğurmaya eğilimi nedeniyle, halkımızın sorunlarına sahip çıkmak amacıyla, bu güçlerin de dikkatini çekmek için resmi yasa da kaçak tüm ticaret yollarını kapatma kararı alınmıştır."

Bu karar bir protesto, bir uyarıdır. Halka ve yurtseverlere yönelik yapılan düşmanca saldırıların cevabını mülkale verebileceğini bir ispatıydı. Ve yine bu karar, PKK ile halkın çıkarlarını ve kararlarının ortak olduğunun bir ifadesiydi."

Güney Kürdistan'da ABD ve TC'nin desteği ile güç almak isteyen Kürdistan-ı Cephe'nin,

Kuzey'de gelişen mücadele ve Kuzey halkına yönelik yanlış, haksız, bastırmacı uygulamalarıyla karşı tüm kamuoyunun dik katını çekmeye, halkın sorunlarına sahip çıkmaya davet etmeye çağırda da olan ambargo kararı, esas itibarıyla başarıli şekilde uygulandı."

Uzun süredir, halkımız ve Küzeyli yurtsever esnaf, şoför ve tüccarları üzerinde uygulanan Kürdistan-ı Cephe'nin haksız politikası bilimekteydi. Tehditler, haraçlar, tutuklamalar, bağımsızlık düşüncesini saldırmak, yurtseverleri katletmek çabaları artık son sınıra dayanmıştı. Bu gidiş "Dur" diyerek halkı sahip çıkmanın zamanı geçiyordu."

Çocuk-çocuğunun, evinin, ailesinin geçimini sağlamaktan başka bir amacı olmayan insanları yurtseverlerin sorunlarına sahip çıkmak, onların ortak olmak, yurtseverlerin üzerinde uygulanan baskı ve zulme son vermek için, öncülük rolünü üstlenmek kaçınılmaz olarak PKK'nın üzerine düştü. Ve PKK, halkı için herşeyi göze alarak bu rolü üstlendi. Halkı, yurtsever esnaf, şoför ve tüccarları göreve çağırdı. Bu ambargonun başarısında da görüldüğü gibi, çağrıya gerekli yanı alındı ve tüm dünyamız hayret ettiği, hiç de ummadığı güçte bir ambargo gerçekleştirildi."

Bu ambargoda aile-çocuk, birleşik geçim ya da çıkarlar değil, ülke ve halk çıkarları vardır. Ülke ve halk için düşünme bir direnişle komundu. Açlık yoksulluk, ölüm pahasına bir direnme sergilendi. Bu direnme Kürdistan-ı Cephe, KDP, ABD ve TC'ye karşı gerçekleştirildi."

Türk basını ve BBC, "Birleşmiş Milletler'den başka etkili bir ambargoyu PKK uyguladı" dedi. Bu bile, halkla PKK'nın ne denli bütünlüğünün bir ifadesi oldu."

Bu yapıyla gerek halkımızın, gerekse esnaf, şoför ve tüccarlarımızın gücünü göstermesi, gerçekleştirildi daha etkin eylemlerle geçilebileceği ispatlanması ve güçlü bir örgütlenme zemine sahip olduğunun göstermesi açısından eylem başarıya ulaştı."

Yine, halk içinde çözüm aramak yerine Ankara, Londra ve Washington'da çözüm arayan, onların gücüne birleşerek kürt halkına saldırı hazırladığını gösteren Kürdistan-ı Cephe'nin gerçek yüzünü göstermesi açısından da eylem başarıya ulaştı."

Bir yandan böylece siyasal, örgütsel olarak başarıya ulaşırlarken, diğer yandan da Güney Kürdistan halkının Küzeyli yurtsever esnaf, şoför ve tüccarlarını içine girdiği ekonomik kılmaz; özellikle Güney halkının yaşadığı açlık tehlikesi, ambargonun daha fazla uzamasını anlamıştı kıldı."

Yine Güneyli bazı dost güçlerin Ulusal Önder Başkan APO ile görüşmesi ve ambargonun kalkması için ricada bulunması da ambargonun kalkması için önemli bir gerekçe oldu."

Bunun için hem Güneyli hem de Küzeyli yurtseverlerin, yoksul halkın daha fazla mağdur olmaması, açlık tehlikesinin artmaması amacıyla Parti Önderliğinde yapılan rica dikkate alınarak Ulusal Bayramımız 15 Ağustos'un anlam ve öneme uygun olarak 20 Ağustos'ta ambargonun kalkmasını, ticaretin serbest bırakılmasına karar verildiğiştir."

Örgütsüz halk hiçbir şey, örgütlü halk ise her şeydir. Bu sözün doğruluğunu bu ambargo bir kez daha göstermiştir."

Dersim Eyaleti 1. Konferansı başarıyla gerçekleşti

Dersim Eyaleti 1. Konferansı tarihsel önemde gelişmeleri yaşadıgımız 1992 Temmuz'unda büyük bir başarıyla gerçekleştirildi.

Önemli siyasal gelişmeleri yaşadığımız 1992 yılında mücadelelerimiz her alanda görülmekteydi. Sadece savaş alanında değil. Partimiz PKK'nın önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş mücadelemiz tüm engelleri, saldırı ve imha çabalarına rağmen, gelişme halinde birşey kaybetmemiştir. Sömürgeçlik ve emperyalizm baskı ve sömürüleri her alanda kurumsallaştırmak için, Küzey'nin egemen güçleri olarak, aralarında çok çekişmeler rağmen ortak saldırı ve egemenlik altına almaya yönelik oluşturdıkları çok yönlü birlikleri, daha Güney'nin yoksul halkları olarak, ilerici insanlığı esaret altına almaya çalışmaktadırlar. Bu planları "Yeni Dünya Düzeni" dedikleri bir faşist yönetime gerçekleştirme çabası içindedir. Halkları bundan zerre kadar çıkarılamadığı gibi, bu aynı zamanda dünya insanlığına yapılan korkunç bir saldırı hareketleridir. Reel sosyalizmin zaafırlar sonucunda karşılaştığı son durum ve hortlayan milliyetçilik sonucu meydana gelen ulusal çatışmalar, emperyalizme daha rahat hareket etme sansı vermiştir. Ancak uygulamaları istenen "Yeni Dünya Düzeni"nin temelini çürüttüğü, anti-demokratik birçok gelişimdede de görüldüğü gibi, istedikleri sonucu kolayca alamayacaklarını göstermektedir. Dar milliyetçi çıkışlar, ortaçağ düşüncesinin ideolojik yayıldığı ve çağ dışı durumu, reel sosyalizmin kendisini yenileyemeyen ve gelişen konumu emperyalizmin Batı kültürünün insanlığın sorununu çözmede etkili yayıldığı, tekemmülsü sonucu, zorla egemen olan çıkışlar dikkate alındığında söz konusu bu yapıların insanlığın sorunlarına çözüm getiremeyeceği ortadadır."

Peki, ulusalın özleşmesi, halkların kardeşliği ve enternasyonalist ruh, nasıl geliştirilecek, insanlığın tükenişine doğru gidenin önüne nasıl geçilecektir? İşte bu noktada dünya çapında dinci uluslar, dinciler ve ilericiler demokratik partiyelinden önce almaları gereken durumdur. Bilimsel sosyalizmin yaratıcı eleme ve yeni içiye politik olarak bunu aktif olarak dayatan marksizmin varlığı büyük önem taşıyor. Partimiz PKK de gerek ideolojik, gerekse politik-parti konumu itibarıyla böyle bir etkinliğe sahip olan dinamiklerin başında gelmektedir."

İdeolojik, politik-pratik konularımıza partimiz, başta TC sömürgeçliği olmak üzere, emperyalizmi ve onun "Yeni Dünya Düzeni" ve planları Ortadoğu gibi canalar: bir sahada en radikal tarzda zorlamaktadır. Bunun için uluslararası sahada mücadelemizin sahip olduğu etkiyi sınırlama, imkanı ve olanaklarını daraltma, Parti Önderliği'nin şahsına yoğun saldırılar, örgütlü hareketimizin öncüsünden ve gücünden kormaklarına izin edilebilir. İşte de yeni vasiteleri ortaya çıkan ve "Kürt realitesini tanıyarak, şefkat politikası izleyecek" diyen koalisyon hükümeti Şirrak, Cezire, Nusaybin ve Yüksekova'da halkımıza karşı düzenledikleri katliamlarda da görüldüğü gibi, özel savışın en gedikli usakları ve uygulayıcıları oldukları kanıtlanmış için çirpmaktadırlar. Sosyal, ekonomik kılmaz ya da derinleşen yonetime "mili bütünlük" adına gizli vahşi saldırılar, mücadelemizin daha istikrarlı ve sağlamlaşarak gelişmesinde, boyatılmasından başka bir sonuç vermemiştir. DPK ve Taibani gibi işbirlikçilerde de içerde işbirliği bir sağı "Kürt partisi" kuruma çabalarıyla, bağımsızlığın özünü göçüp, kendilerini önce edile alternatif olarak gördükleri mücadelemizi boymayı amaçladıkları açıktır."

Bu ve benzer durumlarla karşı karşıya olan partimiz, geleceğin görevlerini ideolojik planda, bilimsel sosyalizmin yarıtıyacağı cevaplar, politik ve pratik sahada da geliştirdiği mücadelesıyla gerilla cephesinde ciddi ordularına adanmış bir atarak gelişimleri karşılarken, halkıyla bütünlükte serihidalar cephesindeki gelişmelerde de halk savışının en canli örneklerini vererek kendisini dost-düşmana kabul ettirmiştir. Bu mücadele pratiği ile partimiz, halkımızın özgür iradesi, demokratik iradesini hiçe sayarak sömürgeçliğin ve emperyalizmin sahte demokrasisi ve özgürlük yalanına tarışel önemli olan bir çıkışa karşılık vererek, halkımızın kendi özgür iradesinin ifadesi olan "Botan-Behdînan Savat Hükümeti" ile "Ulusal Mecis'î" kuma çışmaları ile somut hedefler etrafında halkın birleştiğeri ciddi adimlar almış, bu büyük gelişme potansiyelini doğru yönlendirmek emperyalizmin ve sömürgeçliğin oyunlarını boşa çıkarak büyük ilerlemeler katletmiştir."

İçinde bulunduğumuz 1992 yılı, savışın kızışarak boyatılacağına birçok yönleri ortaya çıkarmıştır. Bu duruma ülkenin her alanında ordulaşma, halk savışını boyatılmasına çışmaları yürüten partimiz, IV. Kongre kararlarını uygulamaması, daha ileri sonuçları alınması için, çeşitli şekilde meydana gelen kılmazlar ve engeller ortadan kaldırarak, yeni dönem görevlerini daha militanca karşılamak için düzeltme ve yenileme çışmaları: en üst düzeyde yürüterek, sürece güçlü militan karşılık vermeye hazırlanmaktadır. Bu çışmaları yürütüldüğü sahalardan biri de Dersim'dir. Bu savış cepheimiz IV. Kongre sonrasında günümüze kadar yürütülen çışmaları, parti çizgimizin ve halkımızın beklentileri

rine karşılık yenili verimliliği üzerinde yoğunca durularak, gelecekte parti ve halkımızın istemlerine en iyi karşılık vermek için sorunlar ve görevlerimiz üzerine geniş tartışmalar yürütülmüş, önemli ilerlemeler gerçekleştirilmiştir. Yüzin üzerinde demokrat ve savışçının katliamıyla en demokratik tarzda yürütülen bu çışmaları, 13-17 Temmuz tarihleri arasında yapılan resmi toplantıları Dersim Eyaleti 1. Konferansı gerçekleştirilimi ve konferans, yoğun çışmaları sonunda büyük başarıyla sonuçlanmıştır."

Parti ve ulusal kurtuluş mücadelemizde önemli bir yere sahip olan Dersim Eyaleti kemalizmin, onun sahte demokrasisi ve sol görünümlü güçlerinin öyunu saldırısı ve kuşatmasıyla önemli tahribatlar yaşamıştır. Partimizin tarışel okşıyla bu yapıda büyük değişik açılmıştır. 15 Ağustos Ailmi'yle başlatılan yeniden varoluş mücadelesine çeşitli katkılarla sahip çıkıyarak Dersim Eyaleti, küçümsemeyecek değerlere sahip çıkıyarak, Partimizin bu eyaleti verdiği büyük değeriyle rağmen, ortaya çıkardığı değerlendirme büyüklüğüne her dönemde daha iletirli katkı ve değeri sunmuşsa, yazılı kalmışsa, bunun tek sorulması parti çizgisi ve her dönemde uyulmuş katkıla çışmalarıyla iyilikle yürütme gücünü göstermeyi taktik önderlikler. Bu duruma, ele alan partimizin Dersim Eyaleti 1. Konferansı, temelde bir yitici faaliyet değeri değerlendirerek sağlanan önemli birim ve gelişmeler rağmen, bunun parti ve halkımızın istemlerinin gerisinde kalmasına yol açan yanlış anlayış ve sahiplerinin mahkumiyeti çışmaları olarak, partimizin doğru temsili'nin sağı ve halkımızın gerek ihtiyacı çışmaları. Partimizin ve halkımızın yüce önderi Abdullah ÖCALAN yoldaşın talimatı, perspektif ve çışmaları ışığında destegiğin, konferansımızın başlan ile yürütülüş sonuçlandırılmasında belirleyici rolü olmuştur. Başta komuta-kurumaklığı biçiminde gelişen yonelim sorununun çözümüne cevap verirken, öte yandan parti öncülüğünü aşındırarak, işlemez klan proletaryası gibi sınıf anlayışlarına karşı savışçılar, bunları silahlı mücadeledeki sağ pasifist etkisi giderilme çışmaları, cephe savışlarında duyarlı, yalın, yenilgi ve reformist yaklaşım ve etkilerine karşı çıkarak etkisizleştirilmiştir. Ulusal Mecis ve hükümet çışmaları esprisayle hareket eden Halk Medisleri oluşturma çışmaları yonulaştırarak, halk kitlelerini mücadelemiz etrafında örgütleyip aktif çekilde hareketi gerçekleştiren bir dizeleme, yenileme yaratılmıştır. Yapılan yonelim seçimiyle faaliyetlerde daha sıkı kontrol ve denetim ağı kurularak kurumsallaşma çışmalarına tarihsel önemde kararlar alarak sağlanmış çışmaları. Parti çizgisi bağli, onun taktik uygulamaları ve militan tarzda yeniye getirten, savış boyatılacakları bilerle ifade edilen ordulaşmaya hedeflenen, kurumsallık bölgeler esprisayle görüverilecek yaklaşım gösteren komutanlık ve onun pratiklini yolu açılmıştır. Geçmiş deney ve tecrübelerden çıkarılan derslerle sağlam örgütsel kurumsallaşma, sömürgeç kurum ve kuruluşlar, ortayolcu kelmeler, köpük-burjuva, sahte "devrimci demokrasiler" engelle karşı her alanda ciddi yonelim ve taşıyıcı karmasına ulaşmış, topyekün ayağa kalkışın tarihsel önemde adımları atılmıştır."

Dersim sahalarında yaşanan gelişmelerle bakarak konferansımızın da ortaya çıkardığı gerçekleri ışığında düşünülündüğünde artık ağır, sancılı dönem geride kaldığını rahatlıkla bilebiliriz. Yeni sürecin coşkusuyla halkımızın muazzam beklenti, talep ve desteğiyle ortaya koymuştur. Dersim Eyaleti 1. Konferansı'nın bu coşku üsti zıvıze tırmışlığı. Parti ve halkımızdan aldığımız birinden sonra hiçbir engel bahane göstererek geride ve sorumlu kilmak yerine getirmemesi hakkı bir neden olarak gösteremeyiz. Neden görevlerin gereğini yerine getirmediginin teorisini yapacak vermez, yanlışlığı kişili ve pratiğinin gülenim mümkün olduğunu, gelişen aşamada buna asla müsaade edilmeyecektir. Bu, halkımıza, partimize ve tarışe karşı olan büyük sorumluluğumuzun bir gereğidir. Bunun için, sorumluluklarımızı ciddi dityimlerin bilincinde hareket ederek, taşıyıcılık ve sahip olduğumuz kararlara kılma militan yürüyüşümüzde daha güçlü kilmak, halkımızdan da her geçen gün gördük artan bir şekilde mücadelesine katılıp layık olduğu yer alacağına dair duyduğumuz inancı boyatıyor. Bizler buna layık olan karşılık vermeye için tüm gücümüzü ortaya koyarak başaramazımızda dizi son veriyoruz."

Tarihi yaşasamayıp yapmanın sabırsızlığıyla, görevlerimize yeniden sarışılırken, geçmişin çekilen acılarının intikamını bir soracak tarihleri bir fırsatı yakalamış bulunmaktayız. Şerefli, onurlu bir yaşam ve gelecek günleri yakalamak için, bu tarihi şansımız en iyi şekilde kulanarak mülkale başaramazcağz."

- Yaşasın önderimiz Abdullah ÖCALAN!
- Yaşasın partimiz PKK!
- Yaşasın Dersim Eyaleti 1. Konferansı!
- Yaşasın halklarımızın kardeşliği!
- Kahrolsun emperyalizm, sömürgeçlik ve yertir gerillik!

18 Temmuz 1992

PKK Dersim Eyalet Komitesi

14 Temmuz'un çağırısı!

14 Temmuz'un 10. yıldönümünü yaşıyoruz. 14 Temmuz direnişini, hem Diyarbakır Cezayri, hem genel olarak ulusal kurtuluş mücadelesi içinde yerinin önemi biliniyor. Bu on yıl içinde ülkemizde gelişen mücadele ve ortaya çıkan değişimler 14 Temmuz eyleminin tarihi önemini defalarca kanıtlamıştır. Bu nedenle 14 Temmuz'un önemini ortaya koyan yeni bir yazının yazılmasını böyle büyük bir eylemin 10. yıldönümünde yararlı görmüyoruz. Önemli günlerin 10. yıllardaki yıldönümleri daha değişik, daha içerikli değerlendirilmeye çalışılıyor. Biz de böyle yapmaya çalışacağız. Halkımız için önemli açık olan 1992 yılında 14 Temmuz'un önemini anlatmakla yetinmek halkımızın içinde bulunduğu günlerin önemini kavramamak ve geride düşmek olur. 14 Temmuz eylemi gibi çok geniş ufuklu bir eylemin her yıldönümü, geçmişte tekrarlama değil, gelecekte neleri kurtarmamız ve yaratmamız gerektiği konusunda yol göstermenin ifadesi olmalıdır.

Birindisi gibi, 14 Temmuz eylemi güncel kaygılar taşıya da aslî olarak geleceği kurtarmak için geleceği kazanmak için gerçekleştirilmiştir. 14 Temmuz'un halkımızın kaderiyle yakından ilgili olduğu, böyle bir eylem gerçekleştirilmezse tutsa karşısında bir halkın mücadelesinin karılaşacağı biliniyor. Varolan güncel kaygılar da işte böyle uzun vadede ve tarihselliği olan kaygılar için bir anlam kazanabiliyor. İşte böyle bir eylem anarın önümüzdeki görevleri tespit etmek, tespit edilenleri yüklenmek şehitlerimize saygının bir gereğidir.

Ulusal kurtuluş savaşımız 1990'lı yıllarda kattanarak büyüdü. Halk tarihimizde hiçbir zaman zaferi bu kadar somut hissetmedik. Hiç bir zaman halkın geleceği güveni bu kadar artmadı. 1991 yılı, gerilla savaş, ordulaşma ve şehitlerimizin kattanarak yurtemiş biçimde geçti. Bu durum, tehlikenin düşman için de çok somut hale gelmesi demekti. Yalnız Kurt halkının değil, Kürdistan'da kaçbedilmişler gömüştür. Parti olarak, halk olarak, somut olarak hissedilen zaferi kesinlikle kazanmak için mücadeleyi yüklenmek ihtiyacı duyuyorsak, düşmanın da, Kürdistan'ın kaybedilmesini önlemek ve elinde tutmak için çabasını göstermenin çok fazla artıracağı açıktır.

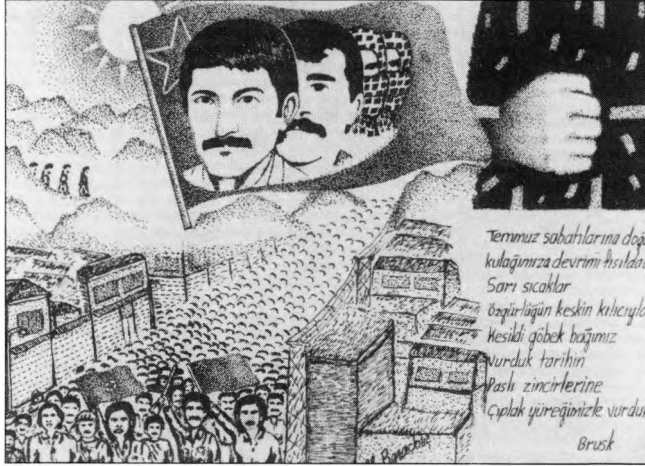
1991'in ortalarında itibaren kontr-genilla saldırıları artarak devam etti. Diyarbakır, Lice, Kulpa halkı saldırılar gerçekleştirilen katliamlar 1992 yılı Newroz'dan doruklandı. Her sökaça çıkma ve slogan atmaya meyilliyse katil verildi. Özcesi, sömürgeci-faşist TC özel savası en üst seviyeye ırmandı. Savası, kısa sürede mücadeleyi imha etme niyeti için aya vurdu. Kitle katliamları, böyle bir imha savaşının parçası olarak daha sık ve boyutlu biçimde gerçekleştirildi. Bu aynı zamanda devletin, birtakım şeyleri te-taflu eder görüşüne de, 70 yıllık poltikadan vazgeçmediğini gösteriyordu. Kürdistan üzerinde yitirdiği etkinliği, klasik yöntemlerle yeniden sağlamak istiyordu. İşte TC'nin sürdürdüğü bu poltikadan aynı Kürdistan'ı sessizliğe gömmektir. Uyanık Kurt halkının aydınlarına pranga, diline kilit vurma umuduna tümden yitirmeye gidiyor göstermektedir.

Halka karşı savası bu kadar açık hale getirilmesi: doğal olarak

Kürdistan'daki en zayıf hallerini yaşadıkları kanıtıdır. Şimdiye kadar halka karşı yürütülen savası hiçbir gizlemeye ihtiyaç duymadan dünyanın gözü önünde yürütülmüş ve çaresiz ve zayıf olduklarını, halkı katliamlarla yıldırmaktan başka çarelerinin kalmadığını ifadesidir. Ancak şu görülmelidir: Bu savasın halifemesini değil daha da boyutlanmasını getirecektir. Nitekim İçişleri Ba-

nusu olabilecektir. Kuşkusuz Kurt halkını da, mücadelesini de durdurup geleneksel poltikalara devam etmek, geinen noktada imkansız denilebilecek düzeyde zordur. Ancak zaferin kendiliğinden gelmeyeceği; kazanmak için önümüzde çıkmış ırsatı iyi kullanmamız gerektiği açıktır. Aksi takdirde zafer için her türlü imkan ve en uygun zemin varken kaybetmek mümkündür. Bu

konusuydu. Günün her saniyesi, solunulan havası işkence olan cezaevinde, insanların işkence altında olduğu, insanların vahşetli protesto için kendin yakıyor ama vahşet durmuyordu. İçerdeki insan için umut değil, umutsuzluk için her şey vardır. Sömürgeci düşman bu koşullarda tüm kitle üzerinde zaferini kesinleştirmek, düşmemiş, düşürülmemiş tek bir insan bırakmamak istiyordu.

14 Temmuz en zor ve en umutsuz koşullarda zaferi inançla; cesaret edildiği taktirde, imkansız denildiği zaman ve ortamda bile zaferi elde etmektedir; en zayıf canlılık belirlisinden, irade, azim ve inançla ölümsüz bir yaşamın gerçekleştirilebileceğinin kanıtıdır. Özcesi, bedeli ödendiği taktirde Kurt halkının da, Kurt ülkesinin de özgürlüğünü kazanacağının, zaferi ulaşılacağına sembolik olarak o gün ifade edilmesidir.

kan'ının sık sık, "Şimdiye kadar teşhis yanlış konulduğu için etkili mücadele yapılmıyordu" dediğini duyuyoruz. Bunun anlamı: "Olay bityüktür. Öyle eli kişi, yüz kişi sorunu değildir; karşıda savasılacak bir ordu, bir düşman cephesi vardır. Böyle bir teşhis, oyunu kurula göre oynamaya zorunlu kıl. Bu nedenle, bu duruma uygun bir savas düzenlemesi ve mantığı içinde hareket edilmelidir." Sorun böyle konulunca, eskiden denilen daha kapsamlı bir savas düzenine girmişlerdir. Tüm imkânlarını eskiden daha çok bu savas hizmetine sunmuşlardır. Çözüm deyince aklına işkence, öldürme ve katliam gelen eski işkenceci, polis şefi Ünal Erkan "bölgedeki haliler ve yarıd etti ve konduğu için teröristler eylem yapabilmektedir" demektedir. Ünal Erkan'a göre Kurt halkı tümden düşman ve haindir. Savasta "han" ve "düşman" ne yapıldığını Türk tarihinin çok iyi biliyor.

Mücadelenin ve savasın bu boyuta gelmesi aynı zamanda herhangi bir çözümün arifesidir. TC'nin belirlenmiş düzeyde savası yükseltmesi ve boyutlandırmasını boşça çıkarılması aynı zamanda izlenen poltikalar devreye girecektir, radikal değişiklikler gündeme gelecektir. Bu yeni poltikaların ve herhangi bir çözümün netliği doğal olarak savas içindeki gelişmeler, güçlerin karşılaştıkları durumla belirlenecektir. Konumuz bunu ırdemele olmalıdır deniyoruz. Yok, TC boyutlanan savasla karşı karşıya geleneksel poltikaların onarılarak yeni döneme yitirilerek devam ettirilmesi söz ko-

kaybedici Kurt halkı için sonuçları çok tehlikeli, bir ulus olarak varlığını tümden yitirmeye kadar götürebilecek bir kaçbediş olabilecektir. Tarih, böyle bir imkanı ve ırsatı herhalde bir daha Kurt halkına veremeyecektir. Bu nedenle zaferi elde etme imkânımız çok yüksek diyerek mücadeleye bireyler olarak, halk olarak gereken duyarlılığı göstermemiz lüksüne kapılmayız. Buna hakkımız da yoktur.

İşte halk ve ülke tarihimizin kritik bu döneminde; 14 Temmuz eyleminde, 14 Temmuz şehitlerinde, gücümüzün, öğreneceliğimiz, yolumuz aydınlatılacak birçok şey bulabiliriz. Böyle bir dönemde partimiz için, savasçılar için, halk için 14 Temmuz ruhuna her zamankinden daha fazla ihtiyaç vardır. 14 Temmuz ruhu ile hareket etmeli, 14 Temmuz şehitlerinin komutası altında yürümek zaferi kazanmakla eş anlamlıdır.

14 Temmuz en zor ve en umutsuz koşullarda zaferi inançla; cesaret edildiği taktirde, imkansız denildiği zaman ve ortamda bile zaferi elde etmektedir; en zayıf canlılık belirlisinden, irade, azim ve inançla ölümsüz bir yaşamın gerçekleştirilebileceğinin kanıtıdır. Özcesi, bedeli ödendiği taktirde Kurt halkının da, Kurt ülkesinin de özgürlüğünü kazanacağının, zaferi ulaşılacağına sembolik olarak o gün ifade edilmesidir.

14 Temmuz 1982 yılında Diyarbakır Cezayriye disardan umut olacak tek bir sözcük daha girmeyordu. İçerdeki durumun dışarda gerçek anlamıyla bilindiği, içerdeki disarıya da fazla bir şeyin sızması söz

Amacı her şeyden önce PKKY'ı cezaevinde bozguna uğratmak. Cezayriye bunu gerçekleştirerek her imkana ve en elverişli zemine kavuşmuştu. İşte böyle bir zamanda kendin zaferi yakın görün, kendin için olan etmekte istiyen TC yenidi; kazanmak için hiç bir imkanı, zemin ve cesaret verici hiç bir belirtiye sahip olamayarak ise zafer kazandı. 14 Temmuz kahramanları, ölmek olarak vercekleri bedelin zaferi aldıklarını kesin bilincindediler. Tarihsel değeri ve gelecek için yeni kurtarıldıklarının farkındaydılar. Belki kurtarıldıkları, kazandıkları farkında olduklarından daha boyutlu oldu ama kazandıkları, kazanacakları zaferin bilincindediler. Kemal, daha şehit düşmeden önce "dün altı, bugün onaltı, yarı birler ve milyon olacağız" diyerek bu gerçeği dile getirmişti.

En zor koşullarda zaferi inanç ve kazanma azmi, 14 Temmuz şehitleri için daha Kürdistan'a ayak bastıkları sırada, güçlü düşmede bulunması söz konusudur. Kürdistan'a ayak bastıklarında kendilerini çevreleyecek herhangi bir kitle yoktu. Siyasal ortam ve bireyler Türk solu ve Kurt reformistlerinin etkisindeydi. Eskiye eleştiri temelinde ortaya çıkıp Kürdistan'da devrim gerçekleştirileceğinden diadında bulunan bu insanların en hafifinden, alaycı bir gülümsemeyle karşılanıyorlardı. Halk da, eski işyanların acı izleri nedeniyle devimlere kekinen yaklaşıyor; iyimser durumda ise, "söyleceklerini güzel ama bizim halkımız birlik olmaz, bir araya gelmez" diyor. En önemlisi, 50-60 yıllık devlet politi-

kası ülkemizde olumlu ve canlı her şeyi duruma uğratmış ya da çarpıtmıştı. Kısaca umut yüklü değil umutsuz olmak için fazlasıyla neden vardı. Böyle bir ortamda "biz bunu başaracağız, bu işi zaferi götüreceğiz" demek önemli oluydu. Çok zor koşullarda yola çıkmıştı. Halkın "Kürdistan'da devrim yapacağız, bağımsızlık ve özgürlük savasını yükselteceğiz", diyen bu insanlara nasıl bir karşılık vereceği biliniyordu. Halk, söylemlere sahip çıkarak bağımsızlık ve özgürlük yoluna girecek miydi? Dağlara gerilla çıkarılabilecek miydi? Özcesi, Kürdistan halkı ayağa kaldırılsa savası için çekilebilecek miydi? Böyle bir savası TC'ye karşı uzun süre yürütecek bir örgütlenme ve değerler birikimi yaratılabilecek miydi? Bunlara net ve olumlu cevap verebilecek belirliler çok fazla yoktu. Yukarıda belirttiğimiz gibi umut kırıcı etmenler fazlaydı. İşte buna rağmen hiçbir kararsızlık ve ikircilik içine düşmeden mücadeleye atıldılar. Bu kararlılık azim ve inançla, zaferin ne pahasına olursa olsun kazanılacağına ortaya koydular. Dört-beş yıl içinde hiçbir gücün beklemeyi gelmeye ortaya çıkardığı, TC korkuları içinde yaşamaya başla.

14 Temmuz ruhunun öncesi de işte böyledir. 14 Temmuz en zor ve imkansız denen koşullarda düşmanın yeniliye uğratılıp zaferi kazanılacağına çok net bir biçimde gösteren bir olgudur. 14 Temmuz, azim, irade, inanç ve zor koşullarda kazanmanın sembolik ifadesidir. Belirlilen özellikleriyle 14 Temmuz halkımıza ve savasçılara kazanmanın nereden geçtiğini yalın bir biçimde göstermiş olmaktadır.

Sömürgeci devlet bugün mücadeleyi imha etmek için bütün imkânlarını seferber etmiş. Kürdistan'ı kaybedtiğinden, artık, Adriyatik'ten Çin'e kadar Türklük dünyasının söz edemeyeceğini, imparatorluk özelliklerini tümden bırakmak durumunda kalacağına çok iyi bilmektedir. Ulusal kurtuluş mücadelesinin; her türlü sömürgeci, yayılmacı, hegemoneyacı anlayışı ve politikası önünde engel oluşturdunu, kendisini güçten düşürdüğünü son 8 yıllık ya-sadığı deneyden görmüştür. Sömürgeci üyelerine, başka halkların imhası, sömürüsü üzerine kurulumuş bu devletin köklü bir değişime uğramadığı, uğratılmadığı taktirde Kürdistan üzerindeki egemenliğini zorla sürdürme politikasında ısrar etmeye şaşırtıcı değildir. Son dönemecki politikasını kaybetmeyen yaklaşımlarını sürdürdükleri, son bir hamleyle hakimiyetini yeniden pekiştirme isteği olarak görülmeyi. Bunu gerçekleştirebilir mi? Tabii ki hayır! Aslında kendilen bile bu poltikalarının başarısı ulaşacağı konusunda inançsızdır. Ancak 1000 yıllık alışkanlık, politika ve yapılanamların değişimsi kolay değildir. Anlaşıyor ki, katalanların bir daha dövmesi gerekiyor. Geleneksel poltikalarını uğratılandığı bu dönemde yeniliye uğratılmalı gerekiyor.

Dün bize yenemeyen düşman bugün hiç yenemez! Dün en zor koşullarda zaferi çıkarırlar bugün haydi zaferi kazanacaklardır.

Dün hangi koşullarda zaferin çıkarıldığını, zaferi inançla gösterildiğini kısaca izah ettik. Bugün bir halk aygalka, onbinlerce ifade edilen bir ordulaşmaya ulaşmış, Kürdistan'ın bağımsızlığı ve özgür-

lugu sorunu bugün uzanırısı elle tutulacak biçimde somut bir hal almıştır. 10-15 yıl önce düşünce, söz, de dile getiren birçok şey bugün gerçeklik haline gelmiştir. Yalnız Küçük-Batı'da değil, Kürdistan'da diğer yerlerinde de dünyanın diğer parçalarını dağılmış milyonlarca Kürt insanı PKK'nın yaptığı özgürlük talebi etrafında toplanmıştır. Kürdistan sorunu tarihteki gibi, teorit olma durumundan kurtarılmış, dünya kamuoyunun dikkatlerinin üstünde olduğu bir alan haline getirilmiştir. Kısacası bugünkü insanlarımızın, savaşçılarımızın elindeki imkan ve kazanma umudu; dün, en zor koşullarda, hiçbir imkan bulunmadığı bir dönem ve zamanda zafere karşı çıkarılanlardan kat kat fazladır. 15 yıldır, özellikle son 8 yıldır yapılan değerler o kadar fazladır ki, eskilerin olanaksızlığına, bugünün bu mücadele içinde olanların ellerindeki tüm değerlerin birikimi ve avantajları karşılaştırmak bile doğrudur değildir. Dün gelecektek umutlu olmak için fazla bir şey yokken, bugün gelecektek umutlu olmak için her şey vardır. Geleceğe umutlu bakmamız ve zafere yürümemiz için her hangi bir şeyin eksikliği ileri sürülemez!

Bu kadar imkânın ve gelişmenin bulunduğu bir ülkede 14 Temmuz ruhunu kısmen yaşamak bile zafere garantilemek için yeterlidir, bize ne denle düşmanın tüm gücüne yüklenmeye çalıştığı bu dönemde 14 Temmuz ruhuna fazlasıyla ihtiyaç vardır. 14 Temmuz ruhunun yukarıda belirttiğimiz gelişme ve olanakları birleşmesi, tüm dünyanın birleşse basılamayacağı bir güç ortaya çıkaracaktır, çıkarır.

14 Temmuz'un en önemli özelliği ve taşıdığı ruh, yalnız zafere inanç değil, aynı zamanda zafere ulaşmak tır. Düşman tüm den yeniliğe uğratarak sonuca ulaşmış düşüncesine sahip olmak 14 Temmuz'da doğru kavramak, doğru anlamaktır. Görevlere böyle yüklenmek, mücadeleye böyle asılmak zorunludur. Halkımızın tarihi mücadelelerle, işyanlarla doludur. Ancak tümü zafere ulaşma-

Artık "mücadele ettiler, dünyaya örnek bir bağımsızlık savaşı vererek, ülkelerini kurtardılar, kölelikçi deşleşmiş tehlikeleri değıştirdiler" dedirtilmek denemektir. Halkımız bu hak etmiştir; şehitlerimizin yarattığı değerler ve anılan bunu emretmektedir. Bağımsızlık ve özgürlüğe layık olduğumuz, gösteren bir mücadele ortaya konulmuştur. O halde bunu sonuca ulaştırmak önümüzde görev olarak durmaktadır. 14 Temmuz direnişini ve şehitlerini anarak en ik akla gelmesi gereken bu omalıdır.

PKK'nın başlattığı mücadeleden, doğal olarak 14 Temmuz direnişinin ayırdedici özelliği hiçbir zaman geçmişi tekrar etmek ve anın görevlerine yüklenmek sonuca almaktır. Yalnız devleti uğraştıran bir hareket, yalnız mücadele eden bir hareket değil, sonuç alıcı hareket olduğumuz kanıtlanmıştır. Bu özelliğinin eskisine göre kat be kat artıracaktır. Ancak 14 Temmuz'un çok zor koşullarda, hiçbir alanda ve zamanda olamayacak olanaksızlık, en önemlisi de bir direniş, eylem ve mücadeleye için cesaret verici hiçbir etken olmadığı, dönemde gerçekleştiği düşünülürse; bu kadar ola-

Kendini yalnız "mücadele örgütü" içinde tutan, devleti uğraştırmaktan öteye adım atmayanların iktidar ufkı, görevleri zaptetme ruhu pek olmaz. Ya da iktidar ufkı olmayanların görevleri fehtime usulu-buna kavuşması anlamı mücadele örgütleri olmaktadır öteye geçmez. Devleti uğraştırmaktan öteye bir sonuç alamazlar. Doğal olarak böyle bir devrimcilik çarpıtılmış devrimciliktir. İstedigi kadar radikal olmasın, eylem yapısız düşünün tedbirlerini, engellerini aşip sonuçlara ulaşamaz.

PKK, devrimcilik anlayışı bu biçimde saklatmış bir örgüt değildir. Çıkışından beri iktidara, hedefe ulaşmak isteyen bir örgüttür. Pratiği amaçlarına ulaşmada ciddi yaklaşım gösterdiğini örnekleriyle

la üzerimize geliyorsa, bizlerin de karşı bir seferberlik içinde olmamız, savaşın gereklerine göre hareket etmemiz zorunludur. Halk içinde, savaşçılar içinde böyle bir duyarlılık zorunludur. Bir savaşta savaşın bir tarafı seferberlik ilan ederse ve diğer taraf normal bir düzen ve hareket tarzından savay yürümeye çalışıyorsa, savaşta bize seferberlik ya panın lehine döner. Bu en basit asıker kurallarındandır. Seferberlik kurallarınn ne olduğu, topluma ne tür sorumluluklar yüklediği bilinmemektedir. Savaş böyle bir düzeye gelmesi ulusal kurtuluş mücadelemizin büyük bir gelişme göstererek yeni bir evreye, zafere denince önceki evreye geldiğini göstermektedir.

Toplumn seferber olması, böyle topyekün bir halk savaşında içinde olması; sürekli yere ayaklanmalar içinde olması, ıstırem zoruyla, sıkıntılar eskisine göre kat be kat artıracaktır. Ancak 14 Temmuz'un çok zor koşullarda, hiçbir alanda ve zamanda olamayacak olanaksızlık, en önemlisi de bir direniş, eylem ve mücadeleye için cesaret verici hiçbir etken olmadığı, dönemde gerçekleştiği düşünülürse; bu kadar ola-

14 Temmuz kahramanları, ölüm olarak verecekleri bedelin zafere olduğunu kesin bilincindediler. Tarihş değerinin ve gelecek için neyi kurtardıklarını farkındaydılar. Belki kurtardıkları, kazandıkları farkında olduklarından daha boyutlu oldu; ama kazandıkları, kazanacakları zafere bilincindediler. Kemal, daha şehit düşmeden önce "dün aklı, bugün onaltı, yarın binler ve milyonlar olacağı" diyerek bu gerçeği dillendirmişti.

nağın ve kazanma umudunun olduğu bir dönemde ortaya çıkacak zorluklara kâhlanmakta, aşmakta kolaydır. Zorlukların, sıkıntılarının, engellerinin en önemlileri bugüne kadar aşılmıştır. 15-20 yıl önce, bugün gerçekleşen hayal etmeye bile söz konusu değildir. Şimdi yapılması gereken duyarlılık ve çabayı daha da artırarak, zorlukları 14 Temmuz ruhuna aşmak, mücadeleyi zafere taşıdirmek.

Mücadele artık sonuç almak ve bunun için de seferberlik anlayışıyla yaklaşmak gerektiğini belirtir. Doğal olarak bu durum yalnız partililer, savaşçılara ve cephe etrafında mücadele içinde olan halka değil, Kürt halkının aydınlarından, kadınlardan erkeğe tüm bireylerine sorumluluk yüklemektedir. Savaşın geldiği nokta aynı zamanda Kürt halkına bir çağrı taşımaktadır. Kürt ve Kürdistanlı herkes bu soylu savasta mutlaka yerini almalıdır. Hiçbir gevşek hiçbir bireyi sorumlulukl kurtarmaz.

Tümleyer her katmandan Kürt insanının mücadeleye atılması ve yerini alması 14 Temmuz'un çağırısıdır. Doğal olarak 14 Temmuz'un çağırısının getirdiği sorumluluk kim somut görevlere yüklenerek yerine getirebilir.

Somut görevler partimiz tarafından belirtilmiştir. Ann görevlerinin ne olduğu konusunda Parti Önderliğinin talimatları bilinmemektedir. Önümüzde zafere gerçekleştirilmesi için mutlaka yerine getirilmesi gereken görevlerin en önemlileri, büyük bir ordulaşmaya kavusmak, sürekli ayaklanma halinde olan bir halk gerçeğini yaşama hakkı kılmdır. Bu görevler yerine getirildiğinde zafere çok yakın olduğu görülecektir.

Mücadelemin temel stratejisi uzun süreli halk savasıdır. Bu nedenle güçlü bir ordulaşmaya kavusmak hem zorunludur, hem diğer mücadele biçimlerini güçlü kılacak ve

yaşatacak unsurdur. Böyle olunca bugün onbilerle fidesini bulan ordulaşmayı bütüne günün temel görevidir. İnsan gücümüz dahil olaraklarımızın yönü bu alana dönük olmalıdır. Diğer görevler, bu görevle bağli tutulduğunda, bu görevle bağli olduğu takdirde gerçekleştirilebilir ve siyasi sonuca ulaşabilir. Bu ordulaşmayı büyüten, güvenceye alan tüm diğer örgütlenme ve çabalar, ordulaşmaya somurluğumuzun parçaları olarak görülmelidir.

Ülkemiz ve bağımsızlaşmayı parça parça elde etme ve kurtarma sorunu önümüzde durmaktadır. Bu konuda nelerin yapılması gerektiği partı tarafından ortaya konulmuştur. Bugün ordulaşmamız ve savaşımız, düşman güçlerini büyük garnizonlara çekmeye zorlamaktadır. Bu durum ülkemizdeki geniş alanların kurtarılma aşamasına geldiğini düşündürüyor. Artık bu geniş alanlarda düşmanın denetimi sınırlıdır, sınırlı olacaktır.

Mücadelemin geldiği aşamamın daha büyük ordulaşmaya yönelik görevlerle yakından bağli bir görev de, uzun süreli halk savasıma içine oturtulmuş ayaklanma takti-

yolacaktır. Benzer bir tutumda, farkı bir biçimde Türkiye'de de yankısını buluyor. Kimi Türk solu, mücadeleden gelişmesi kendi küçük burjuva dar ufkularını, yeteneklerini aşşığandan ya da bunun getireceği sonuçlardan korktuklarından mücadeleden yeri bir aşamaya sıçrılması kimi devrimi söylemleri, demagogilerle engellemeye yeltenmişlerdir. Mücadelemin daha da boyutlandırılması, sıçrılması zamanı gelmemiş gibi göstererek, mücadeleden kenkri tekrar etmesi için dua etmek, her şey yapmaya başlamışlardır.

Mücadelemin geldiği aşamada taktik ayaklanmaların iltidatı olduğunda, bu yönlü görevler yerine getirilmeden mücadeleden geliştirilip yere ulaştırılamayacağı soylenice; kafalarındaki ayaklanma şablonundan, şablonlarından başka bir şey düşünmeklelerinden 1922 Newroz'unu genel ayaklanma teorisinin idciyeleri değerdendirme çalışmışlardır. Kaldı ki, eski şerhildanlardan daha nitelikli şerhildanların gerçekleştirildiği 1992 Newroz'unu ne de bütün yayın organlarımızda açıkça ortaya konulan ayaklanma sorunundan genel ayaklanma kasteditmiştir. Biraz dikkatli bir okuyucu ortada genel bir ayaklanma olmadığın görcektir. Ne var ki, bunlar kendi teorilerini doğrulamak için bunu görmemişler. En önemlisi de TC'nin yürüttüğü özel savastan, psikolojik savastan fazlasıyla etkilennişlerdir. Düşmanın psikolojik savası bunları basiretlerini de, aklılarını da bağlamıştır. TC, "PKK ayaklandı, yenildi" demis, bunlar da bundan etkilenmişlerdir. Kuşkusuz kısa sürede şablonların kendilerini bir daha yanalıtıgı, mücadelemin siyasi ve askeri olarak sıçırma içinde olduğunu görcektir.

Kürt ve Türk küçük burjuva yaklaşımlarını kendini yurakdaki biçimde dışı vururken, mücadeleden askeri ve siyasi boyutlanmasını sınıfdı anlayışları ve kararsızlıkların safından anımsını beraberinde getirecektir. Böyle bir anımsa sağlarken, mücadelemin her alanda boyutlanmasını ve gelişmesini sonucunda mücadele eskisinden daha fazla ezilen halk tabanına oturacaktır. Yalnız ezilen yoksul halk kesimlerini, diğer düşmanla savaşmak isteyen tüm katmanları da mücadeleden içine çeken sonuçlar ortaya çıkacaktır.

Sonuç olarak; 14 Temmuz'u anarken, günün somut görevlerine yüklenmek, bunları gerçekleştirme için hiçbir fedakarlıktan kaçınmamak gerektir. Pratik ve sonuç alıcı görevler yerine getirilmeden 14 Temmuz şehitlerine bağlıgı gösterilemez. Hayır, Kemal, Afil, bedellerini mum gibi zifir zından karlarını aydınlatarak zafere yolunu gösterdiler. Onlar bağımsızlık ve özgürlük bayrağını düşürmek için yasaamlarını feda ederken, gelecekte bu özlmlerine sahip çıkılacağı biliklerinden gözlen arka kalmadı.

O halde bir 14 Temmuz yıldönümünde bu şehitlerin umudunu, özlemini gerçek hale getirelim. Önümüzde çıkan zorlukları 14 Temmuz ruhuna aşalım!

Zafer kesindir! Yeter ki, 14 Temmuz şehitlerinin devrimi özgisinin, 14 Temmuz ruhunun yaratıcısı olan ve bunu kendinde somaltıran Başkan APO'nun önderliğinde savas-maya cesaret edelim!

- 14 Temmuz şehitleri ölümsüzdür!
- Yaşasın 14 Temmuz
- Büyük Ölümlü Örucu ve onun devrimi ruhu!

PKK'li Savaş Esirleri

14 Temmuz'un en önemli özelliği ve taşıdığı ruh, yalnız zafere inanç değil, aynı zamanda zafere ulaşmak tır. Düşman tüm den yeniliğe uğratarak sonuca ulaşmış düşüncesine sahip olmak 14 Temmuz'u doğru kavramak, doğru anlamaktır. Görevlere böyle yüklenmek, mücadeleye böyle asılmak zorunludur. Halkımızın tarihi mücadelelerle, işyanlarla doludur. Ancak tümü zafere ulaşmayan, sonuca ulaşmayan çabalar olarak tarihe geçmiştir. Halkımız, artık bu geçmiş bir daha yaşamak istemiyor. Çünkü mücadele süreci ve zafere ulaşmak için ödeyeceği, ödediği bedelin çok ağırı ve daha fazlasını sonuçsuz mücadeleler sonrası gelen dönemde yaşamıştır.

yan, sonuca ulaşmayan çabalar olarak tarihe geçmiştir. Halkımız, artık bu geçmiş bir daha yaşamak istemiyor. Çünkü mücadele süreci ve zafere ulaşmak için ödeyeceği, ödediği bedelin çok ağırı ve daha fazlasını sonuçsuz mücadeleler sonrası gelen dönemde yaşamıştır.

Mücadele etmek, düşmana dar beller vermek, düşmana güç kaybetmek güzel şeylerdir, yapılması gereken şeylerdir. Zafere ulaşmak için bunlar gereklidir. Ancak bunlar gerekçestiriyor ama, sonuca ulaşmıyorsa fazla bir değer taşıyor. Artık kendimize "Kürtler ve PKK şu ya tarhte büyük direnişler, kahramanlık gösterdiler, örnek daha karlıklar, mücadeleler ortaya koydu lar, direniş ve işyan tehlikeleri ne yenisini eklediler" dedirtirmeyelim.

doludur. Bu yeni yaklaşımın doğal sonucu olarak daha çıkışından beri olgunlaşmaya başlayan bir örgüttür. İktidara, hedefe yaklaşmanın getirdiği yüksek dercede bir sorumluluğu ve olgunluğu taşıyan bir örgüttür. Aynı zamanda hedefe bu kadar yaklaşmış sonuca ulaşmadan, duyarlılığını ve çabasını hiçbir gevşetmeye uğratmayacak bir örgüttür.

14 Temmuz'u anarak zafere bu kadar yakın olmanın sorumluluklarını daha fazla bilince çıkarmamız gereklidir.

Bugün düşmanın en üst düzeyde bir seferberlikle bir imha savası yürüttüğünü söyleydik. Bunu özel savasın doruklandırılması olarak ifade ettik. Düşman bir seferberlik ilan etmişse, gerçek bir savaş mantığı

15 Ağustos Atılımı'nın 9. zafer yılına doğru yürürken dönemin taktik esaslarına ölümüne bağlı kalalım!

15 Ağustos Atılımı'nın 8. yıldönümü tüm partililerle, ARGK savaşçılarına, halkımıza ve özgür vurgulu kutlu olsun diye ve hepimizi zafer yürüyüşüyle selamlıyorum! 9. zafer yılına başlarken burada 14. savaş yılımıza girişle birlikte bundan sonra da başından başka hiçbir şeye fırsat tanımayacağımızı tekrar vurguluyoruz.

Denilebilir ki, başlangıçtan bu savaş yılımıza kadar hep başaşağıya giden, hep kaybettiren; vatani kaybettiren, insanlığı kaybettiren, düşürebilecek kadar düşüren, adına yaşam denilen en kutsal varlığa hiçbir yaşam şansı vermeyen, kör şiddetten başka bir uygulamaya gücü yetmeyen; vuran, işgal eden, el koyan, yuzyıllara bu temelde yüklenen; aldıkları alan, vurdukça vuran bir karabasan tarihine karşı, bir sömürgecilik, bir bilirimlik tarihine karşı duruş, çok az umutla da olsa, inanılmaz da denise, mucizevi de karşılaşırsa bir mücadele dönemine başlangıç yapmak ve insan olmakla kararlıyız. Bundan asla vazgeçemeyiz. Son nefesimizde de olsa, bir şeyler yapmamız gerekir diyen bir biçimde de başlansa, bu yıllara böyle anlam vermek, böyle bir savaşın değeri vermek ve bunu buraya kadar getirmek sanıldığından daha fazla bizim için yaşamın tek yoludur.

Yüzyılların o kaybettiren asırlarına karşılık biz, bize kazandıran bu son yılları yaşatmaya çalıştık. Üzerinde çok konuşuldu ve daha da konuşulacaktır. Şimdiye kadar az şey yapıldı, bundan sonra daha çok şey yapılacaktır. Biz bu yıllarda, düşmanın tarihinde her zaman çokça görülen işgal ve katliamlara daha çok kendimizi gördük; kendi çaresizliğimizi, kendi düşkünlüğümüzü, yaramaz hale geliştirmişti gördük. Bu savaş, bu anlamda kendin içinde sürekli büyüyen en büyük bir sosyal savaşımda da oluyor. Görünüşte buna ulusal kurtuluş savaşı denildi. Fakat bundan daha fazla kendine yönelik, sınıf savaşı olmakta da öteye ve fakat ondan da içeren daha kapsamlı bir toplumsal savaşım oluyor.

Hiç şüphesiz bu geçen savaş yılınızda birçok acıya, bunları dayandırdığı kayıplara yol açmıştır. Çok eleştirildiği, kabul edilmediği, kapalı kapılar ardına. Yoksa özgürlük bedeli olarak verdiğimiz ve daha çokça da vermeye hazırız denildiği kayıpların veya özgürlüğün bedeli olan kurbanların acısı değildir. Biz bu yıllara çok özgün bir biçimde kendimizi kattık. Bu yılları hep hesaplaşmaya yıllarına çeviren, mücadelenin çok azını düşünme, daha fazlasını kendimize karşı dayattık. Ve yapıları her başlangıç dedi. Sizlere temel olarak verilmesi gerekenler, ilk başta yaşamış gerekler vardı. Kendinizi yitirmek tanımaz hale gelme yerine, daha çok sizlere yakıştırdığımız şeylerin neler olduğunu belirtmeye çalıştık. Ama halen görüyoruz ki, bu sanıldığı kadar kolay değildir. Şimdi de netice olarak çıktığı gibi, kendini lanetli hale getirmekten temelde biz sorumluyuz. Her zaman düşmanlar, zorluluklar, her şeyler yapmamız isterler, hasımların bir yerlere getirmek isterler. Ama her zaman daha karşı da, diğer tarafın aklı yorulmuş, yorulmuş olduğu yola girecek sonuç, almayı bilmesi de vardır. Bizim tarihi-

miz boyunca bir türlü girmeyi başaramadığımız bu aklın yolu, yüreğin özgür yolu, birçok nedenlerle bize kapalı tutuldu. Biz bu kapalılığı yikadık. Sizler fazla yirtamadınız. Büyük suç buradadır. Başkaları sana her şey yapmamak ister, ama senin de kendini bir çare haline getirmen en temel insanlık vasfının bir gereğidir. Ben düşmanın yaptıklarını na pek üzülürüm. Düşmandan, daha fazlasını da yapabiliirdi. Bunu düşmandan hem beklerim ve hem

bir güçsüzlük topluluğu haline gelmeye karşı karşıya getirir. En kötü karşılaşma şekli bu oluyor. Şimdi bunu aşmaya çalışıyoruz.

Bu yıllarda biz, bu temelde sadece bazı düşman odaklarını çok az sayda da olsa inkırazı temeline vururken, aslında bunun, sadece bizim biraz daha kendimizi görmemiz ve kendimizi biraz daha açıklığa kavuşturmamız için bir ön adım olduğunu da biliyoruz. Yürüttüğümüz savaş her yönüyle doğru ay-

yenler dahil, eğer üzerinde ısrarla durulması rahatsızlık başaşağılığı yaşatabilirler. Çünkü çarpıklıklar dizibozu, amaca kesin bakış, çok sağlam adımlarla yürüyüş akışı, Yeterince güç verilmiyor. Sanki arkalarında hazineleri varmış gibi gözleri biraz arkada kalıyor. Sanki biraz kendini gizlese, savaşta teğet geçse, biraz kendini yormasa, insan haklarına sahip çıkmasa kendine özgü bir geleceğe daha fazla sahip olacaktı gibi gafil yaşıyor. Bunlar var. Biz gerçekçiyiz. Sizlerin iyi niyetiniz, üstün cesaret ve fedakarlıklarınızla bu ortama, bu savaşta, tüm cepheilere koşmanıza çok yüksek değer biçeriz. Elden gelen yoldaşca destek sonuna kadar sunulur. Ama bunun böyle olması savaşta çarpık yürüyüşünüzü, yetmezliğini ortadan kaldırmıyor. Bunu böyle uzun süreli bir hastalık haline getiren sizler oluyorsunuz. Yıllardır her türlü savaşımın şiddetini yaşamıza rağmen, bunu anlamayan, bunun sonucunu çıkarmayan kendinizsiniz.

Biz şu sözü verdik: Bu parti yürür, bu halkın işleri de sağlam yürür ama, öncülleri de, önderleri de sağlam yürümelidir. Bunu doğru anlamak, kavramak gerekir. Biz başka türlü kavramıyoruz. "Bu parti, bu halk beni de kaldırı" diyenler var. Bize göre bu, alçağa düşüncenin başlangıcıdır. "Ben kendime rahat yaşam, işlerin üzerine yatma fırsatı da tanyabilirim, yeteneklerimi fazla ayaklandırmam da olur, ucuz köylü kurnazlığı yaparım, ulaklık yaparım, idare ederim bu işleri" diyenler az değil ve bunlar gerçekten ahmak. Hem de savaşın gerçeklerini tüm bunları affetmeyeceğini bilmeyecek kadar ahmaklar. Bizim babalarımıza bu temelde doğru anlayış getirildi. Tarih bu en lanetli yapıyı imdi terk edin. Bu tarz gibi yaşamayı, hatta mücadele etmeye atılmanız da çok denedi, ama sonuç en utanışlı durum oldu. Fakat hala bu yöntemi deneyenler var. Adına "rahat yaşam" dediler, adına "biz de biraz yaşayalım" dediler, ama yaşamın en soyulsu hepsinin elinden gitti ve baş sorumlu da bunlar idi. Bunu salırmızda hortlatmamız anlamı yok. Yeteneklerini gizlemenin, zamanında ve her yerde seferber etmemenin hiçbir anlamı yok. Kendini yitirilmenin, kendini başka biçimlerde yitirilmenin da gereği yok. Birakin bunları, lanetli geçmişi bizim içimizdeki yansıtıcıları olmasın. Bu politika değil, bu savaş kurnazlığı da değildir. Savaş salırmızda da gerçekten çok şey başlatılabilecek iken, birer zahmetli özgürlüğün ucucağı yalanlamış iken, mutlaka koparıp alınması gereken an yakalanmış iken üstüne katman afledimeditiz tek durum oluyor. Burada çok sayılabilecek affedilemez. Silahını kaybediyor, vurmamı kaybediyor, kendini kaybediyor. Ben böyle yaparsan alçak diyorum, ben buna yaparsan e kötü yaklaşımda bulun, ama halen ölümün çok az mesafesiyle karşı karşıya olduğumuzu bir türlü anlamıyoruz. Arzamız doğru kalırsız asar ama, buna rağmen ölümü kabul ediyor, özgürlüğü uzanmayı kabul ediyor. Birçok şahımdaki görümler, savaşçılar, örgütçüler, propagandacılar, yani bir güne yüzde doksan dokuz oranında başlama imkanı veren durumdaki olanlar, bu olmağa sahip olanlar, an-

cağ yüzde birle yetiniyorlar. Nedir bu? Düşüncesizlik, çabasızlık! Nasıl böyle yaşayabilsiniz? Bizim en temel eğitimimiz budur. Halkın her görüşü, halkından daha fazla umutsuz oluyor. Bu hangi zamanın davranışlarıdır? Eski davranışlar, yeniliğin hikayesidir. Salırmızda halkın eğitimine, savaşçılarının eğitimine gerek görmüyor; var olan olanakların kullanımına, silahına fazla değer biçmiyor. Bu kimin davranışlarıdır? Bunları biliyor ve görüyoruz.

Biz sorumlu bir vatan evladıydık. Sırdan başlayarak neler yaratık, ne kadar eğitiriz; bunlar ortadadır. Bu gerçeklere saygılı olmak, bağlı kalmak, amansız eğitici ve öğretileyici olmaktır. Değer koparmasavındı, gerçekten bir kişiye benden ne kadar yetenek varsa, hepsiyle cevap vermektir. Burada alınmaz gereken en militan tutum budur. Anlamız ve özümsememiz gereken en temel ders budur. Hiç şüphesiz partiye eğitime karşı çıkan sadece militan ve savaşçı eğitimci değil, aynı zamanda bir ulus baştan başaşağıya çözümlemeye tabi tutup, hem de insanı bütün yönleriyle gözerek buna ulaşmaya çalışıyor olan zor olanı yapıyor, en zor görev üstlenmiş oluyoruz. Sadece biçimsel bir ulusal kurtuluş öğretisi veriyor, bunun insan içine girmediği olukça özgür kılıyor. Özgüncü dayalı savaşımın kişinin kendisini kazanmaya en temel yaklaşım olarak yer veriliyor. Bu insanlıkla en özgür temelde birleşmeyi, insan en köklü tarihi temelde olduğu kadar güncellik ve gelecek itibarıyla da kazanmayı içeriyor. Derslerin ne kadar kapsamlı olduğunu görüldü. Tüm halkımız da bu temelde aynı eğitimin geçiriyor. Çünkü, mevcut utanışlı durumlar, bunda başka türlü yöntemlerle size bir karşı kadar yer açılmaz; şeref ve onurdan hiçbir biçimde bahsedilemez. Bunları görüldü. Artık hayatınız boyunca onca daha iyi yaşamaya geçirmek ve öze indirgemek etmek-suç kadar önemli bir göreviniz oluyor.

Biz boşuna yaşamadık dışarda, boşuna kalmadık. Ben kendim çok özgürlük tutkunu biri olduğuma inanırım. Zincire bağlanmış bile bir yerde bir saat durabiliriz. Fakat bu 14 yılını çok büyük bir sabırla, inatla, done done ama, hep derinleşe derinleşe, sürekli değil yüceltilerle birlikte sürüle virile, kendime birlikte te miyonlara da güç getirebildim. Böyle yüceltiler, böyle yükseltiler, böyle savaş karşı karşıya gerçekleştirebilir. İnsanlar eğer kendi onurlarına, özgürlükleriyle onaylamıyor, ona bağlılırsa ahdettikleri her şey yapıyor. Onun mantığı, yöntemi, biçimi bulunur. Bunu burada görüldü. Geldiniz ama, lime lime olmak halde, inanılmaz, tahammül edilemez biçimlerde geldiniz. Canınız bile adadığınızda temelde ne için ve nasıl adayacağınızı biliyorsunuz. Ama biz burada onca tanıma şans verdik. Yenden düşünme şans verdiğimiz. Ve şimdi biraz daha iyi anlıyor, daha iyi kavınıyorsunuz, korkmadan kendinize yöneliyorsunuz. Bu kolay olmamıştı ve bu iyi bir giriş de değildir kendiniz için.

İnsanlar hayat karşısında kendilerini bu kadar zayıf kılabilir mi? Hele fırsatlar eldeyen, insanı sorumluluk-

de karşılığımız; fakat kendimizin istediğimiz gibi yaşamamıza, vurmamıza, tam tersine vurulmasına şahırm. Bunlara ne oluyor? Yürüyüşler niye böyle kaypak? Amaçlara yönelik niye bu kadar ikircikli? Hazırki niye bu kadar yetersiz? Biz buna böyle öfkeli olduk. Ama halkımıza da fazla öfkelenmedik. Halktır, çaresizliği terk edilmiştir, fırsat verilsen yanar. Her şuna inanarak, güvenc ve sonuçta halkımız bu inanca, güvence yağı olduğunu gösterdi. Onun öncülleri olması gereken sizler ise, uzun süredir kendinizi aynı tutumun olukça başarılı bir örneği haline getirdiğiniz söyleyemeyiz. Biz bu zor yıllarda en çok zorlayan bu yaklaşım tarzı olmuştur. Bunlar yoldaşlık adına, devrimci savaş adına yaşanan, ama asla savunulamaz, kabul edilemez durumlardır.

Çok çeşitli açılardan değerlendirilebilecek bu yılları böyle ifade ederken, çok iyi biliyoruz ki bu yıllar, ılgne ucuyla kazanarak kazanılmaya çalışılan yıllardır. Buna karşılık sizden istenen birazdır. Buna zeki, değerli kişilerlik olmanız ve en çok da kendi kaderinize, kendi geçmişiye karşı saygılı olmayı bilmenizdir. Bunu başarmamız için sandığınızdan daha fazla saygı siz bir duruma yüz yüze bırakır, çevrenizin hiçbir şey beklemeyecek kadar

dinlatmaya, niçin verildiği, neyi yapmak ve neyi yapmama mükellef olduğunu adım adım göstermeye çalıştık. Bir türlü anlayamadığımız, uzanmadın geçtiğiniz gerçekleri bunlar. Bir akademisi sahasında geçiren bütün yıllar, tüm zorluklara karşın, kendi geçmişi bir türlü yönelmek istemeyen, insanı geçene, insanı geçene. Kültürlük özelliklerini doğru yaklaşım istemeyen, her teğet geçen, sağdan-soldan, alttan-üstten kaçan, işin özünü geçene, "sen busun, senin sorunun, çelişkin budur, bunları böyle gör, bunları görmüyorsan neredeyse gidersen git, lanetli, aşkıllık olmanın kurtulamazsın" dedi. Biz bu derisi vermeye çalıştık. Şimdi bu ders biraz anlaşılıyor. Akademideki çaba çok büyük olmasına, kapamı çok derin ve vurgusuz çok güçlü olmasına rağmen, öğrencisi zayıf kalmıştır. Bu da bir gerçekçidir.

Akademide sahasında Kürdistan kendine getirdi; yeniden dirildi; yeniden dillendirildi; yeniden gözle kulağa kavuştu. Yeniden yurduna buradan başlatıldı. Bu daha dağla bütün ülkeye yayıldı. Neredeyse bütün Kürdistan'ın enişleşme dorukları; özgürlük savaşçılarının kavuştu. Bütün bunlar babaların boşa gitmediğini gösterir. Ama halen en çok savaşçılar da, "en hazırkiyim" di-

Çekdar yoldaşın şahadeti, gericiliğin ölüm müjdesi, ulusal birliğimizi pekiştirme ve kurtuluş bayrağımızı yükseltme nişanıdır!

"Savaşçı geliştirilen hayatlarını ortaya koyuyorlar, inançlarını ortaya koyuyorlar ve en yüce mertebeye ulaşabiliyorlar. Bizlere düşen, bunlara sadık kalmak, bunlara tüm devrimci anımları verebilmek, iyi sözcüleri olmaktır. Ve bütün bunların bizden istediği savaşın sürdürülmesi değil midir? Yüzlerce şehidin son sözü bu gerçeğin haykırışlarıdır.

Bir yoldaşın bütün canlılığıyla gözümlüğün önünde yaşaması bizde bir yürek olur; bir düşünce, bir ruh olur. Bu durum olumsuz yönden etkilenmemize müsaade etmez. Bizler, Kürdistan'ın böylesi şehitlerimizin şahsında daha da büyütürüz, yürütürüz. Günler çok ağır da geçse, sizler bugünleri çok anlamlı kılacak yaşayacak ve oldukça olgunlaşacaksınız."

Kod adı: Hoşeng MIRZA

Adı adı: Çekdar

Doğum yeri ve tarihi: Derik- Güney Kürdistan-1970

Mücadeleye katıldığı tarihi: 1989

Şahadet tarihi: 18 Ekim 1991

İçinde yaşadığımız süreç, ezilen halkların, sınıfların kurtuluş sürecidir. Dünya halkları büyük bir istekle ve her zamankinden daha hızlı bir tempoyla ulusal bağımsızlıklarına doğru adım atmaktadır. Bu kadar hassas bir gün ve tarihte Kürdistan halkı da tüm varlığıyla yaşamını bir savaş yaşamına dönüştürmüştür. Halkımızın bu kararı, onun kölelik zincirlerinin parçalanması ve ulusal kurtuluşu ulaşması için verilen söyli bir karardır.

Güncel olarak meydana gelen gelişmeler, halkımızın tahsil başkaldırısı dünyanın gündemine sokmuştur. Kürdistan'ın her alanında; her dağın başında, her ağacın, her kayanın altında bağımsızlık ve özgürlük sesi yankılanmaktadır. Kadın ve çocuk, yaşlı ve genç tüm yaştan insanlarımız, aynı sesle bağımsızlık ve özgürlük istemlerini haykırarak çıkmışlardır. Görüyorlar ki bu savaş, halkımızın tahsil ödemelerini ve kesin kararını ifade ediyor. Düşmanlarımız, bütün savaş yöntemleri ve araçlarıyla tahsil çöplüğüne atılacaklardır. Bu savaşımıza halkımız ulusal bağımsızlığını koruyarak, kölelik ve esaretleri kendi tarihinde bir daha görmelemezler bir şekilde yok edecektir. Bundan dolayıdır ki, eğer Kürdistan halkı, bu kadar ağır ve sert bir savaşı sürdürüyorsa; şunu bilmeliyiz ki düşman da sessiz kalmamakta, kendi ölümünü uzatmanın kavgasını vermektedir. Halk savaşımıza karşı düşman bütün yöntemlerini meşru göstermek, tüm olanaklarını bu haksız savaşın hizmetine sokmaktadır.

İşbirlikçi güçlerin tarihimize oynadıkları rol, ulusal birliğimizi hep engellemeye yönünde olmuştur. Ama tüm bunlara rağmen Kürdistan halkının bağımsızlık ve özgürlük istemi, bu uğurda sürdürdüğü direnişin sönmemiş, günümüzde kadar gelecelebilir. Savaş daha da gelişecek, düşmanın tüm planlarını boşa çıkararak onun ölümünü yaklaştıracaktır. Bu kadar önemli bir günde atacağımız tek slogan "Her şey ulusal birlik ve kurtuluşumuzun sağlanması için" olmalıdır. Bu sloganı bağışlamak, ulusal sorunun çözümünde ürettiği bilinç ve pratikliği ispatlamak gerekir. Ancak bu şekilde ulusal kurtuluşun bir neferi olduğumuz kanıtlanır. Bundan başka hiçbir açıklama bu sığata layık ol-

duğumuz gösteremez.

Ama eğer biz bu gerçeğe inanırsak, bu sloganı göre yürürsek ve bu temelde Kürdistan halkını tanırsak; Kürdistan halkının ulusal parçalanmışlığı ve doküken karların hesabı nasıl sorulacaktır, sorusuna bir cevap olabiliriz. Devrim, kendisine engel olan düşmanın ulusal kökenine bakmaz, hatta işbirlikçi hain güçler düşmandan daha fazla düşmanlık yapar, bunu anlamaya çalışırken şu sonucu çıkarabiliriz: Eğer düşman silahlı kuvvetlerini halkımız ve özgürlük savaşçılarımızın üzerine sürüyorsa bundaki temel dayanakları işbirlikçi, gerici güçlerdir.

Kürdistan tarihine baktığımızda bu tür örneklerin çok olduğunu görürüz. Devrimin yoleceği bir hedef de böylesi yapılarıdır. Çünkü bunlar bütün çabalarını merkeze dar aile ve aşiret çıkarlarını korumakta, her zaman dış bir güce dayanarak tasfiyei bir rol oynamaktadırlar. Parçalanmışlığı kaldırarak, ulusal birliği yaratmak için birer zaman çağırıyorlardı. Ve hala da yapmaktayız. Fakat bazı güçler var ki, Kürt halkını kendi elyle kendisini katletmesini in adeta bir yaşam tarzı haline getirmişlerdir.

Bu güçlerin başında KDP gelmektedir. Ulusal davayı arkaдан hancılemeyi adeta bir gelenek haline getiren bu güçler bugün de bunu içinden geçtiğimiz döneme dayatmaktadır. Şunu söyleyebiliriz ki KDP, Kürt halkının kaledimisinde her zaman kullanılagelen bir güçtür. Geçmiş ve gelecek tarih böyle geçmiştir, böyle ün salmışlardır.

Kürt halkının kurtuluşu ve özgürlüğü dışında hiç bir amacı, çabası olmayan, yurt sevgisiyle dopdolu olan halkımızın kahraman evlatlarını KDP gibi bir gruh tarafından katledilmesi, işkenceye tabi tutulmaları bu gerçekleri izah etmeye yeterlidir. Halkımızın kahraman evlad olan Çekdar yoldaşın şahadeti olayında hakımız karşı ne kadar düşmanca bir yapıda olduklarını bu güç bir kez daha göstermiştir. Son marifetleri işte budur. Bu yoldaşımızın şehit edilmesi, bağından sonuna kadar hazırlanmış bir planın gerçekleştirilmesidir.

Belli bir süre önce Çekdar yoldaş ile Baran yoldaş, KDP tarafından tutulanların zindanına atılırlar. Sonradan bu yoldaşlarımız, büyük bir cesaretle KDP'nin memurları karşısında tavır takınarak onları teşhir eder ve yaptıklarına karşı tepki gösterirler. Bu memurlar, yoldaşlarımızı cesareti tavır karşısında cevapsız ve çaresiz kalırlar. Ne idüğü belirsiz bu gruh büyük bir kin ve nefretle yoldaşlarımızı saldırlar, daha son-

ra büyük bir komployla ortadan kaldırmının çabası içine girerler.

Çekdar ve Baran yoldaşlar ihtiyaçlarını gidermek için dışarı çıktıklarında arkanından ateş açılmış ve taranmışlardır. Bu tarama sonucu yoldaşlarımız ağır yaralanmışlardır. İşbirlikçi-hain güçler olaya kaçma süsü vererek, vurmalarına gerekçe hazırlamışlardır.

Çekdar yoldaş, yaralandıktan sonra hastaneye götürüldü. Fakat Baran yoldaşın şu ana kadar haber alınmamıştır. Bu da şunu göstermektedir: Yoldaşlarımız kaçmış, bunların tahsil komplocu karakteri kendisini bir daha ortaya çıkarmıştır. Bu kompolar bir esir muamelesinin kanını dokme işini devam ettirmişlerdir. Yoldaşlarımızın yaralanmasından sonraki tavırları da onların bu niyetlerini açıkça göstermiştir. Çekdar yoldaş, yirmi gün boyunca laçsız, tedavisi bırakılmakla yetinilmiş, KDP memurları bir esir muamelesinin de ötesinde ağır bir biçimde üstüne gitmiş ve hastalığını ağırlaştırmışlardır.

Çekdar yoldaş, ölmeyi, onların bu tavırları karşısında tercih etmiştir. Bununla beraber yine direniş ruhu ve devrimciliği bu gericiilerin planlarını bozmuş ve ruhlarını adeta kartırmıştır.

Çekdar yoldaşın tüm isteği ve çabası tasdiğı direniş ruhunu yoldaşlarına yansıtmak, onlara ulaşmaktır. Çünkü Çekdar yoldaş bu durumda iken birçok yoldaş, düşmanın saldırılarıyla yaralanmış ve hastaneye kaldırılmışlardır. Yaralı olan yoldaşlarımız Çekdar yoldaşla karşılaşılmışlardır. Çekdar yoldaş bu arkadaşlara tüm gerçekleri aktarmıştır. Yaralı haldeyken söylediği şudur: "Arkadaşlar, içinde bulunduğumuz şu anı iyi görün ve derin düşünün. Şunu iyi bilin ki düşmanın tüm vahşet ve barbarlığının bitmesi için gerici ve işbirlikçi güçlerin ortadan kaldırılmasından başka çıkar yolu yoktur. Bunun için biz, tüm engelleri yıkarak kaldırarak bu güçlerin gerçekliğini halkımıza kavratmalıyız".

Bu durumda Çekdar yoldaşın üzerine uygulanan baskıların aynısı, diğer yaralı yoldaşlarımız karşı da yürütülmüştür. Buradaki KDP'ye bağlı hükümetlerin ayakları altında çönen doküken adeta birer canavar gibi yoldaşlarımızı saldırmışlardır. İnanıklağı bu uygulamalara karşı sessiz kalmayan hasta, yaralı yoldaşlarımız bu durumlara karşı açlık grevine girmek zorunda kalırlar.

Burada görünen bunların ne kadar insanlık, Kürt halkının insanlık geleneklerinden uzak olduklarıdır. Bundan dolayı bu uygulamalara karşı çıkarken yaşanan ölüm, vahşet

altında yaşamak daha iyidir. Bu nü görün hastanenin diğer doktorları tepki göstermiş ve bu durum ancak böylece ortadan kaldırılabilmiştir. Fakat burada önemli olan bu kasap doktorların kararlarında vazgeçmeleri değil; Kürt insanının kanını dokme ne kadar istekli olduklarıdır. Çekdar yoldaş, bunların bu vahşi gerçeğini gerek kurşunlarınayla ve gerekse de hastanede tedavi edilmeyle ölüme terk edilmesiyle tüm Kürdistan halkına göstermiştir.

Hoşeng Mirza (Çekdar) yoldaş, Güney-Batı Kürdistan'ın Derik kazasındadır. 1970'ye yutsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelmiş, ve böyle bir ortamda büyümüştür. İlkokul, ortaokul ve liseyi Derik'te bitirmiş, ise döneminde ise partiyi tahşir. Gerek yutsever bir ailenin çocuğu olması ve gerekse PKK önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş mücadelemiz, bunların yanın da mücadeledeki şehit yoldaşların etkisinde kalmak, Çekdar yoldaş mücadelemizin safına çekmiştir.

Çekdar yoldaş, parti ile ilişkiye geçtikten sonra ilk önce aydınlar grubunda çalışmaya başlamış ve çalışmalarında oldukça başarılı bir parti sergilemiştir. Liseyi bitirdikten sonra Şam'da elektrik mühendisliğine devam etmiş ve bununla beraber yöney olarak devrimci hizmet etme çabası da sürdürmüştür. Aktif mücadele etme istemi Çekdar yoldaşın okulu bırakmaya iter. Bundan böyle Şam'da örgütsel faaliyetleri yürütür. 1990 yılında Mahsum Korkmaz Akademisi'ne giderek eğitimden geçen Çekdar yoldaş partimizin yetkin ve sadık bir neferi olur. Parti çizgisine yürekten ve bilince bağlı olan Çekdar yoldaş, devrim istemlerini her zaman her şey üstünde görmüştür. Tek isteği ulusal kurtuluş mücadelemizin büyüüp gelişmesiydi. 1991 baharında kendi isteğiyle Botan muntikasına ayak basarak savastığı yemini alan Çekdar yoldaş, savastığı yeteneğini geliştirir ve büyük bir paratik tecrübe kazanır. Daha sonra partimiz tarafından başka bir görevle görevlendirilen Çekdar yoldaş, Güney Kürdistan faaliyetlerine gönderilir. Böylece Çekdar yoldaş Güney Kürdistan'ın Dina, Rewanduz, Herir, Şaklaw gibi alanlarında faaliyetlerde bulunur.

Bir atabızın söylediği gibi: "Altının gerçek cevheri ateşte anlaşılır, yiğiti ise savasta ortaya çıkar." Gerçek devimci, zor günlerde halkın içinde tanınır. Çekdar yoldaş devrim yolunda çok caba sarfetmiştir. Tarihimize bu zorlu döneminde şahadetini görevlerimizden ağırlığa parmak bastı. Sıcak bir ruh yapısına sa-

hip olan Çekdar yoldaş, yorulmak nedir bilmeden, azim, çoklu dolu çalışması, çevresi için bir moral kaynağı olarak yoldaşlarla uyumlu çalışması onu sevdiren, çekim merkezi haline getiren özellikleriyle şehitler kervanına katılmıştır.

Çekdar yoldaş 18 Ekim 1991'de akşam saat 18.00 de Hewler Hastanesi'nde şahadete ulaşmıştır. Güney Kürdistan'daki halkımızın trajedisine son vermek için harcadığı emek, döktüğü kanın birliği bir anlam ve ifadesi vardır. Böyle bir insan herkesin gurur duyacağı yüce bir kişiliktir.

Bizim varlığımız, şehitlere given ve inanca bağli temelde olacak ve onların bıraktıkları yoldaşları olacak. Çekdar yoldaş bir diken gibi tüm genç ve işbirlikçi güçlerin gözlerine batmıştır.

Bu şehitlerin yolunda giden Kürdistan halkı kölelik zincirlerini kıracaktır. Ve Kürdistan halkının, şehitleri önünde yaşamış bağımsızlık ve özgürlüğün garantisidir. Burada biz görevimizi tanımadık, bu kutsal görevde şehitlerin yolunda ve halkımızın isteklerine bağlı olarak, bunların kendi görevimiz olduğunu bilmektir.

Çağrımızı yine tekrarlıyoruz: "Neden bu kadar kan döküldü? Onlarca kahraman şehit edilmesinde kimin çabası vardı?"

Kürdistan halkı, bu aşamadan sonra insanlarımızın böylesine şehit edilmesine hoşgörü ile yaklaşamaz. Partili militanlar, yoldaşların ardılları olarak buna artık sessiz kalmaz. Halkımız ve partimiz kendi içindeki düşmanca yaşam hakkı tanımayacaktır.

Halkımız, şunu sormalıdır: "Çekdar yoldaşın şehit edilmesinin sebebi nedir?"

Kürdistan kahramanlarının kanına susamış bu eli kanlı canlilerin mutlaka hesap sorulacaktır.

Bundan sonra Kürt halkı, birkaç kişilerin çıkarları için kendi çocuklarını kanının dokümesinde müsaade etmeyecek ve böylesi cinayetleri hiçbir zaman affetmeyecektir. Kürt halkının düşmanları, şehitlerini Kürdistan toprakına doküken kanında boğacaktır.

Çekdar yoldaş, kadın-erkek, yaşlı-çocuk tüm Kürdistan halkının yüreğinde yaşıyor!

- Yaşasın ulusal kurtuluş mücadelemiz!
- Ulusal kurtuluş şehitleri Kürdistan halkının bağımsızlık ve kurtuluş sembolleridir!
- Kahrolsun sömürgecilik ve her türlü ihanet!

Sömürgeciliği ve yerli işbirlikçiliği şahadetleriyle kahreden Harun ve Necat yoldaşlar, zafer güneşinin sönmeyen ışıkları oldular

Ufusal kurtuluş mücadelemiz 1991 yılı büyük kazanımlar elde ederek kapatılmış. 1992 gibi kader belirleyici bir yıl çok başsamızla hazırlık temelinde girmişti. Gerek gerillanın, gerekse de halk kitlelerinin geliştirdikleri eylemler, çetin kiş koşulların tüm engellemelerine rağmen, sömürgeciliği çok zor duruma sokmuştu. Zaten yaşadığı siyasi buhrana, bir de ekonomik buhranın eklenmesiyle çöküşü daha da hızlandıran TC rejimi, bağimsızlık savaşımızın hızlı gelişimi karşısında tümünden çözümsüz bir duruma girmişti. Dolayısıyla son kalp atışlarını biraz daha uzatabilmek için can havliyle kitleye saldırmakta, komplo ve katliamlar gündeme getirerek son kollarını da oynamaktadı. Kitle direnişimizin büyüdüğü bir dönemde, kitlelere yönelik saldırıların, kontrgerilla terörünü yarma biçiminde sürdüren düşman, mevcut mevsim koşullarını fırsat bilip faşist order birlikleri vasıtasıyla gerçekleştirdiği operasyonlarla bahar taarruzunun etkisini kırmayı hedeflemişti.

Ote yandan Güneydeki işbirlikçi usak kesimini bile karşı hareketlere geçirecek derin açıdan sonuçlar almaya çalışmış ve çalışmaya devam etmekteydi.

TC ve emperyalizme sadık usaklığı tannan KDP, mücadelemizin birçok atılım döneminde dayattığı komploları gibi, "Ya ölüm, ya bağimsızlık" şiarıyla 1992 yılı kazarına temelinde düşman üzerine yürüdüğümüz bir dönemde de aynı alçakça tutumunu içine girmişti. Mücadelemizin gelişimini engellemek için TC'nin başlatdığı katliam ve saldırılardan geri kalmayan KDP güçleri, son olarak M. Nezir ŞİMSEK (Harun) ve Necat yoldaşlarımız da, Zaxo yakınlarda düzenledikleri bir komployla katledildi.

Bilindiği gibi, KDP'nin tarihi oluşumu ve gelişimi komplolarla, entrikalarla doludur. Bu feodal ihanet o-

dağı Kürdistan ve Kürt halkı adına yola çıktığını iddia ederek, yıllarca halkımızı kandırmış, bununla da yetinmeyerek halkımızın tüm değerlerini aiesel ve sınıfsal çıkarları temelinde tüm emperyalizme ve sömürgeciliğe peşkes çekmiş, pazarlamıştır. Emperyalizmin ve sömürgeciliğin amansız kuşatması altında bulunan halkımız, önder gücü PKK tarafından yükseltilecek mücadeleye sahip çıkması, içinde I-KDP'nin de yer aldığı, düşman cephesini alabildiği tedirgin etmekte ve bu nedenle de partimizin, yöneltilecek saldırıların odaklaştığı merkez olmaktadır. I-KDP'nin de bu saldırı fuyasındaki rolü, alçakça komplolarla güclerimide yönetmektedir. KDP, sadece günümüzde yaptıklarıyla gerçek yüzünü ortaya koymamış. Halkımızın öcusüzlüğünden yararlanarak kendilerini yataştırmışlar. KDP'nin tarihi tamamen suçlara doludur, birçok devrimci yurtsever kaledere, kendi konumunu sağlama almaya çalışmıştır. Kürt halkının düşmanların bir beslemesi olan bu çeteler önderi, düşmandan daha sinsi ve daha telkikli. Bir an anlamda düşman, yurtsever güçlere yapamadığı saldırılar, bu tür gerici-işbirlikçi eşkiyalar eliyle yapmıştır ve yapmaktadır.

I-KDP şefleri, halkımızın ve onun öcülerinin tertemiz kanlarını dokmey bir meslek haline getirecek bir işin ticareti yapmaktadırlar. KDP'nin keskinlikte halkımıza vereceği hiçbir şey yoktur. Tamamen kanla, kara yarattıkları halkımıza kutsal değerlerini düşmana peşkes çekmekte ve pazarlamaktadırlar. Bunun için KDP, Kürdistan halkının usal anlamda uyanması, kendi çıkarları temelinde savanmasını istemektedirler. Halkımızın en megru hakkı olan bağimsızlık ve özgürlük istemlerine tahammül etmemektedir. Bunların yaptıkları, hem Baas rejiminin, hem TC faşizminin ve daha de diğer düşmanlarımızın yaptıklarından hiçbir

farkı yoktur.

KDP, tarihi boyunca Kürt halkına acı, ızdırıp ve zulümden başka hiçbir şey vermemiştir. Ama, artık halkımızı eskisi gibi kandırmayacakları da açıktır.

Partimiz PKK öncülüğünde ülkemiz Kürdistan'ın Kuzeyi'nde yükselerek, diğer parçalara yayılan usal kurtuluş mücadelemiz tüm düşmanlarımızı olduğu gibi KDP'yi de korumuş, ölümünü yakınlaştırmıştır. PKK'yle başlayan Kürt halkının birlik, beraberlik ve kaynasma hareketi usal kurtuluş mücadelemizi yıkılmaz bir kale haline getiren, "kader" diye empoze edilen, tarihi başaşağı gördü, durdurmuş, başkaldıran, savaşan bir halk gerçekliği, onurlu bir tarihi yaratmıştır. Kürdistan halkı, öcusünün şanlı bayrağı altında yüzyılların kölelik utkusundan uyanmış ve ıpık yürüyeli başkaldırıyor. Halk kitleleri, düşmanın silahına, topuna, uçacağına karşı elele tutuşup, yaşlı-geçici, kadın-cocuğuyla ellerine geçirildikleri taşlara, sopalarla savaşıyorlar. Kitleler usal bir bağimsızlık ve özgürlük şiarlarını haykırarak şehitlerini bağlarına basıyor ve sahipliyorlar. Emperyalizm ve TC sömürgeciliği mücadelemiz karşısında çaresizliğini, acizliğini yaşayarak, yenilginin eşine gelediği bir dönemde ve yine TC'nin halkımıza karşı-gerilla eliyle yönlendirdi, yurtseverlik katediği bir savaşta, başta KDP'nin yoldaşlarımızı yönelik sinsi ve sinsi olduğu kadar da alçakça komplolar içine girmesi keskinlikle tesadüf değildir. KDP, mücadelemizin ilk yıllarından beri onlarca yoldaşımızı komplolarla, entrikalarla katletmiştir. 1982'de Süleyman TUĞCU, yine 1982'de Hezil çayında 8, ayrıca 1985'te 8 ve daha nice yoldaşımızı katletmişlerdir. 1991 yılında Şaklaw'a çavarları, Şentürk YILDIZ (Çavar) ve Abdurrahman DOĞU (Amed) yoldaşlarımızı şehit etmişlerdir. Yine

1991'in sonlarına doğru Hoşeng MIRZA (Çekdar) yoldaşımızı çok alçakça şehit etmişlerdir. Ve şimdi de Harun ve Necat yoldaşlarımızı 14 Ocak 1992'de Zaxo'nun Simba civarlarında komplo sonucu şehit etmişlerdir.

Harun yoldaş 1964 yılında Ağrı'nın Doğubeyazıt ilçesinde dünyaya geldi. Ailesinin ikinci büyük çocuğudur. Doğubeyazıt, Ağrı dağının hemen eteklerine düşen düzlük bir yerdedir. Kürdistan'ın insanları tarihinde Ağrı şanlı bir yer sahiptir. Harun yoldaş, Kürtlük duygularının çok canlı olduğu Doğubeyazıt'ın Ağrı'nın insanı çağırın hırsıyla yükselişinin, insani intikam hırsıyla dolduran yüce duruşu altında büyüdü. Ağrı her haliyle Kürdistan'dı, özgürlüktü, yaşıyordu. Bu nedenle Harun yoldaşın Ağrı ya özet bir sempati vardı. Ona da kendisini özetliyordu. Halkını, vatani, "mezara gömdük" denilen Kürdistanı görüyordu Harun yoldaş. Daha küçükken olduğu bile Ağrı ya bakınca gözüyle yaşlarla dolardı. Ve Harun yoldaş tamamen bu duygularla, bu hırsla olarak büyüdü. O, ta o zaman tüm yaşamını halkına, vatani Kürdistan'a adanmaya karar kılmıştı. Kim O'nu durdurabilirdi, kim engel olabilirdi?

Büyümüş, ilkokulu bitirmiş, ortaokula başlamıştı. Bir arayı çindeydi. Keskinlikle bu yaşam O'nu tatmin etmiyordu. Sömürgeci TC rejiminin, ülkesi Kürdistan'daki varlığını, kurum ve kuruluşların gördüğü kahroluyordu.

12 Eylül öncesinde Kürt reformist örgütlere sempati duymuş ve kısa bir süre için de olsa saflarında yer almıştı. O dönem Mehmet OKÇU ve Hamit DÜNDAR gibi partili yoldaşlarımızı tanyına ve usal kurtuluş siyasetimizi öğrenince partide olan sempati siyahıya başladı. Verilen görevleri ne almama olursa olsun yerine getirmeye çalışan Harun yoldaş, sonsuz çaba ve gayrette

çevresini, arkadaşlarını örgütler, parti saflarına çekirdi.

12 Eylül'den sonra düşmanın yolaşın yönetimleri sonucu Harun yoldaş belli aralıklarla birkaç kez tutuklanmış ve partinin direnişçi ruhunu sonuna kadar sergilemiştir. İki çocuk babası olan Harun yoldaş, 1990 yılların sonlarına doğru aktif olarak gerillaya katılır. 1990 küçü dönemi eğitim faaliyetlerine güçlü bir katılım sağlar. Teknik el becerikliliği ve kavrama yeteneğinin güçlü olmasından dolayı, uzun süre başbaşa-yarın faaliyetlerine yer alan Harun yoldaş, daha önce geçirildiği trafik kazasından dolayı yaşadığı kışmış yara O'nu her ne kadar rahatsız ediyorsa da hiçbir zaman önünde bir engel olarak görmüyor, her türlü görevi coşkuyla ve sevinçli bir şekilde koşuyordu.

1991'de Güney faaliyetlerine katılan Harun yoldaş, fedakarlığı, işbirlikçiliği ve uyumluluğu ile hemen göze çarpıyordu.

Tarih 14 Ocak 1992 idi. Harun ve Necat yoldaşlar Zaxo ya bir görev nedeniyle gitmişlerdi. Tarih boyunca ihanet emeli, komplocuk karakteri olan KDP yoldaşlarımızı çok sinsi ve alçakça şehit etti.

KDP, KDP olalı tamamen Kürt halkının bağimsızlık mücadelesine dışmanlık çizgisi izlemişti. Ölümü yaklaşıırken, o da TC gibi azgınlıyıyor, kuduruyor. Hiçbir güç KDP'ye ihanet ödünçü, PKK'nin ve Kürdistan halkının intikam kılıcı olarak kurtarmaz, kurtarmayacaktır. Usaklığı büyük küle yerine getiren KDP, Kürdistan halkına çektiğidireklerin hesabını mutlaka ama mutlaka verecektir. KDP, PKK'nin yükselttiği mücadeleye zaferle yürüten halkımızın ayakları altında ezilmeye mahkumdur. Şehitlerimizin kanı keskinlikle yerde kalıyacaktır.

Şehitlerimizi güzel, candan tatlı olan, özgür ve bağimsız Kürdistan'ı armağan edeceğiz!

Murat yoldaş, seni engin yurtseverliğin ve direnişçi azminle anarak unutmayacağız!

Kod, soyadı: Murat DÜNGÖR

Kod adı: Amed

Doğum yeri, tarihi:

Palu-Gökdere Yahyeksi, 1971

Katılış tarihi: 1990

Şahadet tarihi: 1991

Halk tarihimize, usal direniş ve direnişçi olan 15 Ağustos Atılımı'nın yarattığı devrimci coşku, direnişçi ruh ve siyasi gelişmelerin süreklilik kazanmasıyla belirleyici rol oynayan gerillanın silahlı direniş mücadelesinden etkilenerek, devrimci mücadeleye 1984'de sempatisi başlayan Murat yoldaş, TC sömürgeciliğine karşı halkımızın başkaldırılarına imzasını atan Palu'nun Gökderesi nahşesinde, orta halli bir ailenin oranca çocuğu olarak, 1971 yılında dünyaya gözlerini açtı. İlkokul mezunu olan Murat yoldaş, memur olan babasının kaza geçirmesi üzerine, ailesinin geçim sorumluluğundan üstlenmesi zorunluluğu, onu küçük yaşlardan itibaren çalışmaya zorlar. Şantiye vb. yerlerde çalışarak ailesine bakar. Bu durum, onda sorumluluk duygusu, olgunluk, dayanıklılık vb. özelliklerin gelişmesine yol açar. Bu yapısı ile ailenin en çok sevilen çocuğuna haline gelir.

çocuğuna haline gelir.

Yurtsever köylü özellikleri olan Murat yoldaş, 15 Ağustos silahlı direniş atılımıyla partide sempati duymaya başlar. Silahlı gerilla mücadelesinin boyutlanması giderek sempatisini pekiştirir. Düşmanın mücadelemize yönelik sözlü ve yazılı saldırı propagandalarına karşı, çevresinde parti mücadelesinin haklılığını savunarak, ilgisiz ve sınırlı da olsa yurtseverlik görevlerini yerine getirmeye çalışır. 1989 yılına kadar hem çalışan ve hem de gelişen usal kurtuluş mücadelemizin gönüllü propagandasını çevresinde ve çalıştığı yerlerde yapan Murat yoldaş, ailesinin evinde dayatmalarına gösterdiği tepki sonucu, belli bir süre aileden kopar ve ardından yurt dışına Almanya'ya gider.

Almanya'da parti ile ilişkije geçinceye kadar, Türkiye ve Kürdistanlı işçiler arasında propaganda çalışmalarını sürdürür. Dürüst, kararlı yurtsever yapısı ile çevresinde saygı uyandıran Murat yoldaşın, sözcük tutuşu davası uğruna Avrupa'nın kokuşmuş multitecilik batağına saplanan reformist Kürt küçük-burjuva çevreleri (Komkar'ın) önde düşürme çabalarına, engin yurtse-

verlik silahıyla karşılık vererek, "PKK önderliğinde gelişen Kürdistan usal kurtuluş mücadelesini desteklemeyenlerin devrimciliklerinden, ilericiliklerinden söz edilemez. Ben PKK'yi değil, mücadelesini destekliyorum. PKK'yi, PKK yapan da mücadeledir. Söylenecek ve yapılacak tek şey varsa, o da mücadeleyi şartsız desteklemektir" biçiminde sergilediği tutum, bir yurtseverin, her koşul altında görevleri namı doğru yaklaşması gerektiğini ısk tutuyordu. Bu yaklaşıma aynı zamanda, büyük değerlere sahip çıkmak, korumanın da ifadesi oluyordu. Kararlılık düzeyinde partide sempati duymaya başlayan Murat yoldaş, "Belli düzeyde de olsa edindiğimiz usal ve sınıfsal bilinçle mücadeleye atılmayışımız, benim de oportünistlerden farkım kalmaz!" diyerek, partide katılmasının gerekliliğini vurguluyordu.

1980 yılların başlarında partide katılan Murat yoldaş, alindığı iki aylık merkezi eğitimden sonra, ülkeye dönme talebini partisi karşısına çıkar. Partinin onay vermesini büyük bir coşku ve sevinçle karşılar. Sorumluluğu olduğu görev alanlarında, yüksek sorumluluk bilinciyle kitle

faaliyetlerine yerli. Çalışmalarında başanlı bir grafik çiziyordu Murat yoldaş. Ağustos 1990'da Akademik sahasına gönderilir. Uzun süre Akademide gördüğü öğrenimle politik ve siyasi olarak kişilik düzlüğünü gerçekleştirdi. Mart 1991'de Üke pratik görevi için almadı Üzeri Orta Eyaleti görevli giderek Murat yoldaş, IV. Ulusal Kongre kararnatı ışığında, parti siyasetinin egemen kılınması inancı, kararlılığı ve cesaretiyle, yaşamın her alanında örnek bir pratik sergi-

ler. Aynı yıl ve aynı bölgede düşman Necat bir çatışmada son nefesine kadar "Bij Serok APO", "Bij PKK", "Bij Serxwebûn" sloganlarını haykırarak ve direnerek şehit düştü.

Murat yoldaş, engin yurtsever kişiliğiyle öke, halk ve parti değerlerini en zor koşullarda temsil etmenin, korumanın ve geliştirmenin yüksek sorumluluk bilincinin adı olarak, özgürlük mücadelemizde sonsuza dek yaşayacaktır.

M. Ali ve Cemşid yoldaşların komutası altında zafere dek savaşıcağız!

Partimizin IV. Ulusal Kongresi ardından yapılan planlamalar çerçevesinde bir süre yoldaş Cemşid alında görevlendirildi. Görevlendirilen grubun arasında M. Ali yoldaş da bulunmaktadı.

Yine, M.ş sahasında genç bir savaşçı olarak parti saflarına katılan Cemşid yoldaş, eğitim amacıyla Dersim alında gönderildi ve 1990-91 kış eğitim sezonunda, eğitim faaliyetlerine katılarak, bahar atılımında aktif bir savaşçı olarak yer alır.

M. Ali yoldaş:

Aslen Güney Kürdistanlı olan M. Ali yoldaş Hukuk Fakültesini bitirdikten sonra bir dönem avukatlık yapar. Parti saflarına katıldıktan uzun bir süre sonra Dersim alında görevlendirilir. M. Ali yoldaş, bir birliğinin içinde yer alır. Mercan Karakolu baskını sırasında roketatar kullanan M. Ali yoldaşın yanında, yarımcı olarak Cemşid yoldaş görevlendirilir. Her iki yoldaşımız görevlerini icra ederlerken bir talihislik sonucu roketin beklenmedik anda infilak etmesiyle şehit düşerler. Gelişme istidadını gösteren her iki arkadaşın kısa sürede şehit olmaları mücadelemiz açısından beklenmedik acı bir kayıptır. Bu arkadaşlarımızın şahadetleri arkasından gözyaşı dökeceğiz. Fakat isterdik ki, bu yoldaşlarımızın amaçlarına ulaşabilmek için biraz daha yaşayıp çaba sarfedebilsinler. Büyük gelecek vada eden yoldaşlarımızın, erkeken aramızdan ayrılmaları, elbette ki istemeyen bir durumdur. Bu komunda olan yoldaşlarımızın, halkımıza ve bizlere verecekleri çok şey vardır ve mücadelemize hizmetleri daha sonuç alıcı olur. Bizler de kendimizi için lazm olan, bu hizmetlerden alınıp olursuk.

Öncekiler Mehmet Ali yoldaşın temel bazı özelliklerini değinmekte yarar vardır. M. Ali yoldaş, birçok alanda ve grup içerisinde yer alarak faaliyet yürüttüğünden dolayı, partinin birçok savaşçı, kadro, komutan ve komutan adayları tarafından yakından tanınmaktadır. M. Ali yoldaş, kendisini, çevresini ve ilişkisi kurduğu her insanı çok güçlü eğiten, güncel, somut siyasal gelişmeler takip ederek ve parti çizgisi doğrultusunda yorumlayarak değerlendiren, yanındakileri tartışan ve bu temelde derinleştiğini güçlü bir özelliğe sahiptir. Bu konuda gerçekten inka edilmiş ve etrafındaki yoldaşlarını da eğitim temelde inka eden bir kişiliktir. Kürdistan'ın Güney parçasında doğup büyümesine rağmen, Kürdistan toplumunun genel özellikleriyle birlikte, onların özgünlükleri toplumsal gerçekliği derinliği kavraması ve özümsemiştir. Bunun için de geçtiği her yerde yoldaşlarıyla ve halkla kaynaşabilen, rahatlata kendisini iyi merkezi haline getiren, çevresini ve kendisini eğitmekten usanmayan, kendisi dönemi emrettiği görevlere göre hazırlayan hem iyi bir eğitmen ve hem de iyi bir propagandacıdır. M. Ali yoldaşın şahsında somutlaşan bu özellikler, PKK militan kişiliğinin bir özelliğidir. PKK militanlarının tümünün esas amacı: gereken bu özellikler, Kürdistan toplumunun tarihsel ve toplumsal gerçekliği göz önüne getirildiğinde zorunludur. Aynı zamanda, bu döneme göre sürekli yenilenmek için de vazgeçilmezdir. Sömürgeci egemenlikten kaynaklanan toplumsal gerilimin, bilincizliğini aşılması için, devrim gibi soyul bir dava için yola çıkan bireylerin öncelikle kendilerini ve çevresindekileri sürekli yenilemeleri bir zorunluluktur. M. Ali yoldaş, askeri alanda da yetkin bir komutandı. O, zamanını

hiç boş geçirmez, fedakarca her işe koşarak çalışır. Görevlerine oldukça bağlıdır. Bu özelliğiyle, mücadelemizin Dersim alında geliştirilmesine kuşumsenmeyecek düzeyde emek sahibidir. Son görevi olan Mercan Karakolu eylemine yordendiğinde, oldukça coşuklu ve gözükte: Aslında bu özellik, birazda düşmana karşı duyduğu öfke ve intikam olgusuya bağlanabilir. Türk sömürgeciliğine karşı yüksek bir saldırlı ruhla savaşma istemi ve bu yönü pratiği. O'nun, düşman kavramına nasıl yaklaştığını çok somut olarak ortaya koyuyordu. O, Kürdistan'da yaratılan tüm değerlerin, düşmana amansız darbeler vurup, egemenliğine son verilerek kazanılacağını bilinciyle hareket ediyordu.

M. Ali yoldaş, partinin verdiği görevlerin arasına hiçbir ayırım koymaksızın, görevin büyüğü-küçüğüne bakmaksızın, ulusal kurtuluş mücadelesine daha fazla emek katmanın çabasıyla hareket ediyordu. En zor görevlerde, eylemler esnasında özellikle saldırlı grupları içinde yer alması her zaman tercih ediyordu. O, partiyi kendileriyle uğraştırmak ve parti çizgisi ve yaşamının dışında bir yaşam ve ilişkisi, minnete dayalı bir görev alanı yaratma tutumuna karşı, PKK militan tavrını hemen sergilemekten kendini alıkoymadı. Bu konumda parti çizgisi ve yaşamının amansız savunucusuydu. O, "Parti, hiç kimseye minnetle-ricaya görev vermez, parti değil, kişiler partiyi minnetlendirir. Ve kaldı ki ulusal bağimsızlık için savaş, bunun için devrimci minnet meselesi değildir. Bu bir vatan ve namus borcudur, kendine insanın diğer herkesin sahip çıkması gereken bir davadır. sosyalizm için bir görevdir ve ona bağlı olmanın bir gereğidir" deyip, kişilerin kendilerini olumsuz tutum ve davranışlarına terk etmelerine itibar etmez, kendini bu duruma koyanlara taviz vermezdi. O, hiç bir kişiyi endişeye, kayıere kapmaksızın tereddütsüzce görevlere sahip çıkar, yerine getirmeyen işleri tamamlardı. İşte şahadete ulaştığı son eylemde de böylesi bir tutumu takınıyordu. Biz, M. Ali yoldaş bu özellikleriyle tanıyoruz. Onun anısı, bizim zihnimizde dipdiri ve sağlamdır. O, her zaman bizlerle beraber yaşayacak, zafere dek O'nun manevi komutası altında savaşçı gelireceğiz, bağimsız, birleşik, özgür Kürdistan'ın inşa edeceğimiz, ÖPK'nın militan özelliklerini şahsında ve yaşamında somutlaşmış yılmaz bir netferdir. O'nun partimiz ve halkımız her zaman anacak ve yaşatacağıdır.

M. Ali yoldaş, Güney Kürdistan parçasında doğup büyümesine rağmen, Kuzey parçasındaki halkımıza kaynaşmada zorluk çekmedi. Girdiği her ortamı iyi değerlendiren kavrama ve oldukça canlı bir ortam yaratma özelliğine sahipti. O'nun için de, geçtiği her yerde, ilişkisi kurduğu her alanda adeta iyi olacağı durumunduydu. O, bu kaynaşmayı iyi bir eğitim ortamına dönüştürüyor ve bilincini, düşüncesini halkla paylaşmanın çabasına girerdi. Dil farklı-

lığı konusunda belli bir zorluğu yaşasa da, bunu asla gerekçe yapmaz, daha fazla nasıl katkıda bulunabileceğini hesabına yönelerek, nasıl hareket edilmesi gerekiyorsa ve partiyi emrediyorsa onu yapardı.

M. Ali yoldaş, ideolojide tavize yaşamayan ama, kolektif çalışma esaslarını uygulamak için pratik yaşamda esnek davranırdı. Parti birliğinin sağlamlaştırılması, halk birliğinin yaratılması için bu zorunluldu ve O, bu birliçle hareket ediyordu. M. Ali yoldaş, beraber hareket ettiği tüm birliklerde, böylesi bir ruhun yaratılmasının öncüsü olmuştur. Kendisiyle birlikte yaşam ve savaşın tüm yoldaşlar, O'nun bu olumlu özelliğinden ve uyumlu yaşamından bahsedebilir. Bizler de, O'nunla beraber

Soldan sağa Cemşid (ikinci) ve M. Ali (dördüncü) yoldaşlar

yaşadık. O'nunla birlikte kaldığımız sürece, olumsuz bir davranışına tanık olmuş değiliz. O, görevlere sonuna kadar bağlı, yoldaşların ve halkla ilişkilerinde eğitici, öğretici, uyumlu ve kolektif yaşamı esas alan, parti çizgisi yaşamın düşmanı olan sade, olgun bir yoldaş.

Parti saflarında uyum gösterme, önemli bir konu olarak ortaya çıkarıyorsa, parçalanmışlığı yarattığı aylık birlikte yaşamayı zorunlu kılıyorsa, M. Ali yoldaş, bunun temsiliydi. Parçalanmışlığın sonucu olarak birlikler, birimler, aileler, aşiretler biçiminde birbirinden kopuk yaşayan halkın birleştirilmesi için, ulusal kurtuluşu militan kişilik gerekiyorsa, bu kişilik en iyi ifadesini M. Ali

yoldaşın şahsında bulmuştuk. Biz M. Ali dedimizde, O'nun bu özellikleriyle tanıyor ve yüreğimizde sürekli yaşam bir yoldaş olarak anıyoruz.

M. Ali yoldaş için belirtiriz bu özellikleri, O'nun şahadet vesilesiyle dile getirdik, ancak O'nun yeterli anlattığını inanmadık değiliz. O'nun hangi yönüyle anlatmaya kalksak tam gücüyle getiremeyiz. O'nun kelimelerin gücüne tamamlamak, anlatmak mümkün olmuyor. Şehit oluşunun yitirilmiş nedeyle M. Ali yoldaşın anken, aynı bağlılığın bir gereği olarak, temel bazı özelliklerini de belirttik. O'nun anarak, O'nun kişiliğinin kendimizde yaşatacağı. O'nunla birlikte, şehit düştüğü eylemler yarı an arkadaşların olarak, O'nun anısına bu yazıyı kaleme alırken, partiyi,

yor ve onlara da büyük bir görev kaynağı oluyordu. Cemşid yoldaşın görevine bu denli coşukluyla salınması, partiyi, halkla ve yoldaşlarıyla bütün ruhıyla salındığını bir ifadesiydi.

Cemşid yoldaş, kısa mütadele pratiğinde halkta tam bütünlüştü. Köylere, enen grupların arasında Cemşid yoldaş oluyordu, halk "ne oldu, Cemşid nerededir" diye merakla sorar, mütadele durumunu öğrenirdi. Halkımız, Cemşid yoldaşla canıllı, ataklılığı, güleriyüzüyle ve coşuklu yarıyor ve O'nun bu özellikleriyle kendisine yakın buluyordu. Yine Cemşid yoldaş, ağabisi, olgun ve oturuksı kişiliğiyle kendisini halkın bir parçası haline getirmişti. Bu nedenle herkeşin aynısı, seyyor ve sayıyordu. Cemşid yoldaş şehit düştükten sonra köylere indirmede, şehit olduğunu duyan herkes ağıyordu ve O'nun için yas tutuyordu. Bunun nedeni, Cemşid yoldaşın, halkta bıraktığı olumlu izleniydi, halka duyduğu sevgi ve saygının yaratmış bir bağlılığı. Cemşid yoldaş, yoldaşların arasında da büyük bir izleniydi yarattı. Yoldaşlarına duyduğu sevgi, saygı ve bağlılık, uyumlu bir yaşam ve çalışma tarzının sahibi bir kişi olarak aramızdan erken ayrılmış izleninin esas nedeyleydi.

Cemşid yoldaş fedakar ve çalışkandı. Yılmadan, usanmadan çalışıyordu. Sürekli bir uğraş halindeydi; ya kitap okuyor, ya yazı yazıyor, ya da bir yoldaşıyla tartışıyor. Cemşid yoldaşın en nefret ettiği şey, hantallık ve tembelliktir. Botan alından Dersim alına gelen yoldaşlar grubu, O'nun çalışkanlığı, fedakarlığı, görevi başlamlı, yüksek sorumluluk alanlığı, duyarlılığını ve hepsinden önce de canlı ve atak özellikleri hemen fark etti. Bu özelliklere sahip olan ve büyük bir gelecek vada eden, geleceğin komutan adayları bir yoldaş erkeken şehit vermek acı ve izleniydi yarattı. Hele bir de bir talihislik sonucu şehit düştülmüşse, bu kabul edilir ve sineye çekilir gibi değildi.

M. Ali ve Cemşid yoldaşların beklenmeyen şahadetleri, grubumuz için büyük bir kayıptır. Genelde bölge ve eyalet açısından onların şahadetleri büyük bir kayıptır. Her iki yoldaşımızın da aynı kaza sonucu şehit olmaları kabullenilemez gibi, kuşkusuz grup içinde de sarıscı etkisi olur ve izleniydi yarattı. Şehitlere nasıl yaklaşmamız gerekir, şehitlik olayı nasıl değerlendirebilir sonuç çıkarılabilir, aynı bağlılık neyle ifade edilir gibi sorular kuşkusuz parti edebiyatımızda netleştirilmiş ve netleşen bu olgu bize bir yaşam biçimi haline gelmiştir. Biz de, partimizin yaklaşımını esas alarak soruna yaklaşıyoruz.

Onların ayrılmış yaşama sorumluluğu ve göreviyle yüz yüzeyiz. Biz, onlardaki görev duygusunu, onlardaki yüksek coşuklu ve fedakarlık ruhunu, onların yoldaşlarına ve halka bağlanışlarını mücadelemizde yaşatacağız. Biz onların her bir tarzda yaşadıkları ve onları yaşattıkları kendimizde bahıtlar hissedeceğiz. Onların yürüttükleri tarz, bizim yürüttüğümüz tarzımızdır. Onlar farklı olarak aramızda değiller ama, konuşmaları, çabaları ve yürüttükleri tarzları, fedakarlıkları, bağlanışları, coşuklu ve azimli özellikleriyle aramızdadır ve O'nun manevi komutası altında savaşımızı sürdürüyoruz. Partimizin ve halkımızın bu iki yiğit militanını yaşatacağız. Ve onlara layık olacağız. Onları yaşatmayla öz vermiş ve sözümlüce bağlıyız. Sözümlüce onurdu, onuru çinletmeyeceğiz.

Mütadele arkadaşları

Cemşid yoldaş:

M. Ali yoldaşla birlikte, aynı eylemde şehit düşen Cemşid yoldaş, çok genç bir savaşçıydı. Parti saflarına M.ş iliminde katılmış ve eğitim amacıyla Dersim alında gelmişti. Cemşid yoldaş, 1990-91 kış eğitim devresinde katıldı, eğitildikten aldığı göçle militanca pratiğe yöneldi.

Cemşid yoldaş, parti mücadelesine katılıp eğitim alana geldiğinde deneyimsiz ve tecrübesizdi, ama inançlılığı ve partiyi bağladı. Bunun için bilince donatılması, pratik tecrübe temininde eğitilmesi gerekiyordu. Partinin, kendisine sunduğu bu hizmete gerçekten layık olduğunu bildi ve kısa bir süre içinde yetkinleşerek savaşçılık konumundan sıyrılarak, önemli sorumluluklar alabilecek bir düzeyde ulaştı. Eğitim sürecinde bir yandan okuma-yazmasını geliştirirken, diğer yandan araştırıp inceliyor, diğer ilke devrimlerin pratik deneyimlerini de getiren romanları okuyarak sonuç çıkarıyordu. Eğitim, kendisi seviyesini aşan bir düzeyde olmasına karşın,

O, büyük bir duyarlılıkla izliyor ve dinliyordu. Tartışmalarında daha güçlü konuşması önemli oluyor ve bu nedenle sorular soruyor, en ince noktalara kadar her şeyi öğrenmeye çalışıyordu. Toplumsal bir özellik olan sohbetçiliğe yer vermez, bunun yerine parti çizgisini kavramak için yoğunlaşıyordu. Bunun yaşamında ve günlük ilişkilerinde hep hissettiriyordu. 1991 baharına ulaştığı müddet, artık Cemşid arkadaş, savaş sorunlarına cevap verecek düzeyde kendisini yetkinleştirmiş ve PKK'nın militan vasıflarını şahsında somutlaştırmıştı.

Cemşid yoldaş, verilen görevlere son derece bağlıydı. Şehit düştüğü gün, kendisine roketatar yarımıcılığı görevi verildiğinde coşuklu karıştırmıştı. Eylem planlaması ve işbölümü tartışmalarını yapıldığı saatlerde kendisinin görev belirlenirken sonra, O'nun aşırı coşuklu, mutlu olduğu ve sevinçli ifade etmekte çekinirken zor. O, bu mutluğunu yoldaşlarıyla paylaşmak istiy-

haya götürdüğü de biliniyor. Tüm bunlarla demek istediğimiz, önemli devrimlere yöne açmış ideolojilerin daha sonra emperyalistleşmesi, emperyalizme hizmet etmesi az görülen olaylardan değildir. Bu kapitalist milliyetçilikte ve islamyetle olduğu gibi, reel-sosyalizmde de sosyalist devrimlerin başına gelmiş bir durum. Bu bir sapırmadır ve onun en tehlikeli yaşıllarını yaşayan halklardan birisi de Kürdistan halkı, bu halın ulusal gerçekliğıdır.

Biz zaman zaman şü değerlendirmeye yaptık: Tarih önemli kesitlerinde islamyetin gerçekçizme teması, devrimci özü ve adaleti temsil etmesi, temelde değil, tam tersine gerçekçizmin imhası, eşitsizliğe ve adaletsizliğe yöne açması temelde

maye çalışıyor. Nasıl ki islamın Kürleşmesine bir imkan verilmişse, milliyetçiliğin de Kürleşmesine imkan veriliyor. Milliyetçilik, burada sadece Türkiye özgüldü. Ve bu mantık onun açısından esastır. Hakim müslümanlık sadece Türkiye özgüldü. Bugünkü saldırlarla dünya tarihinde Kürdistan'ın ulusalaltın ve giderek toplumsallıkta bile uzaklaşılmış, başlatılma çalışılıyor.

Demek ki kapitalist milliyetçiliğin de bizde milli bir olay haline gelmesi, bunun tam tersine, hakim sınıf elinde bir imha, bir tasfiye aracı haline bürünmesi, ciddi bir gerçektir.

Milliyetçilik tartışmaları yapıldıkça şu hususa dikkat etmek gerekir: Milliyetçiliğin hakim ulus yanıyla ezilen ulusun içindeki veya ulusal geliş-

nizm bile, Türk milliyetçiliği elinde tam bir ulusal yayılma, ulusal egemenlik hâzinede olan bir araçtır. Egemen yön budur. Nitekim Türkiye'deki solun tarihine baktığımızda her dönemde kraldan daha çok kralcı bir tavırla Türk milliyetçiliğinin koşuluğu görülmektedir.

PKK'nın ortaya çıktığı dönem vardır. Biz yıllarca sosyal-sosyalizm karşı mücadele içinde kendimizi şekillendirmeye çalıştık. Kendimizi sosyalist olarak geliştirdik, milliyetçilik, gerçikçile savaşım içinde değil, tam tersine sosyalizm adına yola çıkanlardan kaynaklanan sosyal-sosyalizme savaşım içinde olduk. Bu tesadüf değildir. Çünkü Türk milliyetçiliğinin elindeki veya TKP'ileşmiş milliyetçiliğinin elindeki sosyalizm, onların gelişiminde, onların kurtuluşu yolundaki olumlu yönü ortadan kaldırmak için bir görev yapar sanki. Brakmıyor, "Kürtler için sosyalizm olmaz" diyor! "Türkiye de devrim olmadan Kürtler için herhangi bir söz söylemek bile yanlış, söylemeniz enternasyonalizme ters düşersiniz" diyor! Kendisi dört dürtük milliyetçiliği uygularken bu enternasyonalizme ters düşmek olmuyor da, bizim sürekli ulusal sorununu sosyalizme çözmek isteyişimiz sovenizim oluyor. Bu aldatmacanın aynı tabii islamyet için de geçerlidir. "Islamyetle ırkçılık yoktur" deniliyor, "islamyet bu temellerde düşünülmez" deniliyor. Ama bunu söyleyenler aslında bir nolu sövendirler, sonunda kadık Arapçık yapıyorlar. Farsçık yapıyorlar. Türkçüklük yapıyorlar ama, islamyet bu konuda herhangi bir engel değildir. Ezilen bir ulusun hak-eşitlik istemesi, adalet anlayışı istemesi ise bir engel olmuyor! Kürtlere biraz adalet; onların diline, kültürüne, ekonomisine ve her türlü sosyal, ulusal gelişmesine biraz özgürlük istenildi mi, bu ırkçılık oluyor! İşte götürece sovenizm tam da budur. Bu tarihte de, günümüzde de oldukça etkilidir. Komünizmin başına gelen de budur. Bu konuda milliyetçilik zaten, sını tanımaz bir sosyal-sosyalizm içindir.

Demek ki, bizim sosyal-sosyalizmle yıllardır mücadele edişimizin bir anlamı vardır. Sosyal-sosyalizm komünizmi tek yönlü ele almıştır; "bunu ezilen ulus kaptırmam", "ezilen ulustan hiç kimse sosyalizm silahıyla ulusal meselelere giriş yapamaz", "bunun tekli bendedir", "bunu elimden aldırın seni mahvederim", "Moskova'ya şikayet ederim", "Avrupa'ya şikayet ederim" diyor ve nitekim etti de.

Zor bile sosyalizm yaratıcılığı, yani bağımsız sosyalizmi uygulayabildi. PKK bu konuda, gerçekten tutarlı yurtseverliği değerlendirmesi iyi yapmıştır. Sosyalizm nedir değerlendirmesi ve ülkeye uygulamasını başlarıyla yapmıştır. Bu oldukça şiddetli mücadelelerle mümkün olmuştur.

Şimdi bakıyoruz ki, ulusal kurtuluş savaşımı en önemli ve sonuç alıcı döneme gidecek, birdenbire "Hizbullah" diye bir oluşum ortaya çıktı. Tarih bu gerçeken işlenilen başımza musallat edilmek istenilen bu "Hizbullah" maskesi altında oluşum nedir? Zaten konuyu tarih sel olarak ele alalımız nedeni de buna açıklık getirmek içindir. Günümüzde çok karmaşık bir durum ortaya çıkmıştır. Reel sosyalizmin çöküşüyle birlikte komünizm hızla gözden düşürülmeye çalışılıyor. Aslında Rus deneyiminin ne kadar komünist olduğu, bugün daha iyi görülmüyor, tartışılıyor. Ne zaman komünizmden uzak düşmüştü? Ne zaman emperyalistleşti? Veya emperyalist özellikleri nelerdi? Bunlar tartışılıyor. Ve reel sosyalizm bugün

etkisini biraz yitirmiştir, özellikle TKP eliyak yaptığı tahribatla tehlike olmahtan çıkmıştır. Yine sosyal-sosyalizm karşı mücadelelerin haklılığı da anlaşılmıştır ve bu mücadelede başarılmıştır. Dolayısıyla bu kalandan gelebilecek tehlike artık fazla söz konusu olamaz. Çünkü bunun mukadelesi iyi verilmiştir ve başarılı olmuştur.

Bu, ikinci milliyetçilik için de böyledir. KDP'ler biçiminde dayatılan ilkel milliyetçiliğin MT'le birleşmiş KDP'çilik olduğunu biliyoruz. Ta 1970'lerde bazı Kürt demokleri eliyak bu dayatılmak istenildi. DDKD, KUK, ÖY vb. bir sürü Kürt grupçuğu eliyak ilkel milliyetçilik dayatılmak istenildi. Biliyoruz ki, halen de Talabani-Barzani eliyak Türk sömürgeçliği, böyle işbirlikçi bir milliyetçilik egemen kılmahtı. Fakat Kürdistan devriminde ilkel milliyetçilik de teşhir ve tecrit edilmiştir. Yirmi yıldır bunlara karşı çok kapsamlı mukadele verildi. Bunların çok çeşitli fraksiyonları ortaya çıktı ama, en temel güçleri yine de Barzani-Talabaniydi. Barzani'ye dayalı Özgürlük Yolu da günümüzde kendisine sosyalist parti diyor. Eklolu o güzeldir. Sömürgeçlik Rızgarı, Ala Rızgarı, KDP, KUK, Peşeng, Kawa ve benzeri adlar altında etkililik olmak istedi ama, bunun esası kökü feodal, aşiretçi güçlerdedir. Ve bunlar bir de Türk milliyetçiliğiyle irtibatlıydılar, özellikle de Türk MT'ile. Tüm bunlar tutarlı yurtseverliği, devrimci yurtseverliği gelişmesini elbirliği ile boğmak istiyorlardı. Partizim PKK bunlara karşı da çok tutarlı bir mukadele verdi. Bunların ağa, şeyh, aşiretçi gürlüğü teşkil etmesi, öte yandan özellikle sosyal temelin emekçi olması gerçektir. 1970'lerin ortalarında itibaren bütün halkı kolay aydınlatmamıza ve bunları tecrit etmemize güdüldü.

Kısaca ikili bir mukadele verildi. Ve bu ikili mukadele hem Türk milliyetçiliği ve hem de Türk ilkel milliyetçiliği Kürdistan halkının içinde oldukça teşhir ve tecrit etti. Biliğindiği gibi, PKK'nın ideolojik egemenliği bu mukadele sonucunda belirlendi. Aynı zamanda PKK'nın güçlü bir

başarı sağlanmadan 15 Ağustos Atılımı'nı ulusal-sosyal düşünülmezdi. Yani ideolojik-siyasi çizginin zararleri aşılma imkanı verdi. Bu temelde savaş 1990'lara doğru gelişti. Yaratıcı sosyalizmin seçkin bir örneği oldu. Yaratıcı sosyalizmin hem Güneyi oldukça etkileyen, hem bölgeyi etkileyen çok seçkin bir örneği ve hem de burjuva milliyetçiliği ile ona dayalı bütün ilkel milliyetçilik gruplaşmaları, yerle yerden bir gelişme oldu. Yine 15 Ağustos Atılımı, sosyal-sosyal grupları, özellikle Türkiye'deki Türk milliyetçiliği dayalı sosyal-sosyal grupları yerle yer ediyordu.

Türk burjuva milliyetçiliğinin karşısında herhangi bir rakıp kalmayınca, yeni bir saldırı aradına ihtiyaç duyuluyordu. Ancak Türk milliyetçiliği veya onun en barbar rejimi olan 12 Eylül faşizminin elinde tüm bu silahlar işlevsiz kaldı. Hiç şüphesiz yeni saldırı silahlarına ihtiyaç bu nedenle vardı. Egemen burjuva milliyetçiliği bu temelde öze savaşı ırmadı. 12 Eylül faşizmi, özellikle onun açık cephedeki çok yoğun saldırlarını yürüttü. 12 Eylül rejimi, Kürdistan'daki öze savaşa sadece askeri araçlarla yürütülen çıplak savaşım vermediğini, ideolojik-siyasi biçimlere de ihtiyaç olduğunu fark etti. Öte yandan PKK'nın da, özellikle ilkel milliyetçiliği işlemez duruma getirdiğini anladı. Sosyalizm maskesi altındaki sosyal-sosyal grupları saldırlar bulundurmada da etkisizleştirdiğini gördü. Bu silahlarla artık PKK'ye karşı savaşılacak yağına yavaşına karşı bunlara dayanarak mesele alınacak yağıni iyi biliyor.

Peki elinde geriyne ne kaldı? Tekrar eski silah! Bir yıllık saldırlar silahına yeniden sıra geldi! Yeni bir ideolojik saldırlar silahı olarak burjuva milliyetçiliği. Kört toplumunun geri özellikleri ve halen bunun olumsuz rolünün devam etmesi; özellikle mezhepler, tarikatlara eliyak Türk halkının çok yitimi parçalanmışlığı; toplumun nitelikli sosyal gelişmeden uzak bırakılması, 12 Eylül faşizminin altında eski Türk milliyetçiliğinin silahı olarak, hatta bütün Türk sultanlık veya ege-

olmuştur. Daha doğrusu, islamyetin Kürdistan koşullarına giriş, devrimci yanından ziyade emperyalist yan ağır basan biçimde olmuştur. Her ideolojik ve hem de ekonomik, sosyal ve siyasal düzeylerdeki islam yeti yayılma, Kürt mili ve sosyal gerçekliğine çok az yer verir. Bu öğelerin önemli bir bölümünü silip süpürmüştür. Ve elbette ki bunun da en başta gelen sorumlusu, Türk egemen işbirlikçi tabakasıdır. Halen de günümüzdeki o işbirlikçi tabakaya baktığımızda kraldan daha çok kralcı, islamcı, Türkiye veya bilmen neci kesimleri bu tarihi nedendendir.

Aynı şey kapitalist milliyetçilik için de söylenebilir. Türklerin egemenliği altında Batı'dan aktarılan kapitalist milliyetçilik Kürdilerde, Kürdiler uluslaştırmada islamyet kadar etkili olmuştur. Türk uluslaştırmasının ikizlülüğünün önemli bir etkeni de kapitalist milliyetçilik. Kapitalist milliyetçilik ideolojisi Türk egemenlerinin elinde uluslaştırmada ikinci önemli bir ideolojik araçtır. Nasıl ki islamyet Kürdüğü bertaraf edilmesi çabalarında ve yine birçok halının silinmesinde bir araç rolü oynamışsa, kapitalist milliyetçilik de özellikle son yüzyıl içinde diğer halkların aleyhine, örneğin Ermenilerde, Rumlarda ve Balkan halklarında, katliamlara tasfiye etme aracına dönüşmüştür. Türk milliyetçiliği eskiden islamyetle halkları katliedip tasfiyeye uğrattırken, bu kez de bunu bu milliyetçilik yapıyor. Anadolu'da bunların kalan araklarını sistemle temellendirdi. Bunun daha kapsamlısını da Kürtlere uyguladı. Özellikle cumhuriyet tarihinde de kapitalist Türk milliyetçiliği, islamyetin dokuz yüzüde yaptıkları tamamlamaya çalışıyor. Islamın ideolojik saldırları aracılığıyla tamamlamayı istiyor. Türk hakimiyetini kapitalist zihniyet aracılığıyla tamamlamayı istiyor ve ikisini birbirleştirecek saldırları geçiriyor. Kört işbirlikçilerini de kullanarak Kürt milliyetçiliğine fırsat verme-

mesindeki rolü nedir? Buna tam bir açıklık getirmek gerekir. Komünizmi de buna dahil edebiliriz. TKP eliyak getirilinen "komünizm", bir Türk ulusalçuk biçimi olarak gelişmiştir. Zaten sosyal-sosyalizm demek, komünist veya sosyalist ideolojinin bir mili şoven yayılma aracına dönüşmesi demektir. Öncelikle TKP tarihi bu anlamda, komünist maskesi altında Türk milliyetçiliğinin hizmetine koşmuştur. M. Kemal'in daha cumhuriyet kurulumadan önce sahte komünist partisini kurmak isteyiş, Türk milliyetçiliğinin nasıl komünizmi bir araç olarak kullanmak istediğini açıkça ortaya çıkarıyor. Adam komünizmi bile komünist partisi adıyla bir milli örgüt halinde aracılığıyla doğrultusunda geliştirmek kullanmak istiyor.

Bir mili komünist parti kurmak aslında iyi niyetli de olabilir. Fakat TKP bir komünist parti olarak çok şoven bir uluşçu, hatta M. Kemal'in düşündüğü milli komünist partiden bile daha uluşçu olduğu için, onu Türk uluslaştırmada çok yalıcı bir öğe olarak kullanıyor. Nitekim TKP'nin M. Kemal'in mili komünist partisinden daha fazla Türk şoven yanları olan bir partide olduğunu, Türk ulusal gerçeğini inkar ettiğini ve hatta kemalistlerden daha fazla, "barbardir", "gericidir", "bastırılmalıdır" dediğini biliyoruz. Yani kısaca Türk milliyetçiliği elinde komünistlik, bir ulusal imha ideolojisi görevini görmüştür. Komünizmin enternasyonalizmi yanının olduğunu da biliyoruz. Komünizmin ulusal eşitliğinin, ulusal adalet ve hak eşitliğinin milli gelişmeye doğru yansımaları gerekirken, -örneğin Sovyetler Birliği'nde sınırlı da olsa bunu uygulaması bir federasyonun ortaya çıkmasını yöne açarken- Türkiye'de tamamen, "Kürtler yoktur" sonucuna götürmüştür. Bazi istisnalar, nen genel kuralı değiştiremeyeceği ise açıktır.

Böylece şunu görüyoruz: Komü-

Hizbullahçılık için en gerçekçi bir tanım şudur:

Tarihi olarak milli inkara götüren egemen islamcılığın olumsuz yönleriyle yabancı egemen sınıflara uşaklık, işbirlikçilik eden Kürt egemen sınıflarının çıkarlarının sarsılmasıyla, Türk milliyetçiliğinin veya bunu maskeleyen komünizm maskeli sosyal-sosyalizm etkisini gittikçe yitirip yeni bir ideolojik saldırlar silahı olarak tarikatçılık, mezhepçilik kullanma düşüncesiyle ortaya çıkmak istediği, PKK'ye oldukça karşı ve vurucu temelde örgütlediği, silahlandığı, Kürdistan'daki o eski dayanaklarına, işbirlikçilerine sosyal taban işleri gördürmek istediği yeni bir oluşumdur.

siyasi doğrultuya gitmesi de bu ideolojik mücadelelerin başarılması temeline göre gerçekleşti. Dolayısıyla 1980 sonrasında, gerillaya doğru askeri amaçlara yönelmeye çalıştığımızda, karşımadık ister sosyal-sosyalizm ister ilkel milliyetçilik olsun, Türk milliyetçiliğinin çok çeşitli biçimleri cevabını almış ve geliştirilmiş olarak sürece adanmış atık. 15 Ağustos Atılımı, çizgimizin ideolojik ve siyasi temelde bu akımlara karşı başarıları omayla gerçekleşmiştir. Hiç şüphesiz bu tarihi adımı aynı zamanda diğer birçok cabaların ürünüdür ama, bu ideolojik

menlik rejimlerinin silahı olan dini getirdi. Bu dini bir kez daha kullanılmı, dediler. Zaten Özal'ın tarikatçılığı, Evren'in dinçiliği bu nedenle anlamsız değildir. Böylelikle Türkiye bir atılım kazandırılmak isteniyor. Bu eski ideolojik silahla sarılma anlamına geliyor. Sonuçta bidetiziz gibi, 12 Eylül döneminde tarikatlarla olağanüstü işi gösterildi. Mali destek sunuldu. Bu konuda özellikle Sünni'nin desteği alındı. Sözde biricik din adamı masası bağlandı. Görüldüğü gibi Batman, Diyarbakır, Urfa, Silvan gibi tanınmış Kürt şehir merkezleri, tarikat yuvalarına doldu-

nuldu. Bu iş nasıl yapıyor? Yedi yaşındaki çocukları pansiyonlara alıyorlar. Onlara gece-gündüz o dogmalar ezberletilerek, kendi usul-toplumsal gerçeklerini inkar ettirmek için ne lazımsa o yapıyor. Ne bir genç, ne bir çocuk bırakılıyor. Tipki Osmanlı dönemindeki Yenice-i Ocak'ın yedi yaşındaki hristiyan çocukları zorla ve özel alınarak müsülmanlaştırılıp sultanın emrine veriliyorsa, bu dönemde de bütün Türk çocukları alınıyor ve böyle tarikatlar eliyle kendi usul-toplumsal gerçeklerine ihanet ettirilip bir hain olarak yetiştiriliyorlar. Bu daha önce Dersim katliamı sonrasında da gerçekleştirildi. O zaman bunu kemalizm, katkısız Türkçülük için yaptılar. Bütün çocukları aldılar, çok iyi bir Türkçe eğitiminin geçirdi. Dersim katliamı sonrası, yeniceyi ocaklarını geri de bırakan bu uygulamaya toplanan çocuklar, Türkiye'den başka Türkçü olarak yetiştirildi. Bugün hala bunlardan bazıları bakandırı, generaldir. Dört dörtlük Türkçüdür. İşte tüm bunlar ilhamı sonrasında okullarda yoğun asimilasyonu ürünü olarak gerçekleştirildi.

Tabii diğer yerlerde böyle aşırı bir Türkçülük bugün tutmayacak. Özellikle daha önce Kürdistan alanlarında, hele özellikle de PKK'nın yapıldığı, ulusal bilinç, uyanık ortamında. Dersim'de olduğu gibi dört dörtlük Türkçülük tutulamazdı. Peki bu neyle tutuldu? Bu sefer Türk milliyetçiliği silahıyla değil, ulusal-toplumsal gerçekleri ters işlev gören islami eski yöntemlerle, sapırmış tarikat ve mezhep yöntemleriyle geriye kalırları yönetmek, değişik bir biçimde Türkçülük, Türkçülüğün emrine sokmakla tutulması düşünüldü.

Şimdi yine bazı din ekolleri ortaya çıkmışlar ve bunlar bir sürü de dergi çıkarıyorlar. Bu ekollerin adları önemli değil.

Ote yandan en gözükara bir örgüt olan Hizbullah'ın yapı. Sözde islamıyetle ilişkili yoktur, ulus farkı da yoktur deniliyor. Belki ulus da yoktur onlar için diye, bu katillere ya da gözükaraşunu şunu soralım: Sen hangi dille saldırıyorsun? Sen hangi kılıcıyla saldırıyorsun? Senin parayı nereden geliyor? Senin yaşamın ne usul ve nereden örgütleniyor? Hangi usulün çerçevesinde tüm bunları yapıyorsun? Bu saldırganlığınla, bu mağnılla, bu sosyal yaşamınla, bu kültürel yaşamınla, o din ve diğer gerçekleriyle sen hangi usulün çerçevesinde? Ondan sonra kalkıyor kırk yıl dikorsun! İrklığın en büyüğü sen yapıyorsun!

Evet, sosyal-sosyalizmin daha büyük bir irklilik, iletir faşizmin irklığının daha gözükara bir irklilik karşı karşıyayız. Rusya'da da Karayüzler irklığı vardı. "Hizbullah"ın da böyleleri Karayüzler irklığını tam ispatlayacağı, gerçekliğini netçe ortaya koyacağı. Tarikatların arasında da Karayüzler nitekliliği olanları olduğunu ve bunların da Türk irki örgütü olduğunu söyleyebiliriz. Çünkü bunların da ulusal inkarlığı çok gözükaradır. Durumları kemalist aydınlarla benzeşir. Örneğin aydın kemalist şovenidir ama, biraz bilinçlidir. Bir ilhan Selçuk kemalist fakat, Kürtleri tam inkar etme gereğini duymaz. Ama bu tarikatlarla bakalım; tarikatçı şovenistlere bakalım; Dört dörtlük Türkçüdür. Her bir azgın bir Türkçüdür. Kürtlüğü bile ağzından almazlar, Türkçülüğü gözükara yaparlar, hem de bu kelimeyi amandan bunlar yaparlar. Kürt denilince, "bu irklilik" derler. Herhangi bir ölçüyü gözönüne getirmeden basarlar yargı. Gözükara irklilik işi bu oluyor.

Demek ki ortada bulunan tarikat-

Eğer islamin bir devrimci düz varsa, onu da en iyi biz temsil ediyoruz. Hiçbir tarikatın söyleyeceği, hiçbir mezhebin söyleyeceği iki kelime bile yoktur. Onlar bu konuda iki kelimenin bir savunucusu bile olamazlar. Çünkü o tarikatlar, o mezhepler Kürt halkını sırt üstü bırakmışlar, bu halkı yalnız bırakmışlardır. Hatta o mezhebin fakir üyelerini, tarikatların fakir üyelerini bile en dayanılmaz yaşam koşulları için yönlendirmiş ve eğitmişlerdir. Dolayısıyla onlara da söyleyecekleri tek bir sözlere olamaz.

lara islami tarikatları dememiz yerine, islami maskesi altındaki gözükara, yüzükara veya kendisi kara, kısaca Karayüzler Türk şoven örgütleri dememiz gerekir. Bu gerçekten de böyledir. 12 Eylül faşizmi, tarikatlarla can-kan ve para veren bir rejim midir? Evet. Onlar örgütleniyor bu rejim midir? Evet. O halde Nakşibendî, Süleymanî, Nurdulları kaynağı belli değil mi? Hepsinin para kaynağı bu rejim veya karalık güçler mi? Türkçe Türkler, Araplar Araplar, Farslar İran veya solcuyla bilim namah güçler bu parayı ne veriyorlar? Çok mu idareciler yanal?

Orta yerde iskeneler var, bir ülkenin harabe haline gelmesini var, bir halkın dininden, dininden, kültüründen tutulur her türlü değerlerini soykırımları var. Niye buna para yok? Niye buna yardım yok da ulusal inkarlar, milli gelişimin hanierine bu kadar para var? Sen Arap diyile en büyük üstünlüğü tasarlarsın, sen Fars diyile en büyük üstünlüğü tasarlarsın, sen Türk diyile ulusçuluğu, hem de en güçlü ulusal özellikleriyle her şeyi kendine bir hak olarak görürsün ve bunu bir gelişme ögesi olarak yaşarsın, ama Kürtlülük söz konusu olunca bu irklık oluyor! Bu konunun kullanılması bizzat böyle gerçekleştiriliyor ve 12 Eylül rejimi bu konuda bir adım da attırdı. Evren ve Özal'ın kendileri bunu özlüklü ettiriler, tarikatları ortaya çıkardılar. Çok sayıda sahte tarikatçı, piri ortaya çıkardılar. Bu sadece sınırlı değil, aleveiki için de böyle yapıldı. Bir yığın sahte aleli dedesi ve derneği, bir sürü sünni nakşi tarikat bizzat bunlar tarafından örgütlendirildi. Bunlar yurt içinde örgütlendirildi, yurt dışında örgütlendirildi.

Ve hepsinin açıkça söylediği: kısaca söylediler: "PKK'nın ulusal kurtuluşu hamlesini bastırmak için Güney'de nakşi tarikatlığını, Kuzey'de alevisiği örgütleyelim. Güney'den koparamadık, Kuzey'den koparamız, Kuzey'de engelleyemeyiz, Güney'de engelleyelim" diyorlar. Bu konuda özel bakan bile oluşturdular. Özal döneminde Kürdistan'daki en büyük nakşi Abdulkadir Aksu ve sülae çevresiydi. Onu işçileri bakanı yaptılar. Bugün de sosyal-demokratlardan ve aslen Dersimli olan Mehmet Moğutay adlı şahsı bakan yaptılar. Özünde sosyal-demokrat kişi, emekçilerin hakkını-hukukunu arayan adamdır ama, Mehmet Moğutay'ı özellikle sahte alevisiğin etkililiği başta İstanbul'da, Anadolu'da geliştirmek için, yani emekçilerin safından alevi etkililiği istismar etmek için bakan yaptılar. En üst düzeyden en alt düzeyde kadar buna benzer bir sürü çekiş bekesi hareketle geçirdi. Devrimci ulusal kurtuluş, demokratik savaşa şovenizmi egelemek kılak için, ellerinden ne geliyorsa onu yapıyorlar. Fakat 12 Eylül döneminde bunlar açık yapılmış bile bir, onlar fazla ciddiye almadık. Onların dilindeki tarikat ne oluyor, alevisiği de ne oluyor?

Alevisiğin eğer bir devrimci özü varsa, onu en iyi biz temsil ediyoruz. Eğer islamin bir devrimci özü varsa, onu da en iyi biz temsil ediyoruz. Hiçbir tarikatın söyleyeceği, hiçbir

mezhebin söyleyeceği iki kelime bile yoktur. Onlar bu konuda iki kelimenin bir savunucusu bile olamazlar. Çünkü o tarikatlar, o mezhepler Kürt halkını sırt üstü bırakmışlar, bu halkı yalnız bırakmışlardır. Hatta o mezhebin fakir üyelerini, tarikatların fakir üyelerini bile en dayanılmaz yaşam koşulları için yönlendirmiş ve eğitmişlerdir. Dolayısıyla onlara da söyleyecekleri tek bir sözlere olamaz. Başta ben iddiamız buydu ve bu temelde sözlü fazla uzatmadan onların üzerine gidiyoruz. Bu nedenle de her tarikatın, her mezhebin insanı; sapırmış, düzene bağlanmamış her insanı hızla safımızdan çekelimiz ve ciddi bir zorlukla da karıştırmadık.

Özellikle 1980'lara kadar bu böyle gelişti. 1990'lardan sonraki serhildanlarla ve gerillanın biraz daha gelişim göstermesiyle birlikte, durumlar da değişti. Kürdistan topyekün olarak PKK'nın egemenlik sahası olmaya doğru gitti.

Bunlar şunu görüldü: Yüzyıllardan beri halk oldukça aldatarak, mezhep adına, sultanlık adına, cumhuriyet adına, tarikat adına muazzam çıkar sağlayabiliyor. Nakşi şeyhleri'nin bazıları burulara kadar geldiler. Öyle bir yapı oluşturmışlar ki, yüz bin üyeye sahip olduklarını söylüyorlar. Her üyeden alacakları paralar milyarlar yapıyor. Evet beş-on milletvekili, birkaç bakanları var. Aslında bu bir anlamda resmen devlet ortaklığıdır. Onlara karşı tavır alınması durumunda, bunlar elden gidiyor ve bu nedenle devletle kapılmışlar.

Ote yandan alevisiği de Avrupa'yı sarıyor. Bir sürü şeyidin, dedenin, piri'nin bazı çıkarları karşı tavırdan dolayı sarılıyor. Bu akım la oralara kadar devletle de yardımla taşınıyor. Daha bir sürü başka tarikatlar vardır. Her bölge, her vilayet bir tarikatın etkisi altına çekiliyor. Bunlar almslar etrafına bir yığın insanı, onlara afyon ve zehir içiyorlar ve istelik bunları neyi içtiklerini farkında bile degiller. İçtiklerine "cennet suyu" diyorlar. Adeta. Egemen güçler, bu şekilde kendinden geçmiş bir insanları tamamen tanımaz hale getiriyor. Ve onlara en kırık yamaları bile getiriyor. Neymiş şeyhin kerametymiş! İşte onları bu kadar rezaletle kadar götürüyorlar.

Bellirtiriz bir bir çocuk daha bırakmadık. Tümünü böyle köredesince, onlardan en fanatik kişilikleri ortaya çıkardılar. Ve rejim tüm bunları yapıpattan sonra, yeni bir hamlenin gereğine inandı, insanları bacağına yeni bir hançeri daha böylece sapladı.

İran devrimi de aslında 1980 sonrası bir devrimdir. İran, gerçekten islamiyetçi yabancı egemenliğine karşı bazı özelliklerini kullandı ve tavır geliştirdi. Bununla ezilenlerin temsilcisi misyonuna soyundu. Bu tavırları İran'da devrim de yaptı. Devrimle Ortadoğu'du oldukça da etkiledi; Türkiye'de de etkiledi. Türkiye ile ilişkilerinde çekilgi yeni daha ağır basıyor. 1990'lara kadar olan süreçte Özal'la ilişkilerinde yoğun çekişikleri vardı. Öyle oldu ki, İranlı temsilciler, "Antikabir çekmeyiz, Mevlana'yı ziyaret ederiz" de-

diler ve bunu yaptılar da. Bunu hem de başbakan düzeyinde yaptılar. Türkiye bu davranışa bile kabul etmek zorunda kaldı. Öyle anlaşılıyor ki, İran'ın bu yönlü bazı tavizler verirken, bazı şeyleri yavaş yavaş Kürdistan'da kullanmaları hesaplarını da yaptı. Şunu söylemek istemiyiz: "Kürt ulusal kurtuluşuğunun için de, benim için de bir tehliktir. İslam devrimi Türk milliyetçiliğine ve kemalizme karşıdır fakat, Kürt ulusal kurtuluşu Kürdistan'da boy atarsa İran için de tehlike olabilir. Bu tehlike sadece benim için bir tehlike değil, sizin için de bir tehliktir."

Türkiye bunu Araplara da söylüyor. "Kürt ulusal kurtuluşu hepimiz çıkarımıza ters doğur" diyor. TC temsilcileri Suriye'ye gittiklerinde de bunu söylediler. Türkiye Irak'la da bu konuda sürekli ittifak halinde.

İran'la olan ilişkilerinde TC, İran devrimine birlikte durumu değerlendirerek, koşullu bir durumu yaratmaya çalıştı. Ama İran, devrimci bir güç olması nedeniyle PKKY'ye görmeye ve bazı ilişkileri yönetmeye çalıştı. Ama İran, devrimci bir güç olduğunu görür görünmez, onu kendine daha fazla çekti. TC, İranlı temsilcileri, Konya'da bulunan en büyük Fars filozof ve mezhepsiz Mevlana'yı siyasi anlamda ziyaretini kabul etti. "Atatürk'ün mezarına gitmeye bilirsiniz", "Kemalizmi benimsemeye bilirsiniz" diyerek taviz üstüne taviz verdi. Ve daha bu durum Türkiye'de büyük bir tartışmaya da yol açtı.

Bu ilişki ve çekişmeler belli bir süre

Azeri vardır, şialık vardır. Bu temelde binlerce öğrenciyi örgütleyerek İran'ı yolladılar. Fakat aslında gönderdiklerini hemen hepsi polis patentlidir. Sözde Kuzey'den bir sürü alevisi, şia mezhebinden insanı yolluyorlar. Kısaca bir örgütlenme çalışması yaptılar. Güney'de de nakşileri örgütlediler. Bunların birleşik hareketi, özellikle de maddi çıkarları darbelince, harekete geçtiler. Aslında bu durum çok önemli.

Her gün gelen yeni haberler vardır. "PKK bizzat bu kadar saldıracı istiyor, bu kadar para istiyor, veremeyiz" diyorlar. Ve hemen ardından bunların dincilikle olan ilişkisi, hizballılıkla olan ilişkisi belirleniyor. Buna yeni bir teminat, koulma aracı olarak ele alıyorlar. Böylece içgüç çıkarlarını savunma gereğini duyuyorlar. Bu konuda defalarca değerlendirilmiştir.

Hiç şüphesiz İran İslam Devrimi, kendi ideolojik pozisyonunu sürdürmek ister. İran halkının sınırlı da olsa bir anti-emperyalistliği vardır. Hala en kendi devrimini yamık istiyor. Bunun aslında olumlu yönleri de vardır, olumsuz yönleri de vardır. Ama İran tüm bunlara rağmen milli gelenekleriyle uygun olarak islami devrimini kendi milli gelişmesini, kendi mezhebi gelişmesini bir araç olarak kullanıyor. Başta Kürtler olmak üzere, diğer tüm ulusların milli gelişmesini fazla gözönüne getirmiyor. Kürtlerin çoğunluğunun sünni mezhebi niteklili olması, şialığın bizzat daha baskı gücü olarak kullanılmaya yol açıyor. Bu yüzden ortada bir çekilgi var. Türk milliyetçiliği bu çekilgiyi, özellikle PKKY'ye karşı kullanmak istiyor. Ne kadar buna kullanabilir, belli değil veya bunun nasıl kullanıldığını fazla kanıt yoktur denilebilir.

Ama, hizballılığın bir kolıyla İran'ı dayanmak istediği açıktır. Tümünde İran'la bağlidi demek ise doğru değildir. Özellikle son yıllarda ortaya çıkan gerçeklikten anlaşılıyor ki, hizballılığın genel polis mekizleriyle, yerli tarikat merkezleriyle

Reel sosyalizmin çöküşüyle birlikte komünizm hızla gözden düşürülmeye çalışılıyor.

Aslında Rus devriminin ne kadar komünist olduğu bugün daha iyi görüldü, tartışılıyor. Ne zaman komünizmden uzak düşmüşür?

Ne zaman emperyalistleşmiştir?

Veya emperyalist özellikleri nelerdir?

Bunlar tartışılıyor. Ve reel sosyalizm bugün etkisiz

biraz yitmiştir, özellikle TKP eliyle

yaptığı tahribatlar tehlike olmaktan çıkmıştır.

Yine sosyal-şovenizme karşı mücadelelenin haklılığı da anlaşılmıştır ve bu mücadele başlanmıştır.

sonra, özellikle Kürdistan'da tarih boyunca asiriçlik yapmış ağa, şeyh ve aşiret reislerinin çıkarlarını darbelemeye ve onların etkilerini sınlamaya başlanınca ve olanda kalmaları durumuyla yüz yüze gelince TC, yeni yönlemler içine girdi. Bu çevreler eskiden de zaten sömürgeci rejimlerin işbirlikçileriydi, rejimlerin adamlarıydılar. Kesinlikle sıkışmışlardı ve korunmak için çareler arıyorlardı. Ardından ihanetlerini cesazını arıyarak ödemek için bile olsa, tarikatlarla sandıkları buldular. Çareyi dincilikte aradılar. Bu silah zaten yüzyıllardan beri kullanyorlardı. Hatta Arap ülkeleri, Suriye'ye geldiklerinde, bu işbirlikçiler, "Biz Araplığı temsil ettik" dediler. Irak'a halen de gidiyorlar, İran'daki eski tarih değerlerini bahsediyorlar. Çünkü İran'da çok sayıda

ve en başta da Olağanüstü Hal Bölge yönetimiyle ilişkisi vardır. Kısaca Türk sömürgeci rejiminin kurumlarını, emniyet teşkilatına bağlı olduğunu görüyoruz. İran, ideolojik yayılım aracı olarak belki etkisini kullanmak istemiyor, fakat onun bu durumun buluriliyeği vardır. Belki de İran kullanılmaya çalışılmıştır. Bu konuda gerçekleri daha iyi tespit etmeye ihtiyacı vardır. Hizballılığın yerli işbirlikçi çevrelere bağlanı çok somuttur. Hemen şunu belirtmek ki, hizballılığın için en gerçekçi bir tanım şudur: Tarihi olarak milli inkara götürülen egemen islamiçliğin olumsuz yönleriyle yabancı egemen sınıfı arasında uşaklık, işbirliklik eden Kürt egemen sınıfların çıkarlarını savunmasıyla, Türk milliyetçiliğinin veya bunlar maskelenen komünizm maskeli sosyal-şovenizmin etkisini giti-

tiğe yitip yeni bir ideolojik saldırı silahlı olarak tarikatçılığı, mezhepçiliği kullanma düşüncesiyle ortaya çıkarmak istediği, PKK'ye oldukça karşı ve vurucu temelde örgütlediği, silahlılandırı, Kürtistan'daki o eski dayanışmaları, işbirlikçi ideolojisi taban işleri gördükçe istediği yeni bir oluşumdur. Evet böyle bir oluşum olarak değerlendirebileceğimiz bir olaydır. İşte böylelerine bir tarih temelde İran kullanılmak istenmiş olabilir.

Kürt işbirlikçileri ise PKK'den oldukça zarar görmüş olan veya PKK'yi kendi sınıf düşmanı olarak gören ve hattı ulusal yönden de hakim ulusun uşağı ulusiyenden de hakim ulusun uşağı ulusiyen yapan ve hakim ulusun daha çok hakim ulusu geçiren kesimlerdir. Yani, Kürtüğe ihanet etmiş, hakim işbirlikçi çevrelerin son çıkar umudu ve en başta da belirleyici olarak Olağanüstü Hal Bölge yönetiminin son bir-iki yıl içinde özenle örgütlediği bir özel savaş, bir kontra girişimdir. Hiç şüphesiz, bu hizbulahçılığın içinde saamı olanlar, müslümanlar diyenler vardır. Müslüman devrimine inanmış olanları vardır. TKP'de samimi komünistlerin varlığı olduğu gibi, bir islam devrimini gerçekleştiren isteyenler de vardır. Bir Hikmet Kivimci'den TKP adlı bir "komünist" partisi'nden idi. Kivimci'nin 1930'larda Kürtistan üzerindeki yazı. Ama bu istina, TKP'nin sosyal devrim niteliğini ortadan kaldırmadı. Demek ki aynı şey, yani iş-samimi müslümanların olması Hizbulah'ın özel savaş örgütünün emrinde bir alet olması ortadan kaldırmıyor.

Şimdi bazı hizbulahçıları diyebilir ki, bize bu kadar haksızlık yapılır mı? Biz bu kadar yarı değerlendirebilir miyiz? Biz de objektif gerçekliğin utanç olmaları için, bunlara şunu söyleriz: Sizi kim çok hayalci, sapırmış bir düşünce ve yarıncı vardır. Bizde bile böyle çok sayıda insan vardır. Onlara şunu söylemek gerekiyor: Dinin tarihini biliyor musunuz? Dinin ulusal ilişkileri biliyor musunuz? Dinin Kürtlik üzerinde nasıl kullanıldığını biliyor musunuz? Kürtlerdeki mezhep tarikat gerçekliği nedir biliyor musunuz? Rejimle devlette dinin ilişkisi nedir biliyor musunuz? Hakim ulus gerçekliğiyle, sömürgecilikle ilişkisi nedir biliyor musunuz? Ve bizzat islam devrimci kendini biliyor musunuz? Bütün bu sorulara cevap verdikten sonra, samimi müslümanlar doğruya yakın cevap bulabilirler. Ve o zaman neye alet olduklarını, nasıl kullandıklarını da kavrayabilirler.

Unutmayalım saldırgan, katli olarak kullananların çoğu çocuk. Bu son dönemlerde arkanın kurşunlayanların hepsinin yaşı 15-20 miş. Beyinleri kesin yıkanmıştır. Tümüne cennet müjdesi kesin verilmiştir. Ceplerine de bol miktarda dolar konulmuştur. Bunların bu yaşta müslümanlığı köklü öğrenmeleri mümkün müdür? Bizim bu anlatığımız çerçevede bile 15-20 yaşındaki çocuk müslümanlığı nereden öğrenecek? Bu çocuk işsiz-güçsüzdür, çulsuzdur. Kürtistan'da muazzam bir işsizlik vardır. Zaten devletin kendisi, "Onbeşbin kişiye iş veremez" dedi. İşte vermediği iş! Böyle işsiz, lümpen kesimlere verdiği iş! İşte iş verdikleri yerler! Yalnız vurulabilen gücünü yaratılabilecek işin müslümanlığı, "Vurursan muahitsin", "Ölürsen şehitsin", "Cennet seni bekliyor" biçimde anlatırmış. "Dünyada da seni para bekliyor" demistir. Adam bakıyor, hem ölürse yeri yitir, hem de bu dünyadığı yeri yitir. Bir de polis ona yarımcı oluyor, silah da veriyor. Eskinin sıradan, bir sigara parası, bulamayan tipi parayı, silah yardımı, polis himayesini görürse hiç durur mu? Durmaz ve "al

git şunu vur" denilirdiğinde gider vurur. Ve nitekim her gün binlerce insaniyle çok sayıda yurtsever insan el-düroyolar. Olay budur, müslümanlık ise bunda tamamen bir kilitir.

Eskiden ideolojik temelde saldırırdı. Sosyal-siyonizmin de etkisi bundan zaman zaman şiddetle bürünü. Biz de onlara şiddetle karşılık veriyor. Bu, büyük tartışılmalara da yol açtı. Yine, Kürt ikel milliyetçiliği de bizimle ideolojik mücadele halindeydi. Bu da zaman zaman şiddetle bürünü. KUK örneğinde olduğu gibi, biz de şiddetle karşılık verdik. Bu sahte mezhep ve tarikatlarla da mücadele, aslında uzun süredir ideolojik düzeyde yürüyordu. Fakat şimdi bunlar silaha başvuruyorlar. Belli ki şiddetle karşılık vermeye devam edecekler. İşin niteliğini çok iyi gözönüne getirmek gerekir. Bu silahlı kullanan hizbulahçı, yani faaliyette bulunan genç, Hizbulah kelimesini bile bilmez. Çünkü Arpaça bir kelime. Onu o an ilgilendiren aldığı para, silah, sağduyu itirbat, destek ve hayırdır. Dolayısıyla çok köklü bir aydınlatmaya da ihtiyaç vardır. Büyük bir tuzak, büyük bir oyun atıyor bunlar. İçinde de 7 yaşıdan itibaren beyinleri yıkanan gençler alınmıştır. Ve tepede de MIT'n, Türk özel savaş sisteminin emrinde din adamları vardır. Hem de filozoflar, din adamlarıdır bunlar. Osmanlı sultanlarına da tarih boyunca ulu gösteren din adamları değil miydi? Şimdi de TC'nin saldırılarına ulu gösteren din adamları vardır. Mesela o sahte Adnan hocaları nasıl meydana çıkarıyor? Özellikle zengin çocukların uyuşturucular. Son dönemlerde Kürtistan'da hareketle geçiren nakış şeyhlerinin tümü müslüme eğitim ve kendine göre bilmişlerdir de. Her şey bilirlir, fakat çikarlarına ölümüne bağdılar. Çikarları da esas olarak devletten gelir.

İstendirmek istenen yeni Karayüzler, yeni faşist hareket bu temeldir. "Allahın partisi" adını kulanması yüce terimlere, halkın ilgi gösterdiği deyimlere sınıgırmak sadece. Bu her dönemde böyle olmuştur. Bu güçler en iyi isimleri kendilerine takarlar, işin en iyi teorisini yapırlar ama, dediklerini tersini yapırlar. Her zaman en iyisimleri altında ters işler yapılmıştır. Bunların da yaptığı böyle bir yutturmacıdır.

Bu güçlerin gerçek islamiklik alaka-sı yoktur. Hizbulah'ın Allahla, islamiklik da hiçbir alakası yoktur. Bu

Bu son dönemlerde arkanın kurşunlayanların hepsinin yaşı 15-20 miş. Beyinleri kesin yıkanmıştır. Tümüne cennet müjdesi kesin verilmiştir. Ceplerine de bol miktarda dolar konulmuştur.

Bunların bu yaşta müslümanlığı köklü öğrenmeleri mümkün müdür? Bizim bu anlatığımız çerçevede bile 15-20 yaşındaki çocuk müslümanlığı nereden öğrenecek?

kelimeler bunların ağızda bir balık olası, bir yem olası gibi işlev görmektedir. Belli biraz sal gençleri bunlarla aldatırlar. "Bizim parti Allahın partisidir", "Biz Allah adına savaşıyoruz" kanısına varırlar. "Ölsek cennete gidecek, yaransak gazız" diyecek duruma gelirler. "Hiçbir şey olmasa da iş yaşamız biz bekliyor" diyebilirler. Ama bu bir ideolojik aldatmadır. Kendi halkının, kendi tarihlerinin duvarı nedir? Bunlar gerçekle neyi istiyorlar sorusunu epyorduk. Ama herhangi bir haber yok onlardan. Bazıların ise bunun iyi olmadığının haberi var ve çok izliyorlar. Ama cinayetleri işleyenlerin devletten çikarları vardır. Çikarları Allahdır, imandır onları.

Ve böylelikle denilebilir ki, Kürtistan'da sol adına hareket eden hain

isimiyeti de kullanamaz mıyız, Kürt halkının dini duygularını istismar edemez miyiz, tarikat olduğu gibi gülmünde de bu yöntemle sonuç alamaz mıyız, soruları kendilerine yönelterek üzerinde yoğunlaşıyorlar. Bu sorulara verdikleri cevap işte bu Hizbulah saldırısıdır. Onunla biraz yurtsever kalletmek, halkı biraz kafa karışıklığına itmek istiyorlar. Polisin elinde Hizbulah bir iktidar savaşı mı veriyor? Hayır, iktidarın elinde basit bir savaş pıyonudur, karşı-devrimci bir savaş pıyonudur. Bunlara soruyoruz: Cenneti polis

onların çok bilinci olarak siyonizmin üçünü koldan pıyonu olduklarını kesin söylemek zorundayız. Onların anti-siyonistlik, anti-kemalistlik, anti-emperyalistlik asla alakaları yoktur. En büyük anti-emperyalizm, en büyük anti-siyonizm, PKK'nın yönlenirdiği harekettir. Bu çok açık. Her gün savaşıyoruz, onlarca savaşımcı kahramana direnerek şehit düştük. Bu anlamda ismiyati-ti de savunun PKK'dir. İslamiyet, islam halklarının düşmanlarına karşı savunun PKK'dir. İslam halklarının düşmanları bugün çok bellidir. Bunlar emperyalizmdir, onun uşağı olan kemalistler, siyonistlerdir. Onlara karşı da her gün dişe diş acımasız savaşı veren de PKK'dir. Hizbulahçı şeffler, hiçbir zaman böyle bir savaşı geliştirmişler midir? Gelsinler savaşıcağız desinler, biz silahımız onlara verelim. Biz bunlara çağrı yaptık, gelsinler birlikte kemalizme, siyonizme, emperyalizme karşı savaşı verelim. Silahları, paraları yoksa biz verelim. Varsalar, dağıları bir bölümünü onlara verelim. Dürüst yurtseverlere saldırdı katledecekler, faşist kuvvetler var, çok eleştirirdikleri bir sürü emperyalist veya siyonist var, onlara saldırırlar. Bir sürü emperyalist güç var. Madem "emperyalizme karşıyız" diyorlar, biraz dürüst olsunlar. Ama bütün bu konulardaki sorunlarımız ve çağrılarımıza tek bir cevap, bir ses bile yok. "En büyük kafir PKK'dir", "Tek tehlike PKK'dir" diyorlar. Bunun anti-emperyalistlik ne alakası var? Gerçekler o kadar çok açık ortadadır, mızrak çuvala sığar mı hiç?

Aslında bizim bu gerçekleri bu kadar hatırlatmamıza da gerek yok. Biz bu çocukların veya bu iş yönlen-direntlerin ne durumda olduklarını, bu dünya koymaya çalıştık. Halkın kafasını biraz karıştırmaya çalıştıkları için, biz halkı aydınlatmak amacıyla, yine biraz da kendi safımızda, Türk milliyetçiliğine ortaya çikarılan bu sahte, oldukça tehlikeli kara oluşumu doğru değerlendirmeye tabi tutmak amacıyla tüm bunları belirtiyoruz. Hiç şüphesiz, bu yeni saldırı, karanlık güç, Karayüzler hareketi hızla tecrit ve teşhir olacaktır. Daha şimdiden en çok güvencikleri alanlarda bile kesin bir tecrite uğramışlardır. Halk artık bunları linç etmeye kadar gidiyor. Belli bir çabada, özellikle halkın daha da artan mücadelesinden sonra, bunların girecek delik bile bulamayacaklarındın eminim. Zaten daha şimdiden hepsi kaçış halinde. Renklerini, kılık-kıyafetlerini değiştirerek saklanmaya çalışıyorlar. Herde bu fırsat da bulamayacaklardır belki.

Biz bunların samimi olanlarına şunları söyleriz: Ağzınıza aldığınız ismiyelin, devrimin adaleti nedir, bunu iyi öğrenin! Yine İran devrimini nedir, hain hali nedir, bunları iyi öğrenin! Bu lafla omlu, yemlemler ol. Lafla bunları söyleyeceksiniz ama, polisten silahı, ağababalarınızdan bol bol para alıp, sözümleri kafiyele mücadele edeceksiniz! Kendinizi bu biçimde aldatıyorsunuz! Bu sizin için çok tehlikeli bir uyaştır. İyi düşünün, elinizde hiçbir savunma aracı yoktur. Hiçbir gerekçeye kendinizi iyi kelimelere bile sanamazsınız. Böyle devam ederseniz tarihin en lanetli güruhu olarak adlandırılmanız kurtulamazsınız. Bir an önce, özellikle fazla çikara bulamamış olanlar hızla kendilerini affettirecek tüm ve davranışlara girmelirdir.

Özellikle İran'ın kullandık isteniyere çağrı yapıyoruz: İran'ın hain bazı anti-emperyalist, anti-siyonist özellikleri vardır. İran'ı da söyleriz, bu temelde kendinizi ters düşmek istemiyorsanız, varsa himayesi altında mı kuracaksınız? "Allahın partisi" polisini, hem de kemalist polisini, özel timin yardımını himayesi sayesinde ni amaçlarını gerçekleştirecek, cennete gidecek veya bu dünyayı cennete çevirecek? Polis hangi rejimin hizmetindedir? Açık ki, siyonizmin hizmetindedir. Bunlar çokça anti-siyonist görünürler, ama mevcut rejim ismizden daha ziyade siyonizmi temsil ediyor. İsrail Cumhurbaşkanı Herzog ne söyledi? "Siz Kürtlere ne yapıyorsanız biz onaylız, siz de biz Arapları, Filistinlilere ne yapıyorsanız onaylım" dedi. Evet, Herzog Kürtlere yönelik böyle bir saldırı düzenledi mi? Ya saldırdı? Herzog'un emri ile Türklük yürütümü mü? Veya siz Türklüğü, polis emrinde bir saldırı pıyonu değil misiniz? Ve bu anlamda emperyalizmin uşağı

Şu denilebilir: Tabanda aldatılmış gençler, tepede ise sözümleri din adamları, tarikat reisleri birleşerek böyle bir ideolojik saldırı hareketini, silahlı saldırı hareketine dönüştürmüşlerdir. Belli güçleri sınırlıdır. Ve böyle fazla etkili olamayacaklardır. Ama yine de arkanınla böylelerine bir tarihi temel, sosyal bir temel ve en önemlisi de Olağanüstü Hal Bölge yönetiminin özel savaş yönetiminin iyi desteği vardır. "Yur, ben seni himaye ederim" denilmektedir. Nitekim şimdi bunlar Silvan'da, Batman'da Diyarbakır'da polislerle çok kola yürüyorlar. Açık ki özel savaş yönetimi onları satın alıyor ve "yakalandığını zaman seni gıtaerim" teminatı veriliyor. Zaten çok işsizlik ortamında parayla satın alınacak bizzat aldatılmış, özel yetiştirilmiş çok sayıda kişi var. Örgüt

çevreleri de dahil, son yüzyılın bütün hain tabakaları, hain kişilikleri ve üzerinde şekillendikleri hain gelenekleri, egemen milliyetçiliğin en hain ve faşist temeli olarak düzenlenmiştir. Egemen milliyetçilik savaş cephesinde ordusuyla savaşıırken, özel savaş birliklerinin ve köy korucularının da bunun bir parçası olarak geliştirmiştir. Yine, düzenin siyasal partilerinde: DYP'de, SHP'de, bir yığın diğer düzen partisinde birleşen, yoğunca işbirlikçi ve rejimin uşağı vardır. TC ordusunda halkına karşı savaşıyor yeni hainler vardır. Korucular vardır. Açktan faşist birlikler vardır. Özel timler, faşist birliklerin kendisi oluyor. Komandoların oluşan özel ordu birliğidir. Hatta çevik kuvvetler vardır. Bütün bunlar açık cepheden savaşıırken, acaba bir de bir kanlı tarikat olarak

değil misiniz? Çok açıktır ki, hizbulahçılık en az Türk kemalizmi, faşizmi kadar siyonizmin de uşağıdır. Türk polisinin çok iyi kemalist olduğunu biliyor musunuz? Özel timlerin özel savaşı kemalizm adına yaptıklarından haberdar değil misiniz? Bunlara rağmen siz de onlarla kol kola değil misiniz? "Kemalizm karşıyız, resmi ideolojisi karşıyız" diyorsunuz, ama onların himayesinden savaşımacı, onların uşağı olmak anlamına geliyoruz mu? Şimdiye kadar bir tek kemalist burununu katnatmış mı? Bir tek siyonist burununu katnatmış mı? O halde Türk rejimini, Türk kemalizmini besleyen siyonizm, sizi de besleyen siyonizmdir. Dolayısıyla şu dolaylı yoldan da olsa, siyonizmin uşağı oluyorsunuz. Sal hizbulahçılarla bizim alıp veremeyeceğimiz yok ama, gerçekten

15 Ağustos'un saldırı ruhuyla...

Baştarafı 27 sayfa

24 Ağustos 1992: Geve ilçesi Yazılı köyü Demirli mezarına giden bir askeri konvoyu pusuya kurarak gerilla birliği 7 askeri öldürdü, 15 askeri de yaraladı.

24 Ağustos 1992: Amed il merkezinde gerçekleşen korsan gösteriye binlerce kişi katıldı. Ziraat Bankası Şubesi'ne atılan molotof kokteyli ile banka baskını yapıldı.

25 Ağustos 1992: Şirnex'te halkın kentten ayrılarak çevre ilçelere ve köylere gitmesi nedeniyle, düşman tekrar Şirnex'i top altına tuttu. Halka ait ev ve dükkânların üzerine benzin dökerek yakın düşman güçleri, aynı gece Bıryan, Gundik, Heş-

tan, Nereş, Nevava, Dehlabin ve Şilvan köylerini de bombaladı. Nevava köyü korucular tarafından tamamen yakıldı. Adı geçen köyler tamamen boşaltıldı.

Düşmanın katliam ve zulmüne rağmen direnme çabası Şirnex halkı, dağlara ve çevre köylere yayılarak, yeni konaklama alanlarını oluşturdu.

25 Ağustos 1992: Wan in Erdiş (Erciş) ilçesi Taşkapı köyüne yapılan gerilla baskınında 2 korucu öldürüldü.

25 Ağustos 1992: Amed'in Hêne ilçesinde ulusal yas çağrısına birinci olarak uymayan şoförler uyarıldı; 2 kamyon, 1 minibüs ve 1 taksit yakıldı.

25 Ağustos 1992: Grida'nın

Patnos ilçesi yakınlarında kurulan gerilla pususuna düşen düşman güçlerinden 7 asker öldü, 8 asker ise yaralandı.

25 Ağustos 1992: Eliş şehir merkezinde Ekrem Güçlü adlı kişi, kontrolar tarafından katledildi.

25 Ağustos 1992: Wan şehir merkezinde çakan bir çatışmada Aşpe kod isimli çakan gerilla şehit olurken, 1 gerilla da yaralı olarak düşmanın eline esir düştü.

25 Ağustos 1992: Nisêbin'de Yağmurdere köyü Çiraggediği mevkinde gerillanın pususuna düşen 1 subay, 1 uzman çavuş, 4 asker öldürüldü.

25 Ağustos 1992: Stewr ilçesinde 1 ajan ölümüne cezalandırıldı.

25 Ağustos 1992: Sêrt'in Berwar ilçesi Doganca bucağına giden düşman askeri konvoyu caşa yaptı, devrilen araçlarda 7 asker öldü, 9 asker ağır yaralandı.

25 Ağustos 1992: Serhedan'in Başan ilçesinde devlete ait 4 milyar değerinde iş makinaları yakıldı.

25 Ağustos 1992: Çolamerğin Çelê ilçesine yönelik katliam provasını yapan düşman güçleri roket, havan gibi ağır silahlarla ilçeyi taradılar. Harabeye çevrilen ilçede kayıplar tam öğrenilemedi. İlk bölgermelere göre Nevzat Turan (14) adlı bir çocuk hayatını kaybetti.

25 Ağustos 1992: Erzurum Çewlik karayoluyla kesen ARGK gerillanın 7 askeri esir aldı.

25 Ağustos 1992: Erzingan'ın Kemah ilçesi kırsalında gerillalar ile düşman güçleri arasında çıkan çatışmada 4 asker öldü, 3 asker yaralandı.

25 Ağustos 1992: İstanbul'da 15 banka şubesine molotof kokteyli atılarak yakıldı.

Şirnex katliamını protesto etmek ve Şirnexli nedeniyile ilan edilen yas çağrısına cevap veren yüzbinlerce Kürdistanlı eyleme geçti. Avrupa, Türkiye ve Kürdistan'da gerçekleşen eylemler devam ediyor. Ulusal yas nedeniyle esnallar kepenin in-

dirdi, araç sahipleri kontakları açmadı. Amed'in Bismil, Pasur, Farqin, Hezro, Çınar, Grida'nın Bazid, Gihadin, Sêrt'in Misric, Xana Hewêlî, Diş Hezo, Berwarî, Çolamerğin merkezi, Çelê, Geve, Semzînan, Muş'un Mîlazîr, Gop, Gumgum, Bêdlîsin Norsîn, Mêrdîn'in Nisêbin, Mîdyad, Dêrika Çiyayê Mazî, Dargeçî, Hezê, Kosar, Elîş merkezi gibi il ve ilçelerde kepenin indiril, otobüs şeritleri bütün seferleri iptal etti.

Ayrıca Manisa il merkezi ve Turgutlu ilçesi, Adana'nın Dağıdolu, Dağıdolu, Denizli, Gölbaşı, Beşoçak mahalleleri, İzmir'in Kadifekâle, Balıkcıyü ve Çamlık semtlerinde kepenin indirildi.

Manisa'nın merkezinde 25, Turgutlu ilçesinde 150 yurtsaver aktif grup başlatıldı.

Antep, Sağmalcılar, Malatya, Diyarbakır cezaverinde ise, savas esirleri açık geriliminde gittiler.

Bismil ve Hezêr'te kepenin kırılması sömürgeci güçlere, yüzlerce dükkân tahrip ederek yağmaladılar.

Dayatılan sahte demokrasîcilîği, sağlam parti ...

Baştarafı 7 sayfa

sını bileceksiniz. Genel bilgi bizde bazen başa beladır, iyi yuttur. Teori ile günlük yaşam bizde et ile tırnak gibi birbirine bağlıdır. Eğer teori ile günlük yaşam et ile tırnak gibi birbirine bağlı götürülürse, işte o yenilme kışığı doğru yoldu olabilirsin. Keskinlikle de, bu kışığı dışında bir kışıkile özgürlük savaşında nefes alamazsın. Ben size vermek istemiyorum. Eğer özgür kışıkları ısırsanız, bu çevre dahilinde anlam verir, kendinizde yoğunlaşırsınız. We bu iş yürür, önder de olabilirsin; hatta işleri üzerine böyle yürüresin, benden de fazla başla sahibi olacağınız namıdır. Hâlen de, benim için, savaşanlar benden daha önde ve başarılı savaşanlar diyebilir. Kendi rolümü bu temelde bir izleyici, yanlışlıklar yapılsın bir hatırlatıcı biçiminde değerlendiriyorum. Öyle tam bir önder pozisyonunda kendimi tutmuyorum. Yıgiller önderdir, ben onları izlemeye çalışıyorum. Hatalar ve yanlışlıklar olursa tartışmaya geliştireyim, doğru yolda yürüyeim diye çağırılar yapıyorum. Aslında sizleri sert emirlerle de yürütmek istemiyorum. İsterim ki, böylelerizi düşünün, fakat bu gerçekleri de gözardı etmeyerek bir biçimde çıksın. Çoğuna önderlik rolü vereceğiz, başımıza bela üstüne bela getireceğiz. Öyle önderler olacağına güvenmiyim. Dolayısıyla ben kendi rolümü, iyi bir önder olmanın ziyade, iyi önderler olarak kıması için müthiş çalışan birisi olarak değerlendiriyorum. Yani önder veya önder

yaratan adam da demiyorum. Önderler kendi kendilerini yaratırlar. Fakat ortamı açmak, doğrultuyu açmak ve denetleyicisi, takipçisi olmak için sözümü esirgemem, emeğimi, çabamı esirgemem, her şeyimi adamam. Bu aşamada öyle önderlik kıışı çok gereklidir. We hepizinde de böyle önderlik çıkışları gereklidir, çok zorludur, çok sancılıdır. Fakat başka çaresi de yoktur.

Kapsamını açtıkça çalışıyoruz, doğrultusunu gütmeye netleştiriyor çalışıyoruz. Gücümüz oranında sunmaya çalışıyoruz. O zaman kıışı yapalım; devrimci ordularında, devrimci örgütlenmelerde, serhihihlarında ve hayatın bütün sahalarında önderlik çıkışları artık doğru, kapsamını bir biçimde yönelmenin zamanıdır. Tarzınız artık bunı yapmak, sayılabilmelidir. Çalışma tarzınız, yaşama tarzınız, savaş tarzınız önderlik kıışı, zâfer temeline yürüyeceği yeterli olmalıdır. Bu temelde elden geldiğince üzerinize duruyorsunuz. Fakat daha fazla siz kendi üzerinize düşün, yoğunlaşın ve hesabı herkesten önce kendinize karşı verin. Emin olun ki, hakkını verdinizde halkın huzuruna, yoldaşların huzuruna görev üstlenilecek değeri bir militan yoldaş olarak kışabilirsiniz. We eğer biz de böyle insanları iyi alıyorsak, ekmekten de, sudan da daha fazla bize lazım olan bu kışıklıktır diyeceğiz. Yine, her zamankinden daha fazla ısrarlıyız ve başarmakta inançlıyız, kararıyız.

9 Temmuz 1992

SERXWEBÛN

Abone fişi

Adı, Soyadı:
Adres:

6 Aylık

Almanya içi:

DM 30

Almanya dışı:

DM 32

1 Yıllık

Almanya içi:

DM 58

Almanya dışı:

DM 62

Abone hesap numarası:

Kreissparkasse - Köln

Konto Nr.: 31 97 2

BLZ: 370 502 99

Yazma adresi:

SERXWEBÛN

Postfach 10 16 83

5000 Köln 1

Not: Bu fişi doldurarak Adres mabzusu ile birlikte yukarıdaki yazma adrese postalamız.

Baştarafı 8 sayfa

lerini iddia ettikleri "dostluk" ve "koruma" duygusundan dolayı değil, çok emtinen ve tarih sahesinden silmenin ya da silik bırakmanın planlarını hayata geçirmek için söylüyorlar. İşte bunun en bariz örneği; PKK önderliğinin "terörizm" olarak tanımlanması ve PKK dışında Kürt halkının sorunlarına "çözüm" getirilmek istenmesidir. PKK'ız "çözüm" bulma işe işbirlikçi, ağır ikel-milietçilik güçlerini yeniden alabildiğine ön plana çıkarılması, onların eliyle göstermelik otomom bölgelerini oluşturulmasıyla özgürlük yürütüşünün önüne geçme planlarıdır. Emperyalist metropolitenlik öta otellerinde bir araya gelen bu han guruh takımı, beybâbalardan söylediklerini bir papağan gibi oraiardan tekrarlapp durmaktadır. Halkına bu kadar yabanıcı, bu kadar uzak, bu kadar hanane davranan güçlerin eliyle geliştirmek istenen sahte "demokratik" çözümler Kürdistan halkının aktif kabullenmediği olaylardır. Çünkü halkımız tarihsel sürecini yenilgilerle, gözyaşlarıyla, acı içinde inleyerek değildi, alın açık, başı dik, gururlu ve özgür yaşamak istemektedir. Halkımız bu işteği geliştiren gücün PKK önderliği olmasını, emperyalizm ve sömürgecilik bir türlü kabullenmek istemiyor. "Terörizm" suçlamalarında bulunuyor. Ama en büyük teröristliği kendisi yaparak, halkımızı kırdırmak için işbirlikçi yönetimlerini alabildiğine destekliyor. Teoride ulusal halkan ve insan haklarını en iyi savunduğunu, korunduğunu iddia eden emperyalizm Kürdistan'da bugün halkanı yarmakta ve yapırmaktadır. Ne var ki partizme ve halkımıza karşı uygulanan bu yönelim ters tepmekte, halkımızı öncüsüyle daha çok bütünleşmeye götürmektedir. Halkımız gerçek önderliği, halklaştan, halkla bütünleşen önderliği, bizzat yaşayarak görmüştür artık. Bunun için aldıkları her tawr netir, kararlıcadır ve yığıtçidir. "Uslularasî Kürdistan Festivali"nde yaşanan olay da budur.

Festivalde 60 bin kişilik bir kitlenin hep bir ağızdan "Bij PKK!", "Bij Serok APO!", "Kürdistan faşizme mezar olacak!", "Yu gerilla vur Kür-

distanı kurl!", "PKK haklıdır, halk da bizzat!" sloganlarını haykırması, PKK-ERIK-ARGK bayraklarını çoşukla havalarda dalgalandırması bundan başka ne anlama gelebilir? Bu Kürdistan eğer PKK "terörist" ise, Kürdistan halkı da "terörist" olur. TC faşizmi ve emperyalizm istediği kadar. "PKK olayı ile Kürt sorunu farklı şeylerdir" deyin dursun. Bunun gerçekleri hiçbir alakası yoktur. O zaman en üst boyutlarda sürdürülen bu kırılışın anlamı nedir? Bu savasta katliamlar kimlerdir? Savunmasız yurtsaver köylüleri katledilmesinin emperyalizmin bizzat kendisi olduğunu kurumlar ve kuruluşlar belgelemektedir. Kürdistanli kitle imha silahları bölgesinde faşist diktatörlükler ne kimler vermektedir? Kimlerin onay alarak bu silahlar böyle sınırısızca kullanılmaktadır? Bunca içgenc yönlemlerin üzerinde uygulandığı bir halk nasıl ses çıkarmadan bunları kabul edebilir? Bunlara karşı direnmek bir halkın en doğal hakkıdır. Ama Kürdistan halkı direnmiyor diye katliamların gerçekleştirildi. We böylece halkımızın en doğal insan hakları da einden alınmak isteniyor. Görülüyor ki, "PKK olayı ile Kürt sorunu farklı şeylerdir" diyenler, partizme ve halkımıza karşı aynı tawn alıyorlar. Eğer bu düşüncelerinde gerçekten samimiyeler bu festivalde bakarak bile PKK'nın halk olduğunu kabul ederler. 15 Ağustos 1992 eylemlerinde zaten bu gerçekliğin Kürdistan'da yaşam haline getirilmesinden başka bir şey değildi. Yani halkımız öncüsünün emir-komutasında yürüdüğü geniş yoldaşlığı eylemlilikleriyle göstermiştir.

"Uslularasî Kürdistan Festivali" bir gerçekliği daha ilet getiriyor: Kürdistan halkı artık kendisini yönetecek bir güce, birliğe ve birliktliğe ulaşmıştır. Kürdistan Ulusal Meclisi'nin altıyapısı oluşmuştur. Pratik uygulamanın dışında bir engel kalmamıştır. Çünkü bu düzye bir birliği yakalayan halkın böyle bir oluşuma gitmesini garip bir gelişme olur. Savaşma kararlılığında olan bir halk, seçme-seçilme, yönetme-yönetilme düzyeyinde de yakalamış demektir. Bu düzye tarihimize elimize eden geçen fırsatlarıdan birisini oluşturmaktadır. Bunun kaçırılması-

sı durumunda halk olma iddiamızı kaybederiz, bedelleri de çok ağır olur. Aslında halkımız, festivalde kendi meclisini olan bitimsiz özlemine dışa vurmuştur. Bunu çok iyi anlamak, kavramak ve gereklerini zaman geçirmeden yerine getirmek zama-kiyord. Halkımız ilet de getirdiği şey, en açık ifadeyle devrim talebidir. Öncüsünü buna yapacak güçte olduğuna için de ona bağlıdır, onu bütün aç ve zorluklara katlanarak benimsemektedir. Devrimin siyasal ifadesi olan Ulusal Meclis'in onakları her zamankinden daha fazladır. PKK önderliği, sahte önderliklerin gerçek yüzlerini daha iyi ortaya çıkarmıştır. PKK'nın komuta düzyeyi Ulusal Meclis'i toplayacak güctedir. Yetir ki halkımız içinden dürist, namus, halkı ve ülkesi için politika yapmayı esas alan insanlar ortaya çıkarsın veya binusarlar bu görevi hazırladıkları bildirsin. Bunun için bir gün bile beklemeye gerek yoktur. Ourluşma düzyeyimiz çok ilet mevziye yakalamıştır. Siyasal bir üstünya sahip olmayan orurluşma da, açık ki, istenilen hedeflere tek başına ulaşamaz. Halkımız mevziemizesini iyi yapmıştır. Kendisini savas-tarın olursa aşamayacağı engelini olmadığını göstermiştir. We Kürdistan halkı zamankinden daha fazla kendisini karı sahibi yapmıştır. Avrupa'nın ve dünyanın çeşitli yerlerinde gelecek 60 bin kişilik bir sayıya ulaşan Kürdistanlı kitlelerin 10 saat hiç dağılmadan stayudunda bir arada kalmasının duygusuna başka türlü izah etmek mümkün değildir.

Halkımız görmeli ki tarzda bir araya gelmesi sadece kendisine değil, diğer halklara da güç ve destek vermektedir. moral kaynağı olmaktadır. Yüzylardır köleliğin, yasa-yı Kürdistan halkı bu festivalde hiçbir halka karşı kin ve öfke bemediğinki konukseverliğiyle göstermiştir.

"Uslularasî Kürdistan Festivali"nin böyleli bir öneme sahip bir şenlik, halkların şenliği olarak görölmesi en doğru yaklaşımdır. Bizimdir. Kürt halkı bu festivalde yürüttüğü savasın niteliğini, amaç ve hedeflerini en açık bir şekilde doğu ve düşmana karşı ilet getirmeye çalıştı. Ulusal yönünün ne kadar geliştigini gösterdi:

V.i.s.d.p.

Yazma Adresi:

Hesap numarası:

Avusturya

5.00 A \$

Hollanda

4.50 hfl.

H. Bercedoğmuş

Serxwebûn

Kreissparkasse - Köln

Avusturya

30.00 s

İngiltere

2.00 £

Vogelsangerstr. 286

Postfach 10 16 83

Konto Nr.: 31 97 2

Belçika

90.00 fr

İsviçre

16.00 skr.

5000 Köln 30

5000 Köln 1

BLZ: 370 502 99

Danimarka

16.00 dkr.

Norveç

16.00 nkr.

15 Ağustos'un saldırı ruhıyla KÜRDİSTAN'DA GERİLLA İLE HALK BÜYÜK YÜRÜYÜŞTE!

18 Temmuz 1992: Gece Qilaban (Uludere) şehri merkezi bir karakolu bir gerilla birliğinin saldırısı. Hükümet kondağı, jandarma karakolu ve hainlerin kaldığı 3 evi de roket atışına tutup, otomatik silahlarla tarayan gerilla birliğimiz, düşmana büyük maddi kayıplar verdi.

20 Temmuz 1992: Mardin'in Mijin (Akdaman) ve Steve köyleri arasında operasyon yapan düşman askerlerine ve köy korucularına, gerilla birliğimize pusu atıldı. Pusuya düşürülen 18 asker öldürüldü.

21 Temmuz 1992: Erzurum'un Oltiri (Şenkay) ilçesinin Dokuzmeşe köyü ARKG gerillalarının saldırısı. Düşmanla birlikte kaçan 2 kişi ölüme cezalandırıldı.

24 Temmuz 1992: Şemzinan (Şemdinli) kirasında ARKG gerillaları ile düşman güçleri arasında çatışma çıktı. Çıkan çatışmada çok sayıda özel tim elemanı ve düşman asker öldürüldü. 6 gerillanın da şehit düştüğü bildirildi.

25 Temmuz 1992: Mustafa Fıdancı ve Mahmut Erda adı kıziler Amed'in Hatboy Caddesi'nde Hizbi-kontraİran silahlı saldırısına uğrayarak ağır yaralandılar.

26 Temmuz 1992: Idir (İğdır), Gihadin (Yıyadin) ve Bazid (Dobubeyaz) ilçelerinde yer alan Tendüreci dağılarında gerillaların düşman güçleri arasında 3 gün 3 gece süren çatışmada 57 özel tim elemanı ve asker öldürüldü. Bu çatışmada 6 gerillanın da şehit düştü.

27 Temmuz 1992: Gece bir ARKG birliğimiz tarafından Bédils (Bittis) ve 5 km uzaklıkta bulunan Karayolları 2. Bölge Müdürlüğü Şantiyesi'ne ve buraya ait olan bir odun deposuna baskın düzenlendi. 25 kişi etkisiz hale getirilerek, 12 araç ve 200 ton odun ateşe verilerek yakıldı. Düşmana 10 milyon üzerinde zarar verildiği kaydedildi.

28 Temmuz 1992: Pasür (Kulp) Farçin (Silvan) Qablicewz (Sason) ilçelerinde gerillaların düşman güçleri arasında çıkan çatışma 2 gün 2 gece sürdü. Bu çatışmada 133 düşman askeri öldürüldü, 2 panzer imha edildi, 1 gerillamız kahramanca direnerek şehit düştü, 2 gerillamız da yaralandı.

31 Temmuz 1992: Kerboran (Dargeçit) Xelila köyü karakoluna baskın ARKG birliğimiz, 3 subay, 13 asker öldürdü ve o anda yardıma gelen 2 düşman panzeri de gerillalar safıya bıraktı.

1 Ağustos 1992: Özgür Gündem gazetesi: Gercews (Gerçis) mahabiri YAHA ORHAN (28) Bağlarbaşı Mahallesi'ndeki evine gece dönerken Hizbi-kontraİran silahlı saldırı sonucu katledildi. Yahya ORHAN'ın MP-5 ya da Akrep türesi bir silahla tarandığı belirtildi.

2 Ağustos 1992: Êlih (Batman)'de Özgür Gündem gazetesi muhabiri Metin Pekgûl'un kardeşi Celal PEKGÜL (24) il merkezinde kontraİran silahlı saldırısı sonucu öldürüldü.

2 Ağustos 1992: Eskişehir Aydın kanlı sürgününde açlık grevi içindeyken şehit düşen PKK'lı sa-

vas esirlerinden H. Hüsnü ER-OĞLU ve Mehmet YALÇINKAYA yoldaşlar mezarları başında anıldı. Anma törenine şehitlerin aileleri, yakınları ve arkadaşları katıldı.

3 Ağustos 1992: Çewik'in Kehnires (Karlıova) ilçesi kırsal kesiminde ARKG gerillaları ile düşman güçleri arasında çıkan çatışmada 6 gerillanın şehit olduğu bildirildi. Düşman çok büyük kayıplara uğramasına rağmen, bölge valiliği 1 askerinin öldüğünü, 1 astsubayın da yaralandığını açıkladı.

3 Ağustos 1992: Midyad-Kerboran karayolunda devriye gezen bir ARKG birliğimiz ile karışılan ve Kerboran'a gitmekle olan 1 düşman panzeri ve reosu atılan pusu sonucu savaşı bıraktı. Bu eylemde kaç askerinin öldürüldüğü henüz öğrenilemedi.

3 Ağustos 1992: Gumgun (Van) da gerilla ve düşman güçleri arasında çıkan çatışmada 29 düşman askeri, 1 subay öldürüldü. Bu çatışmada 4 ARKG gerillası da şehit düştü.

4 Ağustos 1992: Nisêbîn şehrinde birçok cinayete karıştığı tespit edilen 2 kontraİran elemanı ölüme cezalandırıldı.

5 Ağustos 1992: Izmir'in Urla ilçesinde Kürt ve Türk minibüs şoförleri arasında taşı-sopalı çatışma çıktı. Olaydan sonra gözetilme alanlarından sonra Kürtlerden oluşuyor. Çatışmanın Kürt-Kürt düşmanlığı yapmak isteyen faşistler tarafından başlatıldığı bildirildi.

5 Ağustos 1992: Qablicewz'e bağlı Karaceşme yakınlarında düşman birliğine ARKG gerillaları tarafından pusu atıldı. 4 asker öldü, 10'u da ağır yaralandı. Panzer ve diğer araçlar da savaşı dışı bırakıldı.

5 Ağustos 1992: Amed'in Licê ilçesi Hezan (Kavacık) köyü jandarma karakolu gece ARKG gerillaları tarafından saldırı. Roketatarları yapılan saldırıda karakol yerle bir edildi. Düşman yine her zaman olduğu gibi kayıplarını gözleyerek, 1 uzman çavuşun yaralandığını açıkladı. Olaya tanık olan yurtseverler ise, düşmanın çok sayıda kayıplarını olduğunu bildirdiler.

5 Ağustos 1992: Hezo (Kozluk)ya bağlı Yedibölük karakolu saldırı düzenleyen ARKG gerillaları roket atışlarıyla düşmana ağır kayıplar verdi. Olaya da yaralılar konusunda henüz bilgi alamadık.

6 Ağustos 1992: Qablicewz ile Mûş kırsal kesiminde gerillalar ile düşman güçleri arasında başlayan çatışma 2 gün devam etti. Batman Hava Üssü'nden kaçan uçaklar bölgeyi yoğun bombaladı. Her iki tarafın da kayıpları konusunda bilgi alamadık.

6 Ağustos 1992: Newroz'dan bu yana sessizliği yaşayan Cizira Botan da gerillalar gece roketlerle ve ağır silahlarla il polis panzerine saldırı, panzerler tamamen işlemeze hale getirildi. Olayda ölen ya da yaralanan olmadı.

6 Ağustos 1992: Mûş'un Gumgun ilçesine bağlı Bazikan köyü

mıntıkasındaki Şerafetin dağına da bir gerilla birliğimiz, düşman konvoyunu pusuya düşürerek 13 askeri öldürdü.

6 Ağustos 1992: Amed'in Lice ilçesine bağlı Ücdamlar köyü karakolu bir ARKG birliğimize baskın düzenlendi. Karakol tamamen imha edildi. Ölen düşman askerlerinin sayısı henüz tespit edilemedi. Yalnız yurtseverler 24 askerinin öldüğünü belirtiyorlar. Lice'nin başka bir köyünde çıkan çatışmada da 3 gerilla ve 3 milis şehit düştü. Bu çatışmada yardıma gelen başka bir ARKG birliğimiz ile düşman güçleri arasında çıkan çatışmada da 2 helikopter düşürüldü. Çatışmanın aynı 9'una kadar devam ettiği bildirildi.

6 Ağustos 1992: Bu geçen süre içinde değişik zamanlarda kontra saldırılarına protesto etmek için Xozad, Bismil, Gercews, Nisêbîn, Hezax, Dêrika Çiyayê Mazi esnafın kepenk kapatılar.

7 Ağustos 1992: Stewr (Savur)'de çıkan bir çatışmada şehit düşen Ebedî BAKIR (Orhan)'ın cenazesi olduğu yer olan Bismil'e getirildiğinde olayı protesto etmek amacıyla esnaf kepenk, şoförler de kontak kapattı. Bu yüzden şehirlerarası otobüsler de sefere çıkmadı. Ebedî BAKIR'ın cenazesi yapılan törenle topraklara verildi.

7 Ağustos 1992: Erzurum-Çewik karayolu ARKG gerillalarının saldırıya kapıldı. Arabalar kontrol edildi. Gerilla birliğimiz aynı karayoluna ait müdürlük binasını ve içindeki araçları ateşe vererek yaktı.

7 Ağustos 1992: Dara Hêñê (Geç)'nin Süveren İstasyonu'ndaki bir yük trenine gerillalar tarafından roketlerle saldırı düzenlendi. Trende büyük hasar meydana gelirken, makinist Şükrü Akalan da yaralandı.

7 Ağustos 1992: Mûş il merkezine bağlı Anköy'ü gerillalar bastı. Köy korucusu Hafız Demirin oğlu Hadi Demir (18) düşmana teslim ettiği cin evinden alınarak gerillalar tarafından ölüme cezalandırıldı.

7 Ağustos 1992: Nisêbîn ilçesi Kışla köyü muhtarı Hüseyin Akçaya ve 14 yaşındaki oğlu kimliği belirsiz kişilerce katledildi. Muharrem çövesinde yurtsever bir olarak tanınıyordu.

7 Ağustos 1992: Nisêbîn'de Hizbullahçılar olarak bilinen bir halk tarafından linç edilmek istendi. Hizbullahçının eyleme gittiğini anlayan yurtseverler onu yakalamak istedi. Hizbullahçı şahıs silahını çekip etrafa rastgele ateş etti. Açılan ateş sonucu Hüseyin Baybars'ı (12) öldürüp, 3 kişiyi de yaralayıp kaçtı.

8 Ağustos 1992: Amed'in Çınar ilçesi Xerbestil köyü imamı Hasan Sancar Hizbullahçıların silahlı saldırısına uğradı. İmamın evine silahlı saldırıda bulunan Hizbullahçılar, Hasan Sancar (48), eşi Azize Sancar (34), çocukları Zair (15), M. Sait Sancar (21) yaraladılar.

9 Ağustos 1992: Cizira Botan ilçesi merkezi bir ARKG birliğimiz tarafından saldırı. Gerillalarımız hükümet konağı, ilçe jandarma karakolu, emniyet müdürlüğü, çarşı karakolu

ve MİT binalarına roketlerle saldırdı. Düşman güçleri de karşılık verince çatışma başladı, ilçe sakinleri evlerini bodrumlarına inerek çatışmanın geçmesini bekledi. Çatışma 3 saat sürdü. Ölen ve yaralanan olmadı. Düşmana büyük maddi zararlar verildi.

10 Ağustos 1992: Dêrika Çiyayê Mazi şehir merkezi yaklaşık 100 kişilik bir gerilla birliğimiz tarafından dört koldan marşlar, tükürük söylenerek, sloganlar atılarak saldırı, 4 düşman askeri öldürüldü. Devlete ait binalar tahrip edildi. Esnaf kepenk kapatıp, sokaka çıkmadı. Çıkan çatışmada dolayı bölgeye çok sayıda özel tim ve komando takviyesi yapıldı.

10 Ağustos 1992: Geçen yıl şehit düşen Salman TAŞ (Hogir), Ertat EREN (Kendal) isimli Pasür gerillaların dilümü yüzünden nedensiz Pasür esnafı kepenk kapattı. Düşman güçleri bu eyleme müdahale etmedi.

10 Ağustos 1992: Wan'ın Payizava (Gürnar) ilçesine bağlı Zehndan yaylası bir gerilla birliğimiz tarafından saldırı. Bu yaylada bulunan korucular gerillalarımız otomatik silahlarla saldırıda bulunmuş. Bir korucunun kolunun koptuğu bildirirken, kayıplar konusunda tam bilgi alamadık.

10 Ağustos 1992: Mazra (Elazığ)'dan Tux (Tatvan) a askeri araç taşıyan bir yük treninin gerillalarımız tren rayına yerleştirdiği mayına çarpması sonucu lokomotifle birlikte 10 vagon raydan çıkarak devrildi. Trende bulunanlar da 3 kişi öldü.

10 Ağustos 1992: Serê Kani (Çeylanpınar)'da Özgür Gündem gazetesi yazarı ve Uluslararası Yazarlar Birliği (PEN) üyesi Hüseyin DENİZ evinden iş yerine giderken Hizbi-kontraİran silahlı saldırıya uğradı. Ensesinden ağır yaralanan Hüseyin DENİZ hastaneye kaldırılınca yolda şehit düştü.

10 Ağustos 1992: Çele Kaşu'nun Arız mıntıkasında düşman askerleri bir gerilla birliğimiz saldırı düzenledi. 6 komando askeri öldürüldü. Demir Polat ve Alaatin Mercan isimli komando askerler de esir alındı. Eylemde kamulaştırılan malmazeler şunlardır: 1 adet MG-3, 1 adet MG-3, 1 adet bombatar, 2 adet lav silahı, 1 adet büyük keçe dürbünü, 4000 adet G-3 mermisi, 15 adet sırt çantası, 2 küçük telsiz, koruculara ait 700 keçe. Bu eylemde 2 gerilla mayın patlaması sonucu yaralandı. ŞEROL ÇAĞLAR (Xwêri) ve Vezir EREL (Kemel Şer) isimli gerillalar da şehit düştü.

11 Ağustos 1992: Dersim'de kontraİran tarafından bir süre önce kaçırılan AYRAN ÖZTÜRK'ün (32) cesedi ASİ Mezarlık'ta bulunmuş. Vahşice katledilen Ayten ÖZTÜRK'ün gözlere oyulmuş, kulakları, burnu ve saçları kesilmiş bir vaziyette mezarlığın içine atıldığı bildirildi.

11 Ağustos 1992: Pasür ve Lice'de şehit Welat Şehmus KAYA (Hebûn)'un ailesi esnafın kepenk kapattı.

11 Ağustos 1992: Êlih'in Heski (Hasankeyf) ilçesi Hırbatur köyü karakolu bir gerilla birliğimize basıldı. Çıkan çatışmada 8 düşman askeri öldü, 14 asker yaralandı. 2 gerilla da şehit düştü. Çatışma esnasında bir köylü de öldü.

11 Ağustos 1992: Dih (Eruh)'e bağlı Reşana (Dikboğaz) karakoluna ARKG gerillalarının baskın düzenlendi. Baskında 6 asker öldü, 9 asker de yaralandı. Gerillalarımızdan kayıp olmadıkları bildirildi.

11 Ağustos 1992: Benwari (Pervari)'ye bağlı Yeniyayın köyündeki bir korucunun evi gerillalar tarafından basıldı. Çıkan çatışmada 3 kişi öldü, gerillalardan kayıp olmadı.

11 Ağustos 1992: Mardin'in Yalimköy mıntıkasındaki emniyet müdürlüğü binasına gerillalar tarafından bir saldırı düzenlendi. Binanın çatısı yandı. Düşman güçleri binanın yanındaki tepeden panzer ve ağır silahlarla Yalimköy üzerine rastgele ateş etmeye başladı. Açılan ateş sonucunda Mehmet Erbek (12), Aziz Öner (60) ve adı belirlenemeyen bir kadın ağır yaralandı.

11 Ağustos 1992: Amed'in Melikahmet semtinde Hizbi-kontraİran tarafından silahlı saldırıya uğrayan Nezir Erkan isimli bir kişi öldürüldü, bir kişi de olay esnasında oradan kaçarak yaralandı.

11 Ağustos 1992: Çelelin Aruç (Ortaköy) sınır jandarma karakoluna ARKG gerillaları baskın düzenledi. Baskın sırasında çıkan çatışmada 6 asker öldü, 4 asker de esir alındı.

12 Ağustos 1992: Çelelin Şifraze taburuna bir gerilla birliğimiz saldırı düzenleyerek düşman mevzileri ele geçirdi. İlki tabur gücünde olan düşmana büyük bir darbe vuruldu. Bu saldırıda Halis ÇELİK (Hogir, Rêber) isimli gerilla şehit düştü. Eylemde kamulaştırılan malmazeler şunlardır: 1 adet MG-3, 1 adet M-18, 3 adet G-3, 1 adet büyük keçe dürbünü, 1 adet sırt çantası, 2000 adet G-3 mermisi, 370 adet M-18 mermisi, 3 adet sırt çantası ve 1 adet fotoğraf makinası.

13 Ağustos 1992: Şemzinan'dan radan koruyan 4 asker gerillalarımızca öldürüldü.

13 Ağustos 1992: Şemzinan'ın Bezele köyü karakolunun tepesi nöbetçilerine baskın düzenleyen bir gerilla birliğimiz, 7 askeri öldürdü, 1'i subay, 3 askeri de yaraladı.

13 Ağustos 1992: Amed'den Orta Eyalet'e giden bir gerilla birliğimiz Gumgun'un Kaynarca yaylalarında, düşmanla çatışma içine girdi. Çatışmada gerillalar, 11'asatğın 30 civarında askeri öldürüldü. 4 gerilla da bu çatışmada şehit düştü. Ayrıca düşman güçlerinden çok sayıda yaralı olduğu bildirildi.

14 Ağustos 1992: Qilaban'ın Dara Hêñê köyü gerilla birliğimize basıldı. Çete başıya 4 korucunun evi imha edildi. Üç saat süren çatışmada gerillalarımız kayıp vermedikleri bildirildi.

14 Ağustos 1992: Gêrgê Amo (Silopi)'da gerçekleştirilen bir ey-

lerde gerillalarca Ramoyé Agit isimli ajan-çete cezalandırıldı.

14 Ağustos 1992: Çele ilçesinin Siverzan (Çınarlı) karakolu gece bir gerilla birliğimize basıldı. Çıkan çatışmada, ilk belirlenimler göre 3 asker öldü. Çatışma diğer günler de yer yer devam etti. Çatışma bölgenin çok sayıda askeri güç sevkini sağladı.

14 Ağustos 1992: Dersim'in Mezger (Mazgirt) ilçesine bağlı Xıran Deresi ve Akkavak köyü yakınlarında ARGK gerillaları ile düşman güçleri arasında çıkan çatışmada 1 uzman çavuş öldü, 2 asker de yaralandı. Gerillalar kayıp vermeden üstlerine çekildi.

14 Ağustos 1992: ARGK gerillaları Kerboran Tabur Komutanlığı ve Kaymakamlık binasına roketatarları bir saldırı düzenledi. Düşman güçlerin çatışmaya girmesi üzerine, o sınırlarda evinin damından yataktan olan Behçet TEKİN (67) adlı bir kişiye mermi isabeti sonucu yaşamını yitirdi. Birli saatele bir başka gerilla birliği merkeze bağlı Xelila (Kılavuz) köyü civarında düşman güçleriyle çatışmaya girdi. Bu çatışmada Hayri ÇEVİK (35) adlı bir köylü öldü.

14 Ağustos 1992: Sêrt (Siirt)'in Xana Hewêl (Baykan) ilçesi Kasımlı mezarını basan bir ARGK birliğimiz ilk kurucuyu ölüme cezalandırdı.

14 Ağustos 1992: Bismil ilçesi Kazancık (Kırthacı) köyü yakınlarında gerillalar tarafından cezalandırılan ajan-mühbir Ahmet Altınsoy üzerine bırakılan ERNK imzalı bildiride, "Her hafta bir ajan cezalandırılacaktır" diye yazıldığı bildirildi. Ahmet Altınsoy bir süre önce köye gelen gerillaları ihbar etmişti.

15 Ağustos Atılımı'nın yıldönümünde Kürdistan halkının büyük direnişi

Bêdlis: Bêdlis merkezi ile Tux (Tatvan), Norşin (Güroymak) ve Xelat (Ahtat) ilçelerinde kepenk kapattı. Tux'ta eyleme katılım yüzde yedi oranında gerçekleşirken, şoförler de kontak kapattı. Halk sokakları çıkmadı. Bêdlis'te kepenkler devlet güçlerine kırıldı ve il merkezi ile Tux'da yapılan operasyonda 30 kişi gözaltına alındı.

Elih: Elîh il merkezinde yapılan kepenk kapama eylemine katılım yüksek oldu.

Idir: Idir il merkezi ve Başan (Ara-

lik) ilçesinde kepenkler kapandı. Idir'de yapılan operasyonlarda çok sayıda yurtsever gözaltına alındı.

Wan: Wan il merkezinde devlet güçlerinin yaptığı aramalarda 14 kişi gözaltına alındı. Kentteki seyir satıcılar polisler tarafından bir yerde toplanarak evlerine gönderildiler. Sırayla lojmanların alt katlarını karakola çevirdiği ve gözaltına alanların sayısının yüksek olduğu bildirildi. Wan'ın Ereğ Mahallesi'nde önceki akşam bildirilirdiğai yurtseverlerle polis arasında çıkan çatışmada 1 yurtsever yaralandı. Wan'ın El'bak (Başkaie) ilçesinde esnaf kepenk kapattı.

Mûş: Muş'un Gungum (Varto), Kûç (Bulanık), Milazgirt ilçelerinde yüzde yedi katılımı kepenk ve kontak kapama eylemi yapıldı. Milazgirt'de halk sokakları çıkmadı, giriş-çıkış yasaklandı. Gungum'da 2 bin kişilerin katıldığı bir yürüyüş yapıldı.

Dersim: Dersim il merkezi ve Mezger (Mazgirt), Xozat (Hozat), Pülümür (Pülümür), Nazmiye ve Pülür (Ovacık) ilçeleri kepenk ve kontak kapama eylemi yapıldı.

Antalya: Antalya'da sabah saatlerinde yat limanına atılan ses bombası çevrede panik yarattı. Devlet güçlerinin korkudan kenar mahallelere de devriye gezmedikleri bildirildi.

Dêrika Çiyayê Mazi: Mêrdîn'in Dêrika Çiyayê Mazi ilçesinde kepenkler kapattı. Sabah saatlerinde çevre köylerden yürüyüş yapmak amacıyla ilçeye girmek isteyen yaklaşık 5 bin kişilik grubun özü Dêrika Çiyayê Maziye 19 kilometre uzaklıktaki Uçyol mevkinde devlet güçlerine kesildi. Yapan engellemeye zine halk dağılmayarak direnişe geçti. Sloganlar atarak oturma eylemi yapan grubun etrafı polis, özel tim ve zırhlı araçlarla kuşatılarak ateş açıldı. Halkın üzerine atılan ateş sonucu Gemra URAL (60), A. Hamit BİLEN (29), Ömer ÇAYIR (25), Eziyet SELÇUK (15), A. Kadir ÇELİK (35), Ramazan AKIN, Halil KARACA ve Zine ... (60) isimli yurtseverler şehit düştü. 10'a yakın yurtsever de yaralandı. Yine Dêrika Çiyayê Mazi kırsalında cezaevi yakınında 40 kamyon ile ilçeye girmeye çalışan halkın özü devlet güçlerine kesilerek ablukaya alındı. Toplam 150 kişi gözaltına alındı.

Kocaköy: Amed'in Kocaköy ilçesine bağlı Tepecik köyünde devlet güçlerinin halkın üzerine açtığı ateş sonucu 11 çocuk 7 kişi ağır yaralandı.

Kalabalık bir yurtsever kitlesi Kocaköy ilçesine bağlı köylerden 30 traktör, çok sayıda kamyon ve özel otolarla Tepecik köyüne geldiler.

Köy meydanında toplanan halk "Biji PKK", "Biji Serok APG" sloganları attı. Saat 10-20 saatında Kocaköy Jandarma Bölük Komutanlığı'na bağlı askerler köye gelecek halkın üzerine ateş açtılar. Bölük komutanı bir üstteğmenin emri üzerine açılan ateş sonucu bir kişi çocuk toplam 7 yurtsever ağır yaralandı. Yaralılarıdand Refik Elgin, Aziz Altı, Hamza Altı, Sait Bederkan (2) ve adını tespit edemediğimiz bir kadın Dicle Üniversitesi Hastanesine kaldırıldı. İkinci kadın, 3 yaralının ise evlerinde mahsur kaldıkları bildirildi. Jandarmaya birliğine bağlı askerler daha sonra köylülere ağır işkenceler yaptı.

Amed: Amed 1991, 10 Temmuz'undan bu yana en büyük eylemliği yapıldı. Esnafarın tümü kepenkleri kapattı. Kepenk kapama eylemi yüzde yedi gerçekleşti. İl merkezinde çelik kuvvet, özel tim, jandarma ve polis ekipleri tarafından yoğun önlemler alındı. Polis özellikle 18-20 yaşlarında olan çok sayıda kişiyi gözaltına aldı. Sabah saatlerinde kime attı olduğu öğrenilen bir dükkân kundaklandı. Ofis Semi Ekincler Caddesi'nde bir pasajda iş yerlerini açmak isteyen esnafın polis dövdü.

Amed'in Pastır, Lice, Piran (Dicle), Erzeni (Ergani), Çınar, Bismil, Hezro ve Farçin ilçelerinde kepenkler kapattı. Kulp Jandarma Bölük Komutanlığı ilçeye giriş-çıkış yasakladı. Öte yandan Amed'in Tepe köyündeki olayda yaralanan Kora ÇİMEN isimli yurtsever şehit düştü.

Çolamer: Çolamer (Hakkari) il merkezi ile Gever (Yüksekov) ilçesinde kepenk ve kontak kapama eylemi yapıldı. Gever'de halk sokakları çıkmama eylemi yaptı. Evlere yönelik yapılan baskılarda çok sayıda insan gözaltına alındı. Şemzinar ilçesinde 10 km uzaklıktaki Şebatan bölgesi mevkinde yapımı süren karakolu gerillalar yerle bir ettiler. Karakola toplam 6 roket mermisi isabet etti.

Mêrdîn: Mêrdîn'in Nisêbin, Koser (Kızıltepe), Dêrika Çiyayê Mazi, Şemrex (Mazgird), Midyad ve Kerboran (Darğecit) ilçelerinde esnaf kepenkleri kapattı. Mêrdîn'in Mehsert (Ömerli) ilçesine ve Yeşilli köyü arasındaki karayolunun Hop geçidi mevkinde devlet güçleri ile gerillaların arasında çıkan çatışmada 4 asker öldürüldü. Mêrdîn'in Mehsert ilçesine bağlı Çimenli, Gölü, Çalısan ve Güzelgâz köylerine önceki gün düşmanın yaptığı baskınlarda çok sayıda yurtsever gözaltına alınırken, birçok köy de abluka altına alındı.

Grîdax: Grîdax (Ağrı)'ın Bazid, Giyadin, Akwêr (Taşlıçay) ve Patnos ilçelerinde kontak ve kepenkler kapattı. Katılım yüzde yedi oldu. Grîdax'ın il merkezinde sabah saatlerinde yapılan kepenk kapama eyleminde devlet güçleri müdahale etti. Bazid ve Giyadin ilçe merkezlerinde asker sevkıyla yapıldı. Ağrı Valisi kepenkleri açtım için Gîhadin'e gitti ama sonuç alamadı.

Riha: Riha'nın Gîre Sor (Siverek) ilçesi ve Wêranşar (Vanşehir) ilçelerinde kepenkler kapattı. Önceki gece Wêranşar'da bir eve yapılan baskında evde bulunan Dîwar kod adı gerilla, polisler 1 saat boyunca çatışmaya girdi. Mermilerle beş gerillanın son bombasını kendisine patlatarak şehit olduğu bildirildi. Wêranşar'a Riha'dan asker sevk edildi. Kepenkler devlet güçlerine kırıldı. Kepenklerin kırılması başlanımsıyla ilçe merkezine yürüyen halk "Biji Serok APG", "Biji PKK" sloganları attı.

Çewlik: İl merkezinde kepenkler indi, arabalar kontak kapattı.

Sêrt: Sêrt'in Misric (Kurtalan) ilçesinde ve Civanikan (Gökçebağ) ilçesinde kepenkler kapattı.

Adana: Adana'da Kürdistan halkının oturdugu mahallelerde kepenkler kapattı. Binlerce Kürdistanlı yurtsever sokaklara dökülüp yürüyüş yaptı. "Vur Gerilla Vur Kürdistan'ın Kur", "Biji Serok APG", "Yaşasın PKK, ERNK, ARGK" sloganları eşliğinde yapılan yürüyüşte polis dağıtmak istediysede engelleyemedi. Yürüyüşe 30 bin kişi katıldı.

Sîrnex: Çilaban'a bağlı Dara Hine (Luzungçet) köyüne ARGK gerillaları baskın düzenledi. Yapan baskında bir korucu öldü, 1 korucu da yaralandı.

18 Ağustos 1992: Adana'dan Dîlik (Antep) a giden Seç Tunzme Ali yolda otobüsünü Dîlik il sınırında durdurdu. ARGK gerillaları, araçta bulunan uzman çavuş Yolda Boz, askerlerden Hüseyin Ulusoy ve Mehmet Ünver'i ölüme cezalandırdılar.

18 Ağustos 1992: Riha'nın Pîrsus (Suruç) ilçesinde ARGK gerillaları ile düşman güçleri arasında çıkan çatışmada 1 asker öldü.

18 Ağustos 1992: Grîdax dağı eteklerinde bulunan Idir'in Yenidoğan Jandarma Karakolu gece gerillalarla basıldı. Çıkan çatışmada 1 astsubay, 1 asker öldü, 2 asker de yaralandı. Karakolda da büyük hasar meydana geldi. Baskından dönen gerillalar ayrıca ilçe kırsında bulunan PTT yerli istasyonunu da roket ve bombalarla tahrip edip işlemez hale getirdiler.

19 Ağustos 1992: Amed'in Lice ilçesine bağlı Tuzla ve Abalı köyleri arasında ARGK gerillaları, düşman güçlerine pusus attı. Pusuya düşürülen düşman birliğinden 1 astteğmen, 12 asker öldürüldü. Düşman kayıplarını yine gizleyerek bu sayıyı "7 asker öldü" diye verdi.

19 Ağustos 1992: Lice'nin korucuyu köyü olan Başköy'e giden bir minibüs gece gerillalar tarafından otomatik silahlarla tarandı. Resul Ceylan isimli korucu öldü, 3 kişi de yaralandı. Yine Çermük (Çermik) ilçesi yakınındaki korucu köyü olan Yaylak'a giden traktörde bulunan koruculardan 3'ü öldürüldü, 4'ü de yaralandı.

24 Ağustos 1992: Dersim, Pertek (Pertek), Xozat arasındaki Hidir-taşlar mevkinde gece düşman güçleriyle gerillalar arasında çatışma çıktı. 1 asker öldü, 3 asker de yaralandı. Gerillalar kayıp vermeden üstlerine çekildiler.

24 Ağustos 1992: Erzincan'ın Gercanis (Relafeye) ilçesi Yağmur dere köyü yakınlarında çıkan bir çatışmada, 4 TIKKO militanı şehit düştü.

24 Ağustos 1992: Çele'nin Çanaklı köyü yakınlarında gerillaların ile düşman güçleri arasında çıkan çatışmada, düşman güçler çok sayıda ölü ve yaralı verdi. Yaralıları helikopterlerle Hakkari Hastanesine kaldırıldı.

24 Ağustos 1992: Sîrnex yakınlarında bulunan Mîli Karakolu'na gerillaların yaptığı baskın eyleminden sonra, düşman kuvvetleri Balveren köyünü bastı; köy top ve silah atışına tutuldu. Altın Kuşak mezarı ateşe verildi. Olaylarda Mehmet ARTUÇ (40), İbrahim ARTUÇ (17), Remziye ARTUÇ (10) ve Kumriye ... isimli yurtseverler şehit düştü, 7'si de ağır yaralandı.

24 Ağustos 1992: Amed-Lice karayoluunu denetleyen gerilla birliğimiz, Çewlik'e girmekte olan 7 askeri öldürdü. Aynı olayda 3 asker yaralandı, 3 kişi de gerillaların tarafından götürüldü. Askerleri taşıyan otobüs ise yakıldı.

24 Ağustos 1992: Bir önceki gün Çewlik'in Dara Hêne ilçesine bağlı kırsal kesimde düşman güçleri ile gerilla birliğimiz arasında çıkan çatışmada esir alınan polis ve askerlerin kurtarılması için operasyon yapan düşman güçleri bir kez daha gerillanın pususuna düştü. Olayda bir helikopter darbe aldı. Düşen helikopterle Binbaş Oğuz Özkan öldü.

Devamı 25. sayfada

Dersim Eyalet Komutanlığı'ndan ulaştırılan eylem haberleri:

1- 12 Şubat 1992: Mazgirt-Karakoçan Perî Haxsinda düşman gün boyu çatışma çıktı. Bu çatışmada 1 yüzbaş, 8'er öldürüldü. Olayda 6 ARGK komutan ve savcısı şehit düştü.

2- 10 Şubat 1992: Hozat-Biliken köyü civarında bulunan Şehit Mazlum Kampı, düşman güçleri tarafından havadan bombalandı. Birliğimiz hiçbir kayıp vermeden üstüne alınarak çıktı.

3- 15 Şubat 1992: Ovacık-Pojenk köyü civarında bulunan Şehit Mazlum Kampı havadan düşman gücüne bombalandı. Bu saldırıda herhangi bir kayıp verilmedi; manevra esnasında Güney Kürdistanlı Hêrî yoldaş donarak şehit düştü.

4- 22 Şubat 1992: Karakoçan-Bahçecik mezarında düşmanla girilen muharebe 6 yoldaşımız şehit düştü. Düşman kendi kayıplarını gizledi.

5- 12 Mart 1992: Mazgirt-Karsim dağında gün boyu çıkan çatışmada 2 subay, 6 komando öldürüldü. Çatışmada 4 yoldaşımız kahramanca direnerek şehit düştü.

6- 16 Mart 1992: Ovacık-Merxo köyü civarında gün boyu süren çatışmada düşman 20'den fazla kayıp vermiştir. Bu çatışmada 11 değerli yoldaşımız şehit düştü.

7- 13 Nisan 1992: Dersim-Yeşilkaya köyünde düşmanla girilen çatışmada Berxwêdan yoldaş şehit düştü. Düşman kayıplar hakkında bilgi alınmadı.

8- 15 Nisan 1992: Mazgirt ilçesi basıldı. Polis lojmanla-

rı, jandarma karakolu ve resmi binalar roketlenerek tarandı. Düşman kendi kayıplarını gizlemiştir. Düşmana ağır maddi hasar verilmiştir.

9- Nisan 1992: Kemah tren istasyonu yakılarak tahrip edilmiştir.

10- Mayıs 1992: Elazığ Gazi Mahallesi'nde bir şehir birimiz ile düşman arasında çatışma çıkmıştır. Çatışmada düşman kendi kayıplarını gizlemiştir. Olayda Mahsum, Sozdar ve Besê yoldaşlarımız şehit düşmüşlerdir. Bir arkadaşımız da düşmana yaralı olarak esir düşmüştür.

11- Mayıs 1992: Hozat-Sırkan karakoluna ait bir mevzi roketlendi. Düşman kayıplar hakkında bilgi edinilemedi.

12- 5 Haziran 1992: Ovacık-Venk köyü civarında düşmanla çıkan çatışmada 1 subay ve 4 komando öldürüldü.

13- Haziran 1992: Kemah-Dumanî tren istasyonu yakılmıştır. Burada mücadeleminz aleyhinde çalışan bir unsur ölüme cezalandırılmıştır.

14- Haziran 1992: Dersim şehir merkezinde vali konağına yerleştirilen bomba patladı. Düşmana büyük maddi hasar verildi.

15- 14 Haziran 1992: Dersim-Erzincan karayolu Pagal mevkinde düşman panzer devriyelerine pusus kuruldu. Bu pusuda bir panzer roketatarı vuruldu. Düşman kayıplarını

gizlediği için bilgi alınmadı.

16- 15 Haziran 1992: Ovacık-Pojenk köyünde bulunan Kazım Akkoç adlı ajan ölüme cezalandırıldı.

17- Haziran 1992: Kemah ilçesi basıldı. Jandarma bölüğü, adliye ve hükümet konakları hedeflenerek tarandı. Düşman kayıplarını 4 asker olarak verdi. Olayda Brusk adı yoldaşımız yaralı olarak düşmana esir düştü.

18- Haziran 1992: Ovacık yakınlarında kurulan pusuda bir düşman askeri öldürüldü.

19- 29 Haziran 1992: Ovacık-Dersim karayolu kesildi. YSE ateşi bir araç yakıldı. Olaya müdahale etmek isteyen bir düşman helikopterine açılan ateşle darbe vuruldu ve alandan uzaklaştırıldı.

20- Haziran 1992: Dersim-Erzincan karayolu 4 saat boyunca trafike kapatıldı, yüzlerce araç durduruldu, mücahede'nin propagandası yapılarak üstüne geri çekildi.

21- 22 Temmuz 1992: Mazgirt şehir kalesinde kurulan pusuda 3 asker öldürüldü, 2 asker yaralandı.

22- 7 Temmuz 1992: Pülümür-Kırmızıköprü yakınlarında kurulan pusuda 2 asker öldürüldü.

23- 11 Temmuz 1992: Dersim-Kocaköy (Pax) mevkinde ARGK pususuna düşen düşman güçlerinden 3 komando öldürüldü.

15'ê Tebaxê pîroz be! Ağustos kutlu olsun!

